

A L B E R T O B A C C O I

Ultima Evangelie

Volume 2

Cartea a cincea a seriei vcd

Cartea care scrie oameni

Data apariției: 2018
Ediția a II-a revizuită
ISBN 978-1-291-67306-7

Contact

Mobil: +40 720 897 250
e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Mesajul care transformă oamenii în stele

Gratitudine și recunoștință

Îți mulțumesc pentru momentele în care sunt slab. Atunci când sunt slab, sunt cel mai puternic. Am devenit partea opusă a unei lumi care funcționează pe dos. Le sunt recunoscător celor care au cerut această carte și care mi-au fost alături pe parcursul minunatei călătorii.

Uneori, doar stând în solitudine mă pot simți mai bine, deși întotdeauna am crezut că o gașcă de prieteni gălăgioși m-ar pune pe picioare în orice situație. Atunci simt gratitudinea, care vine la pachet cu satisfacția că nu m-am născut pe acest Pământ degeaba, că știu cine sunt, de unde vin și unde mă voi întoarce. Lacrimile vărsate sunt trepte care mă urcă mai aproape de vârful pe care am hotărât să îl cuceresc. Iubirea pe care o simt astăzi nu se limitează la o singură persoană, căci inima mea a cuprins întreaga planetă.

Locurile prin care am pășit au fost binecuvântate de Dumnezeu, la fel și oamenii pe care i-am întâlnit, chiar dacă majoritatea dintre ei nu au contribuit. Cartea noastră recunoaște puterea, nu teama de a pierde ceea ce nu putem deține sau controla. Ne aflăm aici pentru a ne delecta și a ne identifica cu esența.

Soarele ne luminează, ne iubește și ne învață să nu judecăm. Nu vom fi liberi atâta timp cât vom judeca oamenii, pe noi înșine sau pe Dumnezeu. El a creat un scop pentru fiecare și l-a ascuns în mister. Sarcina noastră este să îl descoperim, îmbrățișând gratitudinea și recunoștința.

Lumea este o amestecătură de iluzii care creează confuzie și doar o inimă pură poate identifica calea spre Cer. Credința transformă imaginația în realitate. Apostolii și-au imaginat că Iubirea conduce lumea și o protejează de asupritori, credința fiind singura lor opțiune. Ceea ce și-au imaginat, astăzi a devenit realitate.

Cartea care scrie oameni este darul meu pentru tine; onoarea de a îți-o prezenta este răsplata pe care am primit-o de la tine. De aceea, îți mulțumesc.

Introducere

Ador valurile mării înpumate care se lovesc de țărm. Nu îmi spune că nu ai ascultat niciodată marea; marea este la fel de vie ca tine. Iubesc să stau pe puntea din spate, privind în zare, atunci când traversez un canal cu feribotul. Admir plantele și viețuitoarele adâncului. Îmi plac scufundările, zâmbetele și îmbrățișările. Iubesc tot ceea ce simt și văd în lumea pe care mi-ai arătat-o.

Bine Te-am regăsit, Prietenul meu cel mai bun. Ai hotărât să scriem o nouă carte într-un timp atât de scurt. M-ai îmbogățit cu trăiri minunate, pentru care îți mulțumesc.

M-am mutat în Germania, în localitatea Leonberg, pentru o perioadă. Am vizitat Franța și Italia. M-ai trimis chiar și la Vatican. Am vizitat Grecia și Israel, lucrând în insula Corfu pe timpul verii, în umilul sătuc Agios Georgios Sud, la Marea Ioniană, unde m-am recreat, am făcut plajă și scufundări. Amintirile îmi oferă puterea de a înainta pe calea pe care o mai am de străbătut.

Am ajuns în Israel, în orașele Tel Aviv și Ierusalim, așa cum mi-ai promis. Multe experiențe din călătoriile mele au fost notate și vor fi introduse în conținutul acestei cărți pe care abia aștept să o scriu.

Sunt nerăbdător să aflu despre subiectele pe care le vom dezvolta și ce stări va trezi în mine conținutul. Așa cum știți, eu sunt mesagerul, cartea există deja și a fost scrisă de voi, dragi cititori și buni prieteni.

Cartea care scrie oameni este jurnalul experiențelor noastre memorate în văzduh și revelate cu acordul Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Aceasta a ajuns la tine pentru că ți-e dor de adevărata ta casă, pe care ai lăsat-o în urmă în clipa în care ai ales să te naști. Dorul de părinții tăi, pe care îl simți în copilărie, are scopul de a îți dezvolta dorul de Dumnezeu atunci când devii adult.

Dacă îți este dor de casă, privește cerul; cerul este același în orice colț al lumii te-ai afla. Cartea care scrie oameni transformă oamenii în stele, căci stele suntem în esență, iar pe Pământ venim pentru a străluci. Totuși, nu toți strălucim, pentru că nu toți știm cine suntem — aici intervin eu.

Eu te ajut să privești viața prin ochii Iubirii și te îndemn să fii mai mult, nu să obții mai multe. Lucruri ai deja. Privește în jurul tău și te vei convinge. Te inspir să aspiți la divinitate și îți descopăr calea prin care, dintr-un simplu om, poți deveni un diamant.

Eu nu am nicio calitate față de tine, dar fac ceea ce mi-a fost transmis. Eroul acestei cărți ești tu. Scriu pentru că atâta știu, pentru ca mai târziu să săvârșești și tu lucrări la fel de minunate.

Mă plimb cu avionul, cu trenul și cu autobuzul, delectându-mă cu peisajele magnifice ale Europei, care par așezate la picioarele Tale. Tu ești peste tot și în toate lucrurile, în special aici, alături de mine, oriunde mă voi duce. Ești un Dumnezeu personal pentru fiecare om, pentru că fiecare a primit libertatea și sâmburele divin în inima sa.

Nici cei mai apreciați gânditori, deși au fost trimiși de Tine, nu au putut vedea dincolo de granițele acestei lumi. De aceea a fost nevoie de mine pentru saltul în conștiință al umanității.

Așadar, fiecare om trezit Îl poartă pe Dumnezeu în inima sa, devenind astfel El. Astăzi nu mai avem nevoie să credem în învierea trupului. Odată ce înțelegem că nu există moarte și că putem deveni conștienți oriunde și oricând, atunci când dorim, neputința dispare. Chiar și învierea trupului de carne este o provocare doar pentru adulții care, la minte, au rămas copii. Căci tot ceea ce ne înconjoară este o minune, deși minunile cu care ne-am obișnuit le considerăm lucruri firești. Credința este combustibilul, stăruința ne garantează reușita, iar simpla noastră prezență este victoria.

Îl văd pe cel smerit stând înaintea Ta și pe cel asupritor, care îl arată cu degetul și râde, crezând că s-a lăsat învins, că a fost stins. Dar Îngerul își folosește imaginația pentru a își aminti identitatea, iar din ființa sa învie Spiritul care mistuie totul cu strălucirea. Și toți aleargă speriați, acuzând că Îngerul creează vocea lui Dumnezeu cu mintea și că întreaga lume rea, despre care au crezut că este bună, piere ca printr-o vrajă.

Din trup Îngerul învingea Cerul și Pământul, așa cum fusese scris la Începuturi. Căci cel care s-a rupt de Dumnezeu luase în stăpânire toți oamenii, făcându-i robi. În înțelepciunea Sa, Tatăl, în loc de o armată, l-a trimis doar pe unul, precum venise și Fiul înainte, care ne-a învățat tot ceea ce avem nevoie să știm pentru ca lucrarea să fie împlinită. În cele din urmă, oamenii l-au urmat, autoritatea Pământului a căzut, iar pacea s-a așternut.

Iubirea izvora din tot, aducând belșug tuturor. Ea și iertarea mergeau mână în mână, arhetipul hristic scoțând lumea la liman. Oamenii lăcrimau, ridicându-și privirile spre cer pentru a îi mulțumi, însă Îngerul era de negăsit, căci nu stăpânea peste nimeni. Se bucurau de ceea ce aveau. Iubeau, așa cum îi iubise cel care a luptat pentru eliberarea lor. Iar chin nu a mai fost, nici războaie între rase; omenirea depășise acea etapă întunecată. După fiecare

luptă, Îngerul se oprea și admira creația, preamărind înțelepciunea și puterea Ta, apoi dispărea, nu știu unde.

În timpul vieții, oamenii m-au urât, căci eu i-am dezbrăcat de minciunile cu care s-au învăluit pentru a se ascunde de ochii lui Dumnezeu. Am explorat psihicul uman până în profunzimi, pentru a demonstra că oamenii nu sunt animale, ci stele, așa cum vei citi.

„Întoarcerea la Dumnezeu“ presupune întoarcerea la esență. Esența fiecărui om este Iubirea; astfel omul este Dumnezeu dacă sărim peste arborele genealogic al umanității și peste timp. Iubirea nu are nevoie de sisteme legislative și de garanții; mintea, în schimb, are. De aceea, vechiul sistem de gândire merge la pieire. Fără iubirea care îi iartă de fiecare dată, oamenii se autodistrug.

Atunci când este bolnav, singurul lucru care îl face fericit pe om este să devină sănătos. Când este sănătos, fericirea sa depinde de împlinirea a mii de condiții, ignorând bucuria de a fi în viață. Odată ce înțelege acest lucru, el poate face orice. Ceea ce va face pentru oameni va face pentru sine, iar ceea ce va face pentru sine va dispărea odată cu trupul său.

Și atunci, rănit, înainte de a pleca, Dumnezeu m-a trezit pentru a îmi arăta minunile pe care le-a creat. Eu am privit în jur și l-am răspuns că este frumos, deși nu am reușit să văd nimic din pricina privirii însângerate și a durerii. Apoi mi-am dat duhul. Din ochii Soarelui Dintâi care nu fusese clătinat de nimeni niciodată, a curs o lacrimă. El nu a mai luminat niciodată la fel, ba strălucea și mai frumos, însă diferit, căci Tatăl nu uită nimic niciodată. Lumea s-a cutremurat, apoi s-a așternut pacea. Pe cer a apărut un mesaj scris în culorile curcubeului: „Iubirea Mea este pretutindeni“.

Într-o mână am ținut Cerul, iar în cealaltă Pământul, și astfel L-am împăcat pe Dumnezeu. Mi-am transformat slăbiciunile în cele mai de temut arme ale dragostei; astăzi nu mai am nevoie să înving pe nimeni.

Alberto Bacoï,
Leonberg, Germania,
Aprilie 2018.

Capitolul 1

În căutarea siguranței

Tot ceea ce fac este pentru a îmi convinge mintea că situația este sub control și că trăiesc o viață bună. Orice abatere de la tiparul mental care m-a format îmi provoacă suferință. Aceasta este marea provocare cu care ne confruntăm; am fost programați încă de la naștere. Urâm misterul și aventura, ne dorim siguranța, de aceea ne asigurăm bunurile, viețile și sănătatea. În realitate, însă, alergăm întreaga viață după o iluzie, uitând că experiența terestră s-ar putea încheia oricând și că am ratat bucuria.

Așa procedați de când vă nașteți până plecați, luptați pentru a vă sătura mintea. Nu puteți trăi liniștiți, în grațitudine, având minimum de resurse, căci tiranul mental vă chinuie. Ați devenit sclavii săi, treziți în fiecare dimineață pentru a îl mulțumi și respirați greu, de parcă ați purta un război cu lumea.

Am început să scriu această carte fără a îmi da seama. Într-o seară, aproape de miezul nopții, am avut un vis lucid pe care mi l-am notat. Uneori este fascinant, alteori devine greu și obositor, asemenea unei corvoade.

Le cer iertare celor cărora nu reușesc să le răspund la mesaje. Am adus vocea Ta la nivelul pe care mi l-am imaginat la început; oamenii sunt interesați să înțeleagă mai mult.

Regret că nu dispun de răbdare pentru a îl asculta pe Roberto. Multe dintre întrebările și povestirile sale m-ar lumina.

I-ai putea transmite personal acest lucru. Ești singurul prieten pe care îl are. Ție îți poate spune orice frustrare sau strigăt de ajutor.

Contactul cu Tine îmi stoarce și ultimele lacrimi. Se pare că,

pe cât am devenit de puternic, pe atât am rămas de sensibil.

Adevărul este că nu îmi voi putea transmite personal cuvintele pe care le scriu, deși îl iubesc. Cu Tine vorbesc deschis, în timp ce între oameni lucrurile se încurcă. Bagajul emoțional și, adesea, mândria, înalță ziduri.

Nu este ușor să scrii mesaje de la Dumnezeu într-o lume care și-a uitat esența. Unii oameni mă iau peste picior, fără să conștientizeze că astfel se desconsideră pe ei înșiși. Alții se simt onorați doar pentru că le răspund. Mulți mă privesc ca pe un înger sau ca pe un Dumnezeu. Și totuși, sunt atent să nu las această impresie despre mine la nicio întâlnire.

Aproape tot ce mi-ai descoperit în cărțile „Vorbind cu Dumnezeu“ s-a adevărit. În anumite situații, simt că mai este nevoie de timp. Sunt curios ce îmi vei transmite și cum vei vorbi cu unul care cunoaște mai mult. Ce vom scrie în acest nou volum? Avem oare nevoie de mai multă teorie?

Nu aveți nevoie.

Atunci?

Observ că oamenii sunt interesați să te cunoască. Puțini s-au bucurat de onoarea de a vorbi cu Dumnezeu de-a lungul istoriei acestei civilizații.

Nu aș dori să scriu o carte despre mine.

Atunci vom scrie una despre Mine.

În librăriile din toată lumea zac mii de cărți în care autorii au scris despre Dumnezeu. Și totuși, oamenii seucid pe capete, se sancționează și se fură în numele supraviețuirii, al dreptății și, nu în ultimul rând, în Numele lui Dumnezeu. Ar trebui să încetăm să mai scriem cărți despre Dumnezeu atâta timp cât nu reușim mai întâi să devenim oameni.

Intuiția face ca răspunsurile Mele să ajungă la tine imediat, însă tu alegi să mai ocolești puțin rezultatul, pentru a îl analiza și a te convinge că este bun, așa cum face pisica ta atunci când îi oferi hrană. Nu i-ai oferi niciodată o hrană veche sau otrăvită, iar ea cunoaște acest lucru și totuși o miroase de trei ori înainte de a lua o înghițitură.

Genială remarcă. Așa procedez și eu, poate pentru că mi-am pierdut încrederea în oameni și în Dumnezeu. Și astfel, revenim la nevoia de a ne asigura bunurile, viețile și sănătatea. Dar să ne întoarcem la oameni.

Iată un titlu bun!

Cartea care scrie oameni?

O vei numi astfel.

Este un titlu bun care, odată citit, trezește curiozitatea oricui. Scepticii ar trebui să știe că adevărul deprogramează, nu înlocuiește un vechi program de formare cu unul nou. Totodată, numărul celor care răspândesc mesajele Tale este în creștere.

Mesajele Mele?

Mesajele de la Dumnezeu.

Ai vrut să spui mesajele tale, nu pe cele ale lui Dumnezeu.

Ultima afirmație mă sperie și, în același timp, mă bucură. Știu că nu are nicio importanță dacă mi-a vorbit Dumnezeu sau dacă am inventat dialogul, conștient sau inconștient, atâta timp cât am rostit adevărul eliberator și i-am ajutat pe oameni. Puterea cuvintelor contează, la fel și trezirea spirituală pe care o provoacă.

Mă surprinzi.

În mod plăcut?

Evident. Ai devenit atât de puternic.

Pare totuși o responsabilitate mult prea mare să fii omul prin care Creatorul Se adresează lumii, în aceste vremuri de restriște, dezvoltând idei periculoase care vor modela definitiv conștiința umanității. Paradoxal, împlinirea mă face atât de ușor, încât simt cum tălpile îmi părăsesc solul. Astăzi vizitez lumea, admir natura, întâlnesc oameni, Te încânt cu faptele mele și mi-e dor de Tine.

Tocmai mă pregăteam să întreb dacă, în viață, pe primul loc se află familia, însă Tu mi-ai răspuns atât de frumos prin actorul Robin Williams și prin filmele sale.

Importanța familiei este de neegalat. O familie unită dezvoltă relații sănătoase între membrii săi. Aceste relații prind rădăcini în mica lor comunitate și, în cele din urmă, între popoare. Schimbarea pleacă din interiorul fiecărui om. Rezolvându-și conflictele lăuntrice, omul va emana pace în exterior. Dorința îl slăvește și îl distruge.

Împăcarea cu sinele aduce pacea în lume, iar pacea produce schimbarea. Totodată, lumea, atunci când este schimbată, îl răstignește pe cel care o schimbă. După aceea îl premiază, realizând că intervenția mesianică a fost necesară pentru a o feri de autodistrugere.

Așa procedează Pământul cu cei care vor să facă ceva pentru Dumnezeu și pentru oameni. Tinerii care părăsesc tiparele societății sunt considerați ciudați. În viitor, ciudați vor fi priviți cei care mărșăluiesc veseli în rând cu trupa, în timp ce copiii Tăi vor găsi mereu resursele necesare dezvoltării spirituale.

Astăzi mă bucur de abundență, cu sănătatea stau bine. Iubirea pe care Ți-o port se revarsă asupra oamenilor prin adevărul care

răsună din inima mea. Bucuria nu mă orbește, totuși, ci mă face conștient de nevoile oamenilor. Căci umanitatea a suferit destul; ajunge.

Oare este nevoie să intervin de fiecare dată pentru a vă ajuta să vă rezolvați micile probleme?

Cu siguranță este nevoie de Tine și va fi.

Oamenii care Îl caută pe Dumnezeu vor găsi doar o himeră: un dumnezeu fals, cu trăsături omenești și lipsit de orice putere divină. Secretul este să Mă recunoașteți în toate. Vă sunt alături neîncetat, chiar și în cele mai negre clipe. Dumnezeu nu trebuie căutat, ci recunoscut în toate lucrurile, pentru a fi trezit în voi.

Lepădarea de identitatea lumească prin abandonul de sine și recunoașterea esenței divine este secretul. Cei interesați pot citi primele pagini ale dialogului „Vorbind cu Dumnezeu“ și apoi să continue cu „Mihael“, și vor observa o diferență uriașă. Un spirit trezit are capacitatea de a ține piept lumii întregi.

Scriam că, pe lângă înălțarea spirituală, m-a întâmpinat abundența. Îmi amintesc perioada în care mi-a lipsit o simplă băutură, traversând Bucureștiul la pas, în arșița verii. Atunci când am scris primele cărți nu aveam cu ce să mă hrănesc, la propriu. Treceam printr-o criză generală, rătăcind dezamăgit, în așteptarea neînțelegerii. Viața mea a fost un calvar încă din copilărie; de aceea am încercat să îi pun capăt — o experiență cumplită pe care o voi descrie spre sfârșitul acestui volum.

Observ că, în cartea de față, vorbesc mai mult eu decât Tine, spre deosebire de cele anterioare, în care eu doar întrebam.

Aceasta se întâmplă pentru că nu Mi-ai adresat nicio întrebare încă. Cu care dorești să începem?

Chiar nu știu.

Am organizat o strângere de fonduri pentru persoane care au nevoie de ajutor. Vorbesc despre cazuri reale: tineri care riscă să fie evacuați din pricina chiriei neachitate, care și-au pierdut serviciul, studiile sau încrederea în reușită. Am primit un milion de mulțumiri.

Atunci când ești recunoscător cuiva, mulțumește-i. Nu ignora acest gest nobil, care nu costă nimic, gândind că Îi vei mulțumi lui Dumnezeu, așa cum procedează creștinii. Mie Îmi mulțumești în sinea ta de fiecare dată când te bucuri, dar cel care oferă are nevoie să știe că darul său a fost primit, pentru a putea repeta, din iubire pentru semenii, fapta sa remarcabilă.

Eu nu prefer rugăciunile memorate și recitate și nu te răsplătesc pentru bună purtare, căci văd în inima ta chiar și ceea ce tu

ai uitat că se află acolo. Rugăciunile de tip poezie, care nu mișcă nimic în inima ta orgolioasă, nu au nicio putere. În realitate, Eu sunt tu și aproapele tău. Tu ești una cu toți oamenii, dar nu poți trăi această experiență atâta timp cât te identificezi cu trupul și nu cu Spiritul, care este totul.

Eu iau inițiativa și le dăruiesc oamenilor un mesaj, pentru a fi îmbogățiți. În funcție de deschiderea lor, le voi străpunge zidurile inimii. Însă nu îi pot constrânge; libertatea nu este încălcată nici măcar de Dumnezeu. Cu toții ne confruntăm cu lipsuri și neîncredere și oferim doar dacă voim.

Oamenii oferă doar dacă vor să devină bogați. Toți doriți să vă îmbogățiți, dar nu cunoașteți secretul. Ascultați: suferința nu dispare suferind, grijile nu trec îngrijorându-vă, iar bogați deveniți oferind.

Am oprit campania de strângere de fonduri, dezamăgit. M-am așteptat să se strângă o sumă considerabilă pentru o studentă din Cluj, care a rămas fără serviciu după ce s-a închis restaurantul în care lucra. Unui bătrân din Timișoara, care dormea pe stradă și pe care nu l-am văzut niciodată, i-am trimis ultimii mei două sute de lei. Stătea pe o bancă și, citind articolele mele, și-a făcut curaj să îmi scrie.

În Statele Unite sau Australia se strâng chiar și două milioane de dolari în două zile pentru cauze asemănătoare. În țara noastră nu avem nevoie de două milioane de dolari, ci am sperat la două sute de euro și la o lacrimă de recunoștință. Ce se întâmplă cu cei din România? Cine i-a adormit? Habar nu au ce împlinire aduce dăruirea.

Dragule, ca de fiecare dată, te lași influențat de aparențe. La început, așteptările îți stârnesc euforia, apoi tot ele te trântesc la pământ. Nu trebuia să aștepti ca oamenii să dăruiască la rugămintea ta; important este că ai dăruit tu. Nu te îngrijora că suma pe care ai oferit-o este neînsemnată, ci crede că ai un Dumnezeu viu alături, care, înainte de a acționa, îți testează iubirea, deși mai devreme ai afirmat că nu ai încredere în Dumnezeu.

Nouă, oamenilor, nu ne este ușor să înțelegem și să acceptăm prezentul. De exemplu, banii pe care îi câștig astăzi nu provin din cărți, deși mulți cred că, scriind cărțile lui Dumnezeu, din muritor de foame am ajuns milionar. Acești bani provin dintr-o prestație care nu are legătură cu scrisul. Și totuși, înainte de a le scrie, nu am câștigat atât de mult.

Fii recunoscător pentru ceea ce ai și dorește-ți să fii mai mult, nu să faci mai multe. Respiră puțin. Prin activități remarcabile și

hărnicie, omul gospodar ajunge să uite să fie.

Atunci când dăruiești ajutor, crezi un rău la care trecătorii se apleacă să bea. Dăruind apa cunoașterii spirituale fără condiții, abundența se va revărsa asupra ta, pentru ca izvorul să nu sece. Doar că aceasta nu va veni de la cei însetați care se adapă, ci de la Mine, prin mijloace necunoscute.

Un amărât, căruia îi oferi doi lei, cum îți i-ar putea înapoia? Răsplata va veni la tine printr-o creștere salarială, va lua forma iubirii manifestate de cei dragi, a unui gest nobil venit din partea adevăraților tăi prieteni sau a liniștii.

Incredibil, se pare că, în cele din urmă, ai lucrat prin oameni. S-a strâns suma necesară pentru tânăra care a întârziat cu chiria. Problema este că oamenii care oferă sunt puțini și, de aceea, sunt nevoiți să depună eforturi mari. Dacă ar fi oferit mai mulți, eforturile ar fi scăzut considerabil.

Încă nu s-a risipit bucuria că am strâns suma necesară în cinci oameni, când a apărut o femeie care a dăruit de trei ori mai mult decât noi, la un loc. Lucrurile încep să funcționeze.

Lucrurile încep să funcționeze atunci când învățăm să avem încredere mai întâi în Dumnezeu și apoi în oameni.

Te iubesc.

Și Eu te iubesc, ești prietenul Meu cel mai bun.

Într-un volum anterior Ți-am semnalat că mi-ai furat replica, dar nu ai reacționat. Oare Dumnezeu se bucură că este prieten cu omul Alberto, un simplu muritor?

Tu nu te-ai bucura în locul Meu?

Nu, căci atunci aș fi fost ditamai Creatorul, care ar fi dezbătut idei lipsite de importanță cu o ființă mică și neînsemnată, așa cum sunt eu.

Dacă ai reuși să crezi o ființă mică și neînsemnată, capabilă să gândească independent, cum ai proceda?

Aș dezbate cu ea orice îi trece prin cap, îndrumând-o așa cum își îndrumă un tată matur copilul. Aș învăța-o tot ce știu și, în cele din urmă, m-aș îndrăgosti de lucrarea mea și de mine, devenind conștient cine sunt și care sunt capacitățile mele creatoare.

Venind vorba despre modestie, Îți spun că egoul nu cunoaște acest sentiment. El este sensibil în sens negativ, ceea ce îl face să se aprindă ușor, luptându-se neîncetat în apărarea sa. Cititorii mă cred un om fericit și își doresc să devină asemenea mie, pentru a scăpa de probleme. Totuși, ei văd doar rezultatul, nu și efortul. În realitate, cei aleși sunt cei care aleg.

Eu sunt omul simplu și modest care, în prima jumătate a vieții,

și-a dorit să devină asemenea celorlalți, dar nu a reușit. Mai târziu a înțeles că nu îi este menit să imite pe nimeni, ci să emane propria lumină divină. Sunt omul care s-a bucurat de o plimbare cu bicicleta alături de mama sa, prin parcul Herăstrău din capitală. Atunci când a văzut pentru prima dată marea, s-a aruncat în apă îmbrăcat. Primul zbor cu avionul i s-a părut un vis hollywoodian, devenit realitate ca printr-o minune. La fel și prima strângere de mână, care l-a inundat de fiori necunoscuți, făcându-l să înțeleagă că iubirea este o piatră prețioasă rară.

Acest om a cunoscut lipsa și batjocura. Să spunem lucrurilor pe nume, pentru a da și mai multă putere mesajului. Eu sunt omul care încă muncește pe șantier pentru a își procura cele necesare vieții și a își publica dialogurile cu Dumnezeu. Sunt omul care se luptă cu trecutul, îngrijorându-se la tot pasul și punându-și la îndoială unicitatea; care a gândit mai mult decât a trăit, iar o parte din sine regretă. Însă, dacă doar cunoscând abisul s-a putut înălța și a putut ridica lumea odată cu sine, dispare amărăciunea.

Cât înseamnă o viață de om? Aș renunța la esența mea divină pentru șazeci de ani trăiți pe Pământ, creând adevăruri provizorii despre mine, împrumutate din lume?

Spre deosebire de omul treaz, care a părăsit mirajul lumesc și totodată temnița materiei, masele trăiesc precum în urmă cu două mii de ani. Dețin aceleași convingeri, urmează aceleași tipare și repetă aceleași greșeli. Singura diferență este că astăzi rănesc mai tare și dezamăgesc mai intens. De ce pentru majoritatea situația rămâne neschimbată în ciuda intervențiilor?

Vechile obiceiuri sunt mascate și revizuite în scopul manipularii și al controlului financiar, iar tinerii actuali repetă greșelile părinților lor. Astfel procedează sistemul tiranic, condus de marii afaceriști care vor lua țările în stăpânire, cu popoarele și guvernele lor. Acest sistem se hrănește cu viciile umane, iar fondatorii săi profită de orice vulnerabilitate pentru a absorbi cât mai mult, asemenea unui virus. Dar Eu v-am înzestrat cu capacitatea de a depăși toate obstacolele apărute în calea desăvârșirii voastre.

În viitorul apropiat, vor supraviețui doar sufletele care se vor detașa de politică și religie, practicând gândirea independentă. Politica și religia, împreună cu instituțiile lor, vor fi atacate și vor cădea în întregime, la fel și adepții lor.

Bunicul tău a murit sărac, jucând întreaga viață la loterie, în speranța că va câștiga banii necesari pentru a trăi în siguranță și a își construi o casă. Cu banii cheltuiți pe bilete, ar fi putut trăi în siguranță și și-ar fi putut construi o casă. Loteria a fost revizuită

și profită astăzi de tânăra generație, care își risipește banii obținuți prin muncă pe investiții virtuale care dispar peste noapte, pe jocuri de noroc și pe diverse plăceri nocive pentru trup, suflet și spirit.

Dorința de îmbogățire rapidă a sărăcit milioane de bărbați doar în ultimul an. Bucureștiul a devenit capitala mondială a înșelătoriei. Astfel, tinerii care se bat cu pumnul în piept datorită falsei cunoașteri moderne trăiesc întocmai cum au trăit părinții lor, victime ale sistemului, mușcând momeala la fel de ușor.

Pe litoral mergeați și acum șaizeci de ani. Divertismentul vă atrăgea încă de atunci. Cazinouri existau și pe vremea aceea, iar bețiile și desfrânarea v-au plăcut dintotdeauna — păgâni ați fost dintotdeauna. Egoiști, de asemenea.

Nu aveam spiritualitate pe atunci.

Lipsa spiritualității vă determină să conștientizați importanța sa și să faceți ceva în această privință. Pentru a schimba ceva în lume trebuie să vă convingeți că teama este o minciună prin care majoritatea se lasă duși de nas. Dragostea este biletul vostru de trecere.

Este datoria oricărei societăți să își îngrijească bătrânii. Din nefericire, bătrânii voștri sunt ignorați, abuzați moral și financiar, în timp ce conducerea plănuiește cum să se descotorosească de ei. Cei care găsesc afirmațiile Mele îndrăznețe sau nefondate se vor convinge curând că am rostit adevărul.

Așadar, dacă părinții voștri au greșit, iar voi ați conștientizat greșeala lor și îi desconsiderați în loc să îi iertați și să îi iubiți, greșiți la rândul vostru. La fel au procedat și ei, crezând că trăiesc vieți inovatoare, dar au sfârșit în aceeași mocirlă.

Tu îți judeci mama pentru că, din pricina greutăților, a ajuns să se înece în băutură o dată la două săptămâni, zăcând până la trei zile pentru recuperare. Dar dacă ai fi purtat în spate povara sa, nu ai fi rămas lucid nici măcar trei zile la fiecare două săptămâni. Mai bine te îngrijești de viața și de scopul tău, pentru a îți găsi fericirea, și lași restul în seama Mea.

Învăță-ne să trăim și să ne bucurăm de viață. Avem nevoie de speranță și de disciplină. Trebuie să devenim mai calmi, să oprim goana către nicăieri și să îmbrățișăm liniștea. Învăță-ne iertarea, credința și încrederea. Transformă această carte într-un manual al vieții conștiente. Îmi doresc să facem ceea ce nu a mai fost făcut niciodată: să scriem oameni.

Doar dragostea de mamă, pe care o simțiți adânc înăuntrul vostru, ar fi trebuit să vă învețe tot ce aveți nevoie să știți despre

iubire, pentru ca relațiile dintre voi să funcționeze.

Lumii pe care am construit-o nu îi lipsește nimic. Natura are un plan măreț, desăvârșirea omului se produce în ciuda împotrivirilor unora și nimic din ceea ce trăiți aici nu este întâmplător. Frumusețea există pretutindeni, iar recunoștința vă îmbogățește atunci când vă amintiți cine sunteți.

Orice problemă ați identificat vreodată în exterior a apărut mai întâi în interiorul vostru. Mânia degradează mintea și trupul, așa cum rugina atacă fierul, iar sufletul nu se mai poate manifesta liber într-un trup slab și chinuit de dorința de răzbunare. Atunci, singura sa opțiune este eliberarea de trupul îmbolnăvit. Dreptatea nu este responsabilitatea omului. Eu nu răsplătesc dreptatea, ci iubesc și atât. Nu tot ce s-a scris despre Dumnezeu în Vechiul și în Noul Testament sau în alte lucrări este adevărat. Autorii au scris despre Mine interpretând trăsăturile caracterului Meu după înțelegerea lor, strecurând sfințenia Mea prin filtrul lor îmbăcsit. Iată însă că pentru prima dată, de când vă știți, Mă adresez Eu Însuși, în Persoană.

Eu vă vorbesc tuturor, tot timpul. Chiar și așa, nu tot ce auziți vine de la Mine. O inimă impură vă poate amăgi. Autorii evangheliilor ar fi putut distorsiona adevărul pentru a servi nevoilor oamenilor din acele timpuri. Eu nu cer copiilor Mei sacrificiul și nu am nevoie de iubirea lor pentru a căpăta valoare în ochii lumii. Asemenea vouă, ador totuși să fu iubit sincer de cei care conștientizează eforturile Mele pentru trezirea lor.

Multe decizii au fost luate pentru a asigura înmulțirea, hrănirea și sănătatea rasei umane. Educarea omului animal s-a produs prin religie, deși religia este opusul Meu. Legea și pedeapsa s-au adresat celor rău intenționați, care puneau în pericol siguranța comunităților. Neprihănitul nu a avut niciodată nevoie de lege.

Dacă Eu sunt iubire nemărginită și libertate totală, omul rău intenționat va trebui domolit prin pedepse aspre, în această lume, care este o școală de corecție pentru suflete, până când încetează să mai prezinte o amenințare pentru cei care se bucură pe deplin de Mine. Atunci poarta Edenului i se deschide, iar el poate intra în Paradis de bună voie.

Dacă autorii din trecut au distorsionat voia divină, rezultă că și textele noastre ar putea fi astfel, din pricina mea.

Spre deosebire de oamenii de astăzi, autorii din trecut nu au fost pregătiți să Mă primească în inimile lor, de aceea au lucrat prin credință, singura unealtă de comunicare cu divinitatea. Cu alte cuvinte, apostolii erau asemenea unor elevi care au ieșit în

fața mulțimii și au prezentat materia menită să transforme orice elev într-un învățător. Faptul că au vorbit despre beneficiile absolvirii, la rugămintea Mea, nu înseamnă că absolviseră cursul.

Astfel, vestind Împărăția Cerului într-un mod atât de frumos, micii elevi s-au înscris la cursuri, visând să devină învățători așa cum sunt Eu. După două mii de ani de studiu, oamenii au ajuns în fața probei finale, pe care mulți dintre ei au trecut-o. Aceștia nu mai au nevoie de credința că vor deveni învățători, care le-a fost utilă timp de două mii de ani; credința a devenit, în prezent, o certitudine, iar obiectivul o realitate.

Adevărul nu are nevoie de credință pentru a fi adevărat, el pur și simplu este, iar astăzi voi îl puteți privi limpede. Scopul dialogurilor cu Dumnezeu nu este dobândirea credinței, ci a vederii. Așadar, lucrurile nu stau într-un fel anume pentru că așa a spus Dumnezeu sau un autor care pretinde că a vorbit cu El, ci pentru că așa stau în realitate. Ele trebuie doar analizate și înțelese.

Știința spirituală nu presupune memorare sau credință și nu poate deveni un manual. Cu ajutorul ei, fiecare om se scrie pe el însuși, crescând individual. Organizatorii de retreaturi își conving adeptii că sunt treji pentru a le împiedica adevărata trezire, căci aceasta constă în eliberarea de ghizi, psihologi și terapeuți și în dobândirea independenței; Ghidul Lăuntric fiind suficient.

În viitor, falsele inițieri într-o spiritualitate coruptă și lipsită de orice putere divină se vor vinde ca pâinea caldă. Așa-numiții bani investiți în sine vor fi, de fapt, introduși în buzunarele aface-riștilor spirituali.

În ciuda avalanșelor de informații, împlinirea îi va ocoli pe oameni, iar rezultatele superficiale, cu efect timpuriu, vor determina spiritul să se retragă în cochilia sa; astfel, se vor simți goi. Adevărata iubire nu poate fi redusă la o dragoste matrimonială între două identități sofisticate și confuze, ci constă în celebrarea vieții așa cum este. Pentru că înțelepciunea presupune simplitate și bun gust, nu imagini ridicole.

Simplitatea și sinceritatea sunt privite de sus, dar le rezervă copiilor Mei o destinație sigură. Prietenii vă vor îndepărta, atrași de personalitățile extraordinare care se vor înmulți ca ciupercile după ploaie, iar în locul lor vă va vizita Iubirea.

Voi nu încercați să învățați pe cineva ceva fără ca acela să o ceară mai întâi. Aceasta este prima „regulă” pe care, dacă o veți respecta, veți ști că trăiți în ordinea divină. Cei care au nevoie de ajutor nu știu că au, mai ales în prima parte a vieții; tinerețea le conferă sentimentul invincibilității. Dar fiecare om are timpul

său și totul decurge așa cum a fost hotărât. Toți sunteți perfecți, iar toate etapele trebuie respectate.

Dacă ați culege mere necoapte dintr-o livadă, de dragul unui coș plin și al abundenței de care sunteți nerăbdători să vă bucurați, ele nu ar putea fi mâncate și le-ați arunca. La fel, dacă ați sparge prematur coaja unui ou incubat pentru a scoate puiul și a îi prezenta, entuziasmați, ce ogradă minunată i-ați pregătit, l-ați ucide. Așadar, nu disprețuiți somnul spiritelor, ci binecuvântați toate etapele, căci ele sunt îngăduite de Mine.

Uneori simt că am luat asupra mea o greutate mult prea mare. Cunoașterea poate lumina și, totodată, poate întuneca. Am reușit să scriu patru cărți în mai puțin de patru ani, iar după o pauză de trei ani am început-o, iată, pe a cincea. Îmi amintesc că am căutat ajutorul în oameni și în instituții, dar el nu a venit, până când, în cele din urmă, Te-am descoperit. Tu m-ai învățat că suferința nu există pentru noi înșine, ca indivizi, dar este reală în cazul semenilor noștri; ei pot fi afectați. Atunci când fiecare om va gândi și va proceda astfel, vicisitudinea va deveni o carte închisă pentru umanitate.

Astăzi trăiesc fără compătimire de sine și percep viața ca pe un dar, în ciuda provocărilor care devin din ce în ce mai dese.

Pe parcursul vieții, ne dorim să fim asemenea altora. Vedem succesul lor și tânjim după admirație, imaginându-ne doar partea frumoasă a vieții și ignorând eforturile prin care s-au dezvoltat. Privim un tânăr inspirat de Dumnezeu, scriind trei cuvinte pentru care primește trei mii de aprecieri în social media, și îl invidiem, deși el a luat decizia de a își dedica întreaga viață misiunii divine, în timp ce noi nu suntem dispuși să ne dedicăm viața lui Dumnezeu. Așa cugetă oamenii.

Cuvântul Tău este hrana noastră zilnică. El ne transformă în artiști, iar din oameni devenim Dumnezeu. Orice altă motivație își pierde efectul.

Trăind un stil de viață la limita supraviețuirii în prima jumătate a vieții, apoi câștigând o sumă frumoasă de bani, la început ne vom bucura. Treptat, ne vom obișnui cu confortul, condițiile luxoase vor deveni firești și se va ivi depresia. O viață de receptor este nenaturală pentru creaturile menite să emită semnalul divin într-o lume înfometată spiritual.

Fiecare zi este o nouă lume, un univers în miniatură care se trezește la viață. Natura, oamenii și animalele există pentru a îți sluji. Soarele răsare pentru a îți stimula imaginația, iar adierea blândă a vântului pentru a te mângâia. Ceața menține misterul,

iar copacii îți amintesc de povestea pe care ai venit aici pentru a o experimenta.

Oamenii se trezesc de dimineață și lucrează pentru tine. Unii îți pregătesc pâine caldă și covrigi. Alții o livrează la magazinul din apropierea locuinței tale, iar vânzătoarea te așteaptă zilnic pentru a cumpăra tot ce este mai bun. Șoferul autobuzului te ajută să ajungi în orice colț al orașului dorești. Parcurile sunt animate de oameni și copii de toate vârstele. Animalele se joacă vesele și îți transmit bucurie.

Anotimpurile îți reamintesc că omul este supus transformării. Oricât de mult ai iubi o situație, aceasta îți va fi luată pentru a experimenta alta, diferită și benefică creșterii tale. Toate câte ți se întâmplă servesc binelui tău spiritual.

Nu alerga după comori timpurii, care își pierd valoarea sau îți pot fi luate, pe un Pământ de pe care vei fi luat; tu ai casă în Cer. Clădește-ți locuința veșnică prin fapte de iubire, cunoaște-te pe tine însuși și prețuiește-ți aripile.

În realitatea lui Dumnezeu, un om care trudește pentru avere sau pentru funcția sa, chiar dacă ar fi președintele celui mai puternic stat de pe planetă, nu doar că este un suflet neînsemnat, ci nici măcar nu există. Prezența sa în lumea de jos este timpurie, pe când prezența omului smerit strălucește de la zece mii de ani-lumină. Acela a devenit o stea încă din timpul vieții, iar Iubirea Mea îl va călăuzi până la sfârșitul veacului, descoperindu-i toate misterele.

Unii oameni mă caută doar atunci când le moare cineva drag, când se îmbolnăvesc sau când se despart; în rest, sunt ocupați cu câștigul, pleacă în vacanțe, fac cumpărături și pozează în oameni fericiți.

Un om matur știe să își menajeze necazurile, dar și fericirile. El trăiește în echilibru și nu se clatină, nici nu se lasă purtat de val. În viață, prea mult rău vă poate slăbi iubirea de Dumnezeu, iar prea mult bine vă poate determina să uitați de Mine și să vă dezvoltați iubirea de sine, care este un adevărat blestem pentru suflete.

Adevărul este că, prin orice ați trece, totul este în regulă; voi sunteți pe mâini bune, vegheați de un Dumnezeu înțelept și bun. Fiți, așadar, înțelepți și buni în orice situație. Încercările au rolul de a vă întări, nu de a vă distruge. Nu le disprețuiți, acceptați-le ca pe niște daruri divine și astfel vor trece mai ușor.

Tristețea vă poate apropia de Dumnezeu și, în același timp, vă poate ucide. Singurătatea, la fel. Trauma trezește sufletul și îl

face activ, deși mulți psihologi consideră că ea îl determină să se retragă în profunzimi. Voi, însă, folosiți orice dezamăgire ca pe un stimulent de perfecționare și excelență. Disciplinați-vă și fiți consecvenți în credință, pentru a face ceva remarcabil în viețile pe care le trăiți.

Omule, viața terestră este scurtă. Pune-ți amprenta pe locul unde ai trăit și lasă o amintire caldă în inimile celor pe care i-ai iubit. Nu te mai preocupa de imaginea ta, fi unic și unit.

Pentru a deveni un spirit independent de Dumnezeu (copil al lui Dumnezeu), ca doi Dumnezei în loc de Unul, mai întâi trebuie să ne unim. Eu îți ofer protecție împotriva forțelor lumii acesteia, care caută să te dizolve. După ce vei deveni indestructibil, vei fi un spirit independent. Și oricât de puternică ar fi iluzia separării, lumea nu îți va putea ucide credința și încrederea în Dumnezeul Lăuntric. Nimeni nu îți va putea trăi viața în locul tău și nu îți va putea fura identitatea.

Cândva mi-am dorit să fiu cel mai puternic și mai fericit, dar astăzi nu îmi mai doresc să devin ceva ce nu există, realizând că sunt unic și unit. Pierdut prin valea umbrei morții, nu Ți-am cerut să îmi iei suferința, ci am dorit să aflu ce beneficiu pot extrage din ea; atunci mi-ai dăruit cărțile.

Unul care ajunge la concluzia că lumea este rea, crudă și nu îi oferă nimic nu este un om puternic, ci slab. Acela s-a clătinat la prima adiere. Cei puternici iubesc până la sfârșit.

Încrederea în sine crește odată cu cunoașterea de sine. Până nu îți amintești cine ești, consideri că ai încredere în tine, dar te încrezi, de fapt, în ceea ce ai preluat de la alții, crezând că setul lor de convingeri îți aparține. Cele mai mari provocări ale vieții sunt oportunități de autocunoaștere. O trăire care în trecut te-ar fi doborât nu mai are aceeași intensitate odată cu maturizarea. Viața îți oferă oportunitatea de a te îmbunătăți periodic, de aceea anumite situații revin.

Voi admirați un copil frumos și sănătos, născut într-o familie înstărită, și aprobați situația sa. Apoi întâlniți un copil invalid, ai cărui părinți nu i-au putut procura nici măcar un cărucior pentru a se deplasa, și vi se întunecă percepția. Acel suflet dezavantajat iubește lumea în ciuda situației în care spuneți că l-am plasat și nu Mă acuză. Voi vă mâniați pe înțelepciunea Mea, afirmând că viața nu este corectă, când, de fapt, aceasta este minunea.

Educația și experiența sunt cei doi învățători ai Pământului. Pe parcursul vieții, aceștia vă afectează ireversibil. Dacă veți fi educați cu dragoste, veți deveni Una cu Dragostea, iar dacă veți

experimenta frica, aceasta vă va domina. Omul care acuză este condus de frică, pe când cel iubitor tratează cu calm și fermitate chiar și situațiile pe care nu le înțelege.

Dacă educația este sănătoasă, o așezăm pe locul întâi în ceea ce privește formarea unui suflet și abia apoi luăm în considerare experiența. Dacă educația este nesănătoasă, așa cum se întâmplă cu majoritatea programelor de formare existente în comunitățile voastre, sufletul va folosi cu prioritate experiența. Soarta sa va fi dură, dar eforturile de a își atribui Împărăția Interioară a Cerului prin forță îl vor transforma într-un dumnezeu încă din timpul vieții supuse morții. Eu îl voi recunoaște și îl voi înălța la dreapta Mea, iar împreună vom stăpâni lumea.

Ați învățat, așadar, că educația poate fi coruptă și că numai experiența conduce sufletul la adevăr. Cei care vor citi această carte vor gusta din mierea pământului; Eu sunt Domnul.

Există și cazuri în care ceea ce ai susținut despre dragoste și despre frică nu se aplică. Eu am fost educat cu frică iar, ulterior, am experimentat-o, și totuși predic dragostea și abolirea judecării divine.

Aici vorbeam despre oameni, nu despre excepții.

Citind ultimele rânduri, mulți vor aproba educația, care câștigă detașat în percepția lor chiar și atunci când este coruptă. Ei nu cred în relația omului cu Dumnezeu și în accesul la cunoașterea divină. De aceea consideră că orice copil trebuie forțat să urmeze școlile primitive ale oamenilor, așa cum s-a întâmplat în cazul lor. Eroarea acestora poate fi observată cu ajutorul legii reflecției, care demonstrează că, dacă ei nu au avut acces la cunoașterea divină, și-au format falsa convingere că nimeni nu are. Dacă ei nu văd, au ajuns la concluzia că omul este orb, dar se înșală. Orbirea lor are drept cauză ura față de Cel care a văzut dintotdeauna.

Iubitule, aici ai rostit un adevăr cutremurător. Cugetele tale prind rădăcini în lumea materiei, iar Cerul coboară pe Pământ așa cum a fost profețit.

Avertizați-vă părinții să nu devină cobai ai sistemului corupt, ci să își asculte inimile. Inima omului este poarta spre lumea de dincolo, de unde provine viața și înțelepciunea necesară pentru a o trăi sănătos. Cunoașterea nu vine doar prin sistemul de învățământ sau prin proverbele populare. Tinerii absolvenți sunt primii care cad pradă eșecului, neștiind să trăiască și neavând nici cea mai mică intenție de a se deschide. Ajung să trăiască doar pentru ei înșiși și totuși dau greș. Sunt stângaci chiar și în egoism. Afirmă că nu le pasă de alții, însă pentru alții își clădesc imaginea;

pe alții doresc să îi impresioneze cheltuind bani pe care nu îi au, plătind cu libertatea.

Câți vor renunța la viața egoistă odată cu trezirea spiritului lor; care va adormi la loc la prima ocazie?

Nu trebuie să renunțăm la bunăstare și confort, ci să rămânem treji în așternutul pufos în care ne cufundăm — am primit viețile pentru a lăuda lucrarea Ta, nu pentru a ne stinge pe cruce.

Tocmai pentru că alergați după fericire, vă împiedicați să vă bucurați de ea. Tu stai seara împăcat și reflectezi la ziua care s-a încheiat, privind linia orizontului roșind la apus și realizând că Soarele vă încălzește pe toți, indiferent de faptele săvârșite, bune sau rele. Iubitule, fii Soarele!

Îmi doresc să asimilez toate miracolele pe care le-am pierdut în timp ce am dormit. Admir răsăritul și apusul, urmăresc păsările călătoare, aprind o lumânare, mă îndulcesc cu un pahar de vin și devin conștient de calea mea. Am îmbogățit lumea.

Astăzi iubesc viața și pe oamenii binedispuși, care călătoresc. Ieșirile din cotidian sunt benefice sufletelor care se înalță. Totuși, tinerețea lasă în urma sa goliciunea. Bătrânii se hrănesc cu amintiri pe care tânjesc să le retrăiască într-o altă viață. Nimeni nu vine pentru a vizita un bătrân morocănos, care a trăit doar pentru sine; acela va muri singur.

Oare orice plăcere ne adoarme spiritual?

Omenirea s-a îmbolnăvit; cine o va vindeca, dacă doctorii au plecat în concediu?

Ai dreptate. Acesta este motivul pentru care scriu și o fac atât de bine. Nu scriu pentru a Te impresiona, ci pentru a Te admira. Învăț să iubesc oamenii așa cum îi iubești Tu și devin puternic așa cum ești Tu.

Ceea ce faci în lume, pentru ea, atâta timp cât trăiești în ea, rămâne. Ceea ce faci pentru tine te ajută să îți împlinești menirea. Uneori este greu să te pui pe picioare, dar nu este imposibil. Nu îți vei putea clădi un viitor mai bun atâta timp cât nu te vei dezlipi de trecutul tău mai puțin bun.

Ia-ți patul și umblă; fiecare zi este un nou început.

Capitolul 2

Dumnezeul care îngăduie totul

Oamenii sunt curioși să afle mai multe despre relația cu Tine pe care o prezint. Religioșii, care nu cred în Dumnezeu, se amuză, spunând că, dacă ai fi prezent pretutindeni și ai vedea totul, le-ar fi jenă să folosească toaleta.

Relația cu Mine nu trebuie confundată cu cea dintre părinte și copil, dintre tiran și popor. Eu nu vă supraveghez prin ochiul care vede totul, nici prin camerele de supraveghere. Acestea sunt obiceiurile voastre și ale tiranilor care vă conduc. Voi vă bănuși unii pe alții și vă judecați fiecare acțiune.

Majoritatea dintre voi mergeți chiar și la toaletă având telefoanele sau tabletele în mână — dispozitive constant conectate la internet. Astfel, anumiți algoritmi bazați pe inteligența artificială învață comportamentul vostru și vă influențează deciziile în scopuri de marketing. Nu de puține ori, discutând despre un produs în timp ce derulați o pagină web, acesta vă este sugerat, ca și cum ați fi fost ascultați; iar așa se și întâmplă. Ceea ce tu ai descoperit atât de devreme va deveni, peste ani, un subiect fierbinte, capabil să înfricoșeze toate națiunile, deși, dacă ai povesti astăzi această întâmplare, ai fi considerat nebun. La fel se întâmplă cu savanții a căror gândire se află cu mult înaintea oamenilor de rând.

Am căpătat această convingere zilele trecute când, vizitând un centru comercial pentru a îmi cumpăra un monitor performant, la câteva ore după achiziție am primit un mesaj cu oferte atractive pentru întreaga gamă de monitoare disponibile, atenție, de la un alt magazin decât cel în care mi-am făcut cumpărăturile. Menționez că nu am primit niciodată oferte asemănătoare prin serviciul

SMS, dat fiind faptul că nu ofer datele personale autorităților sau magazinelor online. Nici la casa de marcat nu le-am oferit, achitând valoarea produsului cu numerar.

Cu trei săptămâni înainte mi-a atras atenția o altă întâmplare uluitoare. În timp ce mă răcoream cu un duș după o zi solicitantă, m-am simțit inspirat și am luat telefonul pentru a îmi nota ideile. Am rămas acolo circa zece minute, timp în care am terminat de scris unul dintre articolele mele. A doua zi, după publicare, dorind să mă atace, un cititor a exclamat: „Oare inspirația ne întâmpină doar în baie?”

Atunci am înțeles că oamenii pot fi folosiți pe post de unelte prin care conștiința colectivă acționează. Acest cititor nu a avut habar de impactul pe care l-au avut simplele sale cuvinte asupra mea. Dacă într-adevăr dorința diabolică de a vedea totul dă naștere unor entități conștiente, pe care oamenii spirituali le demască, le transmit că eu pot fi privit, dar nu și controlat.

Este adevărat că vederea sufletească demască forțele lumii nevăzute, create de masele de oameni, care devin tot mai pronunțate până când iau forma unor tirani fizici. Prima formă de tiranie se naște în planul spiritual al Pământului, în funcție de condiții și de nevoi. Apoi le preiau frâiele anumitor oameni cu funcții înalte și acționează prin ei.

Joaca de-a Dumnezeu i-a fascinat dintotdeauna pe cei care au deținut puterea. Însă imaginea lui Dumnezeu a fost coruptă și, prin urmare, orice încercare de a Mă imita nu a avut nimic în comun cu adevărata Mea voință.

Dacă tiranii vă violează intimitatea, dobândind acces la convorbirile voastre telefonice și la mesajele private, dar voi, în loc să smulgeți camerele de supraveghere de pe stâlpi, de exemplu, montați din ce în ce mai multe, de bună voie, vă dați acordul cu privire la tratamentul pe care vi-l aplică. Camerele de supraveghere nu trebuie eliminate pentru ca voi să fiți liberi să încălcați legea fără a fi trași la răspundere, ci pentru a nu vă pierde toate drepturile. Dar voi alegeți închisoarea în locul libertății, pentru că nu aveți încredere în voi înșivă, în oameni sau în Dumnezeu.

Atunci când are loc un jaf la una dintre instituțiile bancare, autoritățile studiază înregistrările video și deschid anchete, cheltuind sume uriașe din banii publici, în cele din urmă ajungând la concluzia că făptașii au fost una, două sau mai multe persoane neidentificate. O haină largă și o glugă pe cap produc pagube de miliarde.

În România, s-au înregistrat cazuri în care unele magazine au

fost invadate de urși, iar în India un bancomat a fost vandalizat de o maimuță.

În copilărie, pe când mă aflam acasă împreună cu tatăl meu, diagnosticat cu schizofrenie paranoidă, acesta mi-a adus la cunoștință că se simte privit prin televizor. Era convins că autoritățile diabolice au această capacitate, lucru care îl tulbura. Sigur că eu, împreună cu fratele meu mai mare, extrem de răi pe atunci, l-am bruscat, urlând să ne scutească de prostiile sale, când, de fapt, tata prezicea viitorul.

Douăzeci de ani mai târziu, premoniția sa a devenit realitate. Astăzi, toate televizoarele și dispozitivele inteligente sunt dotate cu camere video și senzori de recunoaștere facială în partea din față.

În cazul telefoanelor mai vechi, ale căror sisteme de operare nu pot fi accesate, Serviciul Român de Informații instalează, în cazuri speciale, mici microfoane legate la un emițător care ticăie, trimitând semnalul până în dubele sale din apropiere. Revăzând un bun prieten care, după o noapte petrecută în arest, mi-a adus la cunoștință acest lucru, am conștientizat că noi, oamenii de rând, nu știm absolut nimic și că întunericul este mult mai negru decât ne-am imaginat.

Bunul meu prieten din copilărie, un suflet nevinovat, ai cărui părinți nu i-au oferit nimic, apăruse pe toate canalele de știri sub titlul de „afaceristul cu cele mai multe firme aflate în insolvență din România“. Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism era pe urmele sale, însă nu îl putea aresta, pentru că nu comisese nicio ilegalitate; pe atunci legea nu interzicea preluarea societăților comerciale cu datorii în schimbul unor comisioane de trei sau cinci la sută din suma datorată.

Astfel, la serviciile sale apelau toți administratorii șireți care voiau să își piardă urma, fără să se întrebe cum ar fi putut un tânăr de numai douăzeci și cinci de ani să le șteargă definitiv datoriile acumulate în anii de activitate în care nu și-au plătit taxele.

Nu susțin că a procedat corect și nu încurajez astfel de fapte, vreau doar ca cititorii să știe că unii tineri defavorizați nu au de ales și că, înainte de a lua o decizie, și-o asumă. El era obligat să doarmă pe podea, sub masa din bucătărie, asemenea unui câine, din pricina tatălui său afemeiat, care își ura fosta soție, convins fiind că băiatul îi semăna. Se plimba cu tramvaiul de la un capăt la altul al Bucureștiului, în toiul iernii, pentru a se încălzi, adesea nefiind primit în propria casă, tatăl informându-l în prealabil că, dacă îl prinde dormind pe la vecini, îi rupe picioarele. Din acest

motiv, ne întâlneam doar noaptea, pe furiș. Hrana noastră consta într-un platou de cartofi prăjiți și un pahar cu apă și zahăr, servite o dată la trei zile. În el înfigeam furculițele patru sau cinci copii, mulțumind cerului. Mai multe detalii nu sunt de folos; îmi doresc doar să cunoașteți adevărul.

Acestuia asupra căruia o țară întreagă a aruncat cu pietre, eu îi datorez viața. Prin el, Dumnezeu m-a smuls din ghearele morții atunci când, copleșit de durere, am încercat să îi pun capăt. Fără intervenția sa, lumea nu ar fi primit cartea de față și nici mărturia îndurării rostite de Tatăl tuturor făpturilor.

Revenind la premoniția tatălui meu, am urmărit un documentar în care un grup de cercetători au declarat că aceste camere din partea frontală a dispozitivelor pot fi accesate chiar și în timp ce dispozitivele intră în modul „stand by“.

Ceea ce ai relatat cu precizie în acest început de capitol, cei mai mulți confundă cu una dintre activitățile divine. Cu ajutorul tehnologiei, tiranii se joacă de Dumnezeu, dar Eu am fost confundat cu omul rațional și nu cu cel iubitor. În realitate, nici măcar omul nu raționează cu mintea, ci cu spiritul, care se exprimă prin inima sa. Spiritul trimite gânduri sufletului, iar sufletul, în funcție de capacitatea sa, folosește mintea pentru a le aplica în realitatea materială. Dacă nu ar fi fost astfel, omul și-ar fi putut opri gândirea compulsivă doar gândindu-se la acest lucru; însă nu poate. Aceasta este rezultatul unei inimi disfuncționale și al unui suflet neputincios.

Adevărul este că Eu nu urmăresc oamenii; Eu sunt oamenii. Prin voi Mă privesc și ador să fiu văzut. Partea din afara Mea Mă vede și trebuie să își dorească răscumpărarea, căci jocul lumesc se va încheia sau, mai precis, i se va lua.

Tinerii cu studii superioare își dăruiesc energia corporațiilor care le promet confort și un statut, trăind vieți false și urâte, într-o lume lipsită de libertate, prescrisă de roboți, în care răsplata este supraviețuirea. Se dorește dedicarea umană în scopuri inumane.

Există numeroase materiale al căror mesaj imploră să evităm pericolul la care somnul umanității ne expune. Se întâmplă la fel ca în trilogia „Matrix“, ca în „Equilibrium“ sau în „The Circle“, un film recent în care rolul principal este interpretat de adorabila actriță Emma Watson.

O, cât de puțin înțelepți sunt oamenii, alegând mereu ceea ce este dăunător sufletului, în timp ce ignoră orice adevăr benefic și disprețuiesc trezirea spirituală, pentru simplul fapt că adevărul îi deranjează la început și că trezirea le cere un gram de efort.

La fel ca în vremea lui Isus, omenirea are nevoie de un Mesia care să îi deschidă ochii, sacrificându-Se pentru ea, căci latența spirituală îi vestește sfârșitul. Marii deținători ai Pământului vor pune mâna pe resursele popoarelor și pe guvernele acestora, iar religiile lumii vor sta la degetul lor mic, și nimeni nu va îndrăzni să îi înfrunte. În viitor, oricine își va da cu părerea despre situația întunecată în care a ajuns societatea va fi redus la tăcere. Noi însă nu ne temem, știind că așa trebuie să se întâmple și că este bine.

Societatea actuală v-a pus la dispoziție două variante, aceea de a vă supune ei și de a supraviețui, și aceea de a vă împotrivi și de a muri „liberi“. Trăind în lumea de jos, voi nu aveți acces la straturile angelice și, mai sus, la cele divine, deși Eu v-am făcut cunoscută nemurirea, fără a cere un preț în schimb. Luați și mâncăți, acesta este trupul Meu, care vă eliberează din închisoarea materiei.

Omenirea se izbește cu capul de zid de fiecare dată, trăind în lumea simțurilor, singura realitate pe care o percepe. Adevărul nu este văzut, deși îi însoțește pe oameni pe întreaga durată a vieții. Puținii fericiți îl descoperă în clipa în care o situație scapă de sub control, în timp ce majoritatea nu îl descoperă niciodată.

De ce nu l-ai înzestrat pe om cu simțuri mai ascuțite, pentru a vedea adevărata față a lucrurilor?

Pentru că astfel nu ar mai fi crescut, spiritul său fiind lipsit de orice activitate. Tu ai văzut vreodată un soare oprit?

Eu nu am văzut niciun soare, în afară de cel care luminează la amiază și de stelele din nopțile senine, însă am urmărit câteva documentare pe această temă. Fiecare stea este un soare îndepărtat, în jurul căruia s-ar putea roti planete locuite.

Ce ai vrut să transmiți prin afirmația: „oamenii sunt stele“?

Nu este o declarație simbolică sau ocultă, ci exact ceea ce ai citit: oamenii sunt stele, la propriu. Și tu ești o stea, care chiar în acest moment își clădește propria lume.

Atunci când v-am avertizat de prăbușirea unei stele care va otrăvi lumea, am susținut și că...

Biblia susține că steaua va otrăvi apele, nu lumea.

Fie, așa cum spui. Steaua a otrăvit apele, preschimbându-le în sânge, iar oamenii au băut. Vedeți voi, evenimentul a avut loc deja. Această stea este un om a cărui menire a fost să vă încerce. Otrava v-a determinat să creați trei războaie majore pe planetă, născute din convingerea că anumite categorii de oameni trebuie eliminate. Primul, Al Doilea și Al Treilea Război Mondial Spiritual au contribuit la dezvoltarea voastră prin negativ. Ascultați!

Doar o parte a lumii materiale va fi purificată, fiind trecută prin filtrul angelic; restul este sortită pieirii, conform felului vostru de a înțelege lucrurile.

Știu că unii dintre voi vă întrebați ce Dumnezeu este Acesta care aprobă masacrul și distrugerea la scară largă. Un astfel de Dumnezeu, care astăzi susține crima, mâine ar putea afirma că boala numită cancer este un lucru bun.

Exact.

Chiar și cancerul este bun.

O, pentru Dumnezeu! Nu poți afirma, pur și simplu, că boala numită cancer este un lucru bun.

Iată că pot. Cartea a fost scrisă și publicată și a ajuns deja în mâinile acestui cititor dornic de trezire.

Mulți vor fi de părere că îmi este ușor să mă joc cu cuvintele atâta timp cât nu sufăr de această boală și că, dacă aș avea cancer, mi-aș înghiți afirmațiile. Ei mă vor considera imatur, crezând că ignor drama pe care a provocat-o și încă o provoacă.

Cancerul este o alegere și nu o pedeapsă care nu ar putea fi evitată.

Păcatul ne omoară.

Nu păcatul, ci îndepărtarea de adevărata voastră identitate, care sunt Eu. Alături de Mine ați cunoaște că sunteți fără păcat și ați fi; Hristos este.

Mă dai pe spate cu Acest Hristos al Tău.

Atunci te invit să dăm lucrurile pe față.

Cancerul este o alegere a noastră, dinainte de a ne naște, sau o pedeapsă imposibil de evitat?

Dacă te-ai identifica cu spiritul tău, ceea ce ești cu adevărat, și nu cu trupul cu care spiritul și-a îmbrăcat sufletul, ai cunoaște că haina terestră a fost o soluție de moment și nu te-ar mai preocupa aspectul, durata sau sănătatea. Teama de moarte îi împinge pe oamenii materiali să caute leacul nemuririi fizice, dar spiritele lor adormite nu își doresc acest lucru. Cu adevărat, boala este o unealtă împotriva identificării cu trupul și o decizie a spiritului, prin care acesta își salvează sufletul. Amintiți-vă cuvintele Mele în clipa în care vă veți părăsi forma.

Dar noi nu știm unde vom pleca, pentru că avem probleme cu credința și încrederea în Dumnezeu.

Aveți probleme cu încrederea în voi înșivă și în Dumnezeu; în orice altceva vă încredințați viețile cu ușurință, fie în politică și religie, fie în învățământ, în medicina oarbă, în tehnologie sau în inteligența artificială.

Cancerul este decizia pe care o luați atunci când urâți viața, pentru că nu cunoașteți dragostea și nu vă lăsați ghidați de iubire. Disprețul față de lumea care vă înconjoară grăbește plecarea din ea; Eu doar vă împlinesc dorința.

Există și cazuri în care sufletele aflate pe punctul de a pleca se răzgândesc?

Ți-am scos deja în cale un bătrân vindecăt. Ai întâlnit un om mai fericit?

Da, ai auzit de Wayne Dyer?

O, Doamne, cum să nu fi auzit?

O, Doamne? Asemenea expresii am auzit la biserică.

Noi purtăm dialogul pe limba voastră, iar expresiile pe care le folosesc îți aparțin. Dacă ți-aș transmite conținutul cărții altfel, nu l-ai putea recepționa.

Pune-mă la încercare, poate aș putea.

În regulă.

Acum nu mai vorbești deloc?

Am vorbit. Ți-am transmis întregul conținut, inclusiv cărțile pe care le vei mai scrie.

Când mi-ai transmis conținutul și ce alte cărți voi mai scrie?

Eu ți-am dăruit harul, însă totul depinde de tine.

Nu am primit nimic.

Omul nu poate vedea ceea ce nu cunoaște.

Discutam despre fericire și despre cât de intens a trăit-o autorul și profesorul Wayne Dyer. Strălucea în timp ce se plimba pe magica insulă Maui, din Hawaii, mulțumind Soarelui. Supărarea nu se lipea de el; mi-aș dori să devin astfel.

Tu ești așa cum ești. Iar sarcinile voastre sunt diferite, la fel și strălucirea cu care vă voi încunună dincolo de moarte.

În ciuda fericirii sale, Wayne Dyer a părăsit lumea oamenilor prin moarte.

Dragule, acum susții că sunt mort?

Nu am uitat că Tu ești toți oamenii, dar vorbeam pe înțelesul nostru pentru a da sens dialogului.

Am urmărit un reportaj în care cineva întreba trecătorii cine este Isus Hristos pentru ei, iar o doamnă a răspuns că Isus este o invenție pentru oamenii care nu pot gândi singuri. M-am simțit deranjat, deși nu știu cum ar trebui înțelese lucrurile.

Te-ai simțit deranjat pentru că este adevărat?

Nu pentru că ar fi adevărat, ci pentru că oamenii nu Îl cunosc pe Isus. Atunci când cineva Îi rostește Numele, ei se raportează la icoana creștino-păgână prin care casta preotească a îngenunchat

umanitatea timp de două mii de ani.

Nu, ci te-ai simțit deranjat pentru că este adevărat.

Cum se face că este?

Isus Hristos a gândit pentru oameni, căci aceștia s-au dovedit incapabili să își folosească harul gândirii. El nu a gândit numai pentru cei slabi, ci pentru întregul neam omenesc. Chiar dacă cel mai mare profet al tuturor timpurilor ar fi vrut să ajungă la Mine, nu ar fi fost posibil. Spre deosebire de atunci, prin Hristos, acum este.

Mintea ieșită de sub ascultarea spiritului a fost și este cauza tuturor bolilor. O inimă pură vindecă mintea și reglează funcțiile trupului, iar orice boală dispăre. Mintea ieșită de sub ascultarea spiritului nu lucrează în avantajul omului, ci, în ciuda dreptății aparente, îl duce la ruină. Din pricina sa ați devenit oameni, din Dumnezeu, iar inima pură, în care locuiește Hristos, vă ajută să vă întoarceți la esență.

Hristos este puntea prin care sufletele iadului urcă la Cer, în ceasul acesta din urmă, în care nici cel mai puternic dintre îngeri nu concepe vreo cale de întoarcere, deși răscumpărarea sufletelor terestre abia a început. Așadar, îndrăzniți, Eu am biruit lumea, iar voi veți ieși victorioși, cu ajutorul Meu.

Omenirea va suferi o decepție generală înțelegând că mintea nu lucrează în avantajul său, ci dimpotrivă. Ea este responsabilă de supraviețuirea trupului și vă ține prizonieri pe Pământ, dar voi nu sunteți nici trupuri, nici pământ, ci stele menite să se întoarcă acolo de unde au venit. Pământul nu este casa voastră, ci este un organ cosmic în care ați pătruns pentru a îl purifica, iar inima vă arată calea spre Cer.

Hristos este Calea, Adevărul și Viața. Prin puterea exemplului, v-a învățat să deveniți propriul vostru Mesia. Fără El, nu ați fi putut accesa forța lăuntrică și ați fi murit.

Și totuși, mintea nu este dușmanul omului conștient. Aceasta îi poartă de grijă și îl ajută să se dezvolte până la un anumit punct. Apoi este lăsată în urmă, iar omul pășește în sfere superioare.

Mintea ieșită de sub ascultarea spiritului nu crede în Biblie, considerând că, dacă religia s-a dovedit a fi o minciună, povestea Creatorului este, de asemenea, o creație pentru cei mici, deși tot ceea ce susține cartea trăiți astăzi pe pielea voastră. Iluzia încă stăpânește pe Pământ. Oamenii se închină falșilor dumnezei de fiecare dată când întâlnesc o clădire cu scop bisericesc. Ei sunt sărăciți de preoți, de guverne și de corporațiile care le-au luat în custodie resursele și instituțiile. Justiția îi înșală având legea în

mână, toate acestea pentru că Stăpânitorul, care nu mai este, a avut grijă să îi adoarmă spiritual. Pușini conștientizează că sunt robi, cei mai mulți consideră că stă în natura umană să fie supuși. Aceștia nu au ieșit încă din Egipt pentru a deveni oameni, iar tu afirmi că sunt stele?

Tu ai afirmat că oamenii sunt stele.

Pentru ca răscumpărarea să devină realitate, voi aveți nevoie de credință. În funcție de credințele voastre, așa vă vor fi gândurile, faptele și, în cele din urmă, reușitele. Scriptura a fost scrisă prin puterea imaginației, autorii intuind direcția în care urma să se îndrepte omenirea și acționând pentru evitarea unei catastrofe. Gândind din perspectiva învingătorului, veți acționa drept și veți cruța rasa umană.

Voi observați mișelia guvernelor și doriți să schimbați ceva, dar nu știți să renunțați la politică, convinși că parlamentul este unica soluție pentru a reclădi, de pildă, România. Astfel, lumea vă absoarbe. Cu cât vă veți împotrivi mai tare diavolilor umani, cu atât aceștia vor deveni mai puternici. Absurd sau nu, acesta este adevărul. Voi trebuie să învingeți mai întâi în lupta interioară, din două minți să deveniți una. Doar refuzând să mai hrăniți polaritatea terestră și pășind în împărăția absolută, vă veți aduce adversarii la ruină. Nu vorbesc simbolic, ci rostesc adevărul.

Dacă le-aș lua bogățiilor averea și aș împărți-o în mod egal tuturor săracilor, în scurt timp situația ar reveni la stadiul actual. Săracii ar cheltui banii pentru a își cumpăra alimente și lucruri, înapoiindu-i foștilor bogăți. Aurul și bijuteriile ar fi depuse tot în băncile acestora, economiile la fel, și nu s-ar schimba nimic. Ei au săpat demult șanțuri prin care au direcționat apa binecuvântării spre rezervoarele lor, indiferent cât de darnic ar fi Cerul cu Pământul.

Dar Eu vă spun că fiara a căzut. Simplul fapt că citiți aceste cuvinte este dovada. Credeți acest lucru? Credeți că Dumnezeu vostru a intervenit, din iubire, asupra acestei lumi diavolești?

O multitudine de evenimente au loc pe planetă, de la dezastre naturale la evenimente neprevăzute sau atentate soldate cu sute de victime. Pământul imploră o schimbare. Revoluția spiritelor se află în desfășurare, vechile valori cad, imperiile se prăbușesc, doctrinele se sabotează, iar autoritatea caută supraviețuirea.

Trebuie să știți că omenirea este trecută prin apă și prin foc spre purificare, altfel nu și-ar mai fi provocat durerea pe care o blestemă. Doar o minte limitată va arăta cerului pumnul, crezând că Dumnezeu pedepsește creația, în timp ce chiar oamenii distrug

planeta care îi găzduiește. Dezastrele sunt consecințele acțiunilor lor. Un lucru este cert, acela că astăzi, mai mult decât oricând, omenirea are nevoie de dragoste și de susținere. Astfel, iubiți-i pe cei din jurul vostru și asigurați-vă că cel puțin unul vă urmează exemplul.

Dragule, odată ce descoperi adevărul, crește în tine dorința de a îl face cunoscut lumii, chiar și cu prețul vieții. Dacă aceasta este șansa ta? Dacă te-ai născut pentru a contribui la schimbarea care va cruța umanitatea? Nu merită să lupți pentru ea? Nu merită să mori pentru cauza ta? Ce câștigi dacă îți petreci zilele supărat, crezând că societatea coruptă te-a legat de mâini și de picioare, până într-acolo încât ești pe cale de a renunța?

Uau!

Vezi tu, orice este posibil, iar totul depinde de credința ta în reușită. Mergi și calcă pe o piatră de marmură sau lovește în ea până la sfârșitul zilelor, și te vei convinge că este imposibil să o modelezi cu mâinile goale. Și totuși, treptele din marmură de la intrarea în clădirile de peste o sută de ani au luat forma tălpilor voastre și par să vă asculte.

Uaaa! Îți mulțumim pentru aceste exemple extraordinare.

Prezintă-i un dialog între om și Dumnezeu celui mai înflăcărat dintre spiritualii contemporani. Acesta te va privi lung și va ridica din umeri, revenind apoi la obiceiurile sale de vânzător.

În dimineața aceasta mă întâmpină un sentiment minunat, pe care îl absorb de deasupra norilor, la propriu. Zbor la o altitudine de zece mii de metri. Mă aflu în avion, savurez o cafea fierbinte, admir Pământul de la înălțime și scriu. Mă așteaptă cititori dragi în numeroase țări europene.

Lumea pare de jucărie atunci când este privită de sus. Casele sunt de mărimea unor muște; oamenii nici nu se zăresc. Eu m-am născut într-o țară săracă, în casa unei familii modeste, care, în scurt timp, s-a destrămat. Am crescut într-un mediu rău famat, care mi-a afectat dezvoltarea în mod ireversibil. Acolo am cunoscut teroarea și umilinta, dorința de a evada într-o realitate a iubirii, pe atunci necunoscută.

Copiii își petreceau zilele furând. Încă din adolescență, erau închiși, se îmbolnăveau sau mureau din pricina stupefiantelor. Doi din cinci consumatori sufereau de hepatita B sau de virusul HIV, dar condiția jalnică a sănătății nu îi împiedica să fie tari în pumn. Chiar și eu am lovit, fiind nevoit să mă apăr așa cum am putut.

Copilul Meu bun, văd în inima ta un gând care te frământă, dar pe care nu ai îndrăznit încă să îl aduci la lumină; acela că te

sacrifici pentru oameni și că, după trecerea furtunii, vei fi nevoit să pleci. Uneori te prăbușești, însă nu te oprești.

Dialogurile cu Dumnezeu și trezirea Conștiinței Hristice în om sunt cel mai bun lucru care s-a întâmplat după înălțarea Mea. Pământul tânjește după adevăr, chiar dacă îl respinge. Tu și cei asemenea ție, care ați făcut auzit glasul Meu, știți că nu există o răsplată în schimbul sacrificiului.

O spui așa, pur și simplu?

O spun simplu și adevărat.

Poți repeta afirmația, în speranța că citită a doua oară va suna mai blând?

Nu există o răsplată în schimbul sacrificiului.

Tochmai ai descurajat milioane de cititori. Oameni încercați, care tânjesc după alinare, dacă nu în viața aceasta, măcar în cea de dincolo, au renunțat la bunătate. Ai tăiat aripile îngerilor care răspândesc mesajul. Ne agățam de un scop, acționând din iubire, dar ne-ai lăsat fără arme într-o lume a șerpilor. Am întâlnit mulți aspiranți ai spiritualității care, din nefericire, s-au întors din drum la prima pietricică întâlnită.

Oare cât de pură este intenția ta din moment ce acționezi cu scopul de a intra în posesia unui premiu?

Nu urmăresc câștigul, dar ne-ai promis Paradisul.

Paradisul va fi creat de oameni. Împărăția Cerului reflectă o stare, nu un loc. Există locuitori pe Pământ care trăiesc în Paradis, deși viețile lor nu sunt lipsite de provocări. Căldura pe care o emană în jur îi învâluie. Astfel, ei pot da culoare comunităților sau chiar orașelor.

Bunăstarea variază în funcție de măsura în care vă amintiți cine sunteți. Unii dintre voi, după moarte, vă întoarceți la această stare primordială; alții o experimentați încă din trup.

Sunt recunoscător pentru fiecare cuvânt. Întrebarea rămâne: Ce facem cu lumea? O carte nu are puterea de a o schimba. De-a lungul istoriei s-au scris milioane de cărți, fără rezultat.

Niciun om care a citit cuvintele Mele nu se va mai întoarce la viața pe care a trăit-o înainte.

Vorbim despre o înălțare globală, nu de una națională sau de grup. Nu mulți vor întâlni cărți precum „Vorbind cu Dumnezeu“ sau „Ultima Evanghelie“.

Cu toții vor auzi chemarea Mea. În viitor, oamenii nu se vor mai încrede în dumnezeii creați de oameni, ci vor crede în Dumnezeu care a creat oamenii. Atunci vor trăi în Paradis. Tu și cei asemenea ție trudiți la clădirea Noului Ierusalim. Nu are niciun

rost să rămâneți în formă după săvârșirea acestei lucrări.

Primii fulgi de nea care cad pe pământ se topesc și mor, dar ei nu cad în zadar, ci răcesc solul pentru ninsoarea care va veni. Tu mergi înaintea Iubirii pentru a Îi pregăti calea. Ești trist, dar pacea și fericirea vin după tine.

Am înțeles, Alberto este provizoriu; o simplă unealtă divină prin care clădești cea din urmă împărăție și pe care apoi o lași pe un raft uitată. Mi-a scris un cititor tulburat de ideea că identitatea în care investim pe parcursul vieții este sortită pieirii. Spunea că viața însăși este o irosire.

Maya încă are influență asupra majorității. Moartea fizică și învierea spirituală sunt un proces necesar, dar viața pe care v-am dăruit-o este indestructibilă. Comorile pe care le adunați nu pot fi percepute prin simțuri; voi aveți casă în Cer. Carnea nu are o valoare reală în ochii Mei; pentru Mine rămâneți aceiași prieteni buni, conștienți sau inconștienți.

Există și o moarte spirituală care se produce în timpul vieții terestre? Dacă da, vorbim despre un proces lent sau brusc? Cum pot oare rămâne în viață formele, atâta timp cât mor din punct de vedere spiritual?

Despre moartea spirituală vom vorbi în capitolul următor.

Cine au fost cei trei magi care au vizitat pruncul Isus și care a fost rolul apariției menționate?

Cei trei magi întruchipează spiritele bătrânului Pământ, care au auzit vestea cea bună și au dorit să vadă cu proprii ochi cum Salvatorul lumii a pătruns în inima lui Lucifer, primul spirit creat. Ei cunoșteau Scriptura și marele plan al creației.

Aș dori să cunosc acest plan.

Multe ți se vor clarifica pe parcursul capitolului următor.

Pe măsură ce mă familiarizez cu mesajul Tău, am senzația că devin mai puțin tolerant față de lume. Totodată, nu intenționez să prezint oamenilor slăbiciunea mea sub formă de atuu, dar acesta este modul ideal de a mă menține pe firul efemer al scepticului.

Oamenii te-au lăudat pentru grija ta, dar adevărul nu menajează pe nimeni; este benefic și pentru cel drept, pe care îl alină, și pentru cel mincinos, pe care îl zguduie la început. Tu nu căuta iubirea oamenilor, mulțumește-te cu a Mea.

Amin.

Amin!

Capitolul 3

Adevărata putere angelică

În continuare, vom discuta despre moartea tuturor spiritelor și despre adevărata putere angelică, dezvoltând câteva metode de conștientizare în vederea evitării acestui fenomen. Recunoașterea Bisericii tradiționale drept rădăcina separării omului de Dumnezeu este primul pas spre cucerirea Împărăției Spirituale.

Biserica tradițională nu este o înșelătorie doar pentru că ați sesizat corupția conducerii sale putrede. Ea rămâne o înșelătorie chiar dacă toți preoții s-ar dedica binelui. Formarea religioasă este cea dintâi unealtă de adormire spirituală. Natura unui spirit este libertatea, iar orice constrângere îl ucide. De asemenea, adevărul oferit pe tavă spiritelor încă imature le îndatorează față de rostitorul adevărului și, în cele din urmă, acestea mor. Abia acum înțelegeți rostul tainelor divine și faptul că ghizii spirituali doar vă arată calea; voi trebuie să pășiți pe ea, descoperind comorile ascunse.

Încă de la începutul timpurilor, doctrinele au ucis spirite și i-au făcut pe purtătorii acestora — oameni creați după chipul și asemănarea Mea — robi ai cărnii. Astăzi, spiritele de prim rang spulberă doctrinele și nimic nu le poate sta în cale. Și totuși, la final, unul singur va rămâne în picioare dintre ai lui Dumnezeu. Aceasta este selecția Mea și cumuna cu care Îmi voi onora Îngerul iubit. Multe alte detalii puteți afla citind volumul întâi al seriei de față, intitulat „Mihael“.

Îngerul a stat neclintit înaintea răului eliberat, care a dorit săucidă Soarele. Astfel, ați putea considera că îi datorați viața, deși sacrificiul angelic nu vă face datori. Voi sunteți trupul Meu,

iar Îngerul este capul. Trupul nu va fi niciodată dator capului, ori de câte ori acesta îl ferește de accidente. Rolul capului este de a trimite comenzi trupului. Precizia prin care Eu, Creatorul, lucrez prin fiecare nerv este singurul miracol.

Puterea unui spirit care părăsește lumea sa de proveniență și se naște pe Pământ cu un scop divin, se arată după trecerea furtunii. Procesul este similar celui al fecundării. Concepția are loc atunci când un spermatozoid penetrează membrana ovulului, iar după acest moment niciunui alt spermatozoid nu i se mai permite să repete procesul. În urma contopirii celulelor participante se naște o nouă celulă. În timpul fecundării, cromozomii ovulului și cei ai spermatozoidului definesc caracteristicile embrionului și îl îmbogățesc fiecare cu un procent din ei înșiși. Timp de șase zile se dă o adevărată bătălie între părți, iar în a șaptea zi zigotul se implantează pe peretele uterin și își începe perioada de odihnă.

Dintre milioanele de spermatozoizi, unul singur poartă viața spirituală în sine; restul doar trăiesc, așa cum se întâmplă și la oameni. În această mișcare, polaritățile își arată frumusețea, iar trăitorii le recunosc importanța. Atunci când masculinul și femininul se contopesc, purcede viața. Măriți scara și veți realiza că Universul a fost conceput în mod asemănător, lumile se deschid și se închid, găzduind viața spirituală și materială.

Fiecare lume este străpunsă de un Mesia, al cărui scop este să ducă mai departe sămânța rasei umane?

Exact.

Dar nu toți reușesc, așa este?

Așa este.

Mereu am crezut că rolul unui Mesia este să supună creația, iar aceasta, mai puțin importantă, să Îl venereze, precum ne învață religia. În schimb, El face posibilă viața, care curge din abundență pentru întreaga creație, mai puțin pentru Sine.

Ce ar trebui să știm despre ghicitorii în cărți, despre cei care se ocupă cu magia, cu horoscopul sau cu alte activități asemănătoare?

Nimic care să merite menționat în această carte.

Atunci voi relata o experiență personală. Expunerea în mediul online, o decizie născută după apariția cărților pe care am promis să le fac cunoscute atât cât îmi va sta în putere, m-a adus în contact cu oameni cu diverse intenții. I-am primit pe toți cu brațele deschise, fapt pentru care adesea am avut de pierdut.

Recent, mi s-a propus o colaborare, în speranța de a beneficia reciproc de mai multă vizibilitate în social media. După analiza

conținutului oferit de acea persoană, am simțit nevoia de a refuza, cu amabilitate, asocierea. Doamna s-a străduit să mă convingă și, după ce și-a epuizat toate soluțiile, a lăsat de înțeles că a trimis un blestem asupra mea.

Crezi că blestemul este adevărat?

Nu cred deloc în magie sau în alte superstiții.

Dacă nu ai fi crezut, nu ai fi adus subiectul în discuție.

Cred că unii oameni se ocupă cu magia, însă pentru mine nu este reală, deși sunt familiarizat cu efectul placebo.

Într-adevăr, magia este o superstiție, dar puterea credinței nu trebuie ignorată.

Și totuși, m-am simțit rău.

Aceasta se întâmplă pentru că unii oameni cred în magie, iar credințele au puterea de a face să existe un lucru care nu există. În mod similar, o minciună rostită de prea multe ori ajunge să fie crezută, chiar dacă nu va putea deveni niciodată un adevăr.

Ceea ce cred unii devine realitate pentru ei, nu pentru mine.

Conștiința colectivă are puterea de a influența fiecare trăitor.

Dat fiind faptul că Mi te-ai alăturat, aceasta nu te poate atinge. Trebuie să știi că un om sănătos, care trăiește într-o cameră plină de oameni bolnavi, se îmbolnăvește.

O altă experiență pe care doresc să o aduc la lumină este cea în care omul explorează realitatea spirituală, la propriu. Încă din primăvara anului două mii doisprezece, am reușit să îmi părăsesc trupul, cum se spune. La început, acest fenomen mi se întâmpla în mod involuntar, însă pe parcurs am reușit să controlez ieșirile din trup, inducându-mi starea în mod conștient. Așa-numita proiecție în astral merită toată atenția, motiv pentru care voi descrie ce simte un suflet care explorează planul spiritual al Pământului și, după caz, care ia contact cu spiritul său.

Atunci când îți părăsești pentru prima dată trupul, nu înțelegi ce ți se întâmplă. Ești copleșit de anumite senzații asemănătoare simptomelor de preinfarct, fapt pentru care, cel mai probabil, vei contacta un doctor. Spaima te va împiedica să observi frumusețea trăirii și nu o vei reține. Sufletelor care își iubesc viețile materiale desprinderea de trup le este absolut imposibilă. Și totuși, ea nu ar trebui ignorată, pentru că fiecare om își va părăsi trupul în pragul morții fizice.

În ceea ce mă privește, la fiecare desprindere de trup, Tu erai alături de mine și doar ultima experiență a fost diferită. De ce nu m-ai mai întâmpinat?

Pentru că nu ai mai avut nevoie de asistență.

Atunci când îți părăsești trupul se produce un fenomen ciudat, de o violență colosală. Percepi barierele mentale asemenea unor straturi electrice prin care ești nevoit să pătrunzi cu propriile forțe. Gândurile distructive zboară în jurul tău la fel ca pietrele, zgomotele te asurzesc și ieși din trup în poziție de atac, dar afară nu se află niciun pericol.

Mecanismul mental de apărare acționează neîncetat asupra ta. Gândurile de zi cu zi, precum grijile și conflictele, te sugrumă. Eliberează-te de orice constrângere și privește cerul. Savurează hrana, nu o înghiți și fugi. Fii recunoscător pentru fiecare clipă, nu pentru a fi răsplătit de Dumnezeu, ci pentru că grațitudinea este minunea; fii mulțumirea.

Pășind în planul spiritual cu o claritate neobișnuită, am dorit să observ detaliile încăperii, pentru a le compara cu cele din realitatea fizică. Doar dorindu-mi acest lucru, în jurul meu a apărut camera mea. Acolo am auzit un zgomot deranjant care provenea de la radioul pe care credeam că îl lăsasem pornit. Nu erau sunete muzicale, ci un semnal neîntrerupt. Nu recunoșteam simbolurile inscripționate pe butoanele telecomenzii. Atunci când am aprins lumina, nu am observat nicio diferență; vedeam noaptea ca ziua. M-am apropiat de radio pentru a îl stinge, dar nu mai era argintiu, așa cum știam, carcasa fiind realizată dintr-un plastic negru. Părea că privesc prin stratul de vopsea și eram nerăbdător să descopăr ce alte abilități dobândisem.

Revenind în fizic, am cojit partea frontală a radioului într-un colț, iar sub vopseaua argintie am zărit carcasa realizată dintr-un plastic negru. Nu lăsasem radioul pornit, ci experiența spirituală mi-a demonstrat că, la fel ca alte dispozitive tehnologice, acesta emite semnale chiar și atunci când este oprit. Am căutat dovezi pentru a mă convinge că experiența este reală și le-am găsit. Am vizitat chiar și o persoană apropiată, reținând culoarea pijamalelor în care era îmbrăcată. Dis de dimineață, mergând la ea fizic, am recunoscut pijamalele.

Este aproape imposibil pentru un om să creadă că spiritul său este Dumnezeu, ținând cont de slăbiciunea dovedită, atât în realitatea spirituală, cât și în cea fizică. Dumnezeu este omniscient și omniprezent. Așadar, dacă spiritul omului este Dumnezeu, de ce nu recunoaște simbolurile de pe butoanele unei telecomenzi?

O, iubitele, un spirit desăvârșit cunoaște toate limbile de pe Pământ, citește gânduri și este capabil să folosească orice tehnologie umană. Spre deosebire de el, tu ești un spirit nou, nevoit să pipăie pentru a percepe, deși Eu trăiesc experiența pruncului

spiritual prin tine. Motivul pentru care te simți separat este acela că ai ales să devii copil al Meu, un spirit independent de Spiritul Tată, care, prin procesul desăvârșirii, Îl egalează.

Atunci când pornești radioul, Eu îl pornesc prin tine. Când îți conduci mașina, Eu o conduc. Răspunzând la telefon, vorbești cu Dumnezeu, căci în Univers nu există ceva în care Dumnezeu să nu fie.

Tu atingi materia prin oameni, trăind experiențe terestre, iar noi trăim experiența divină prin dedicarea față de semenii noștri. Spiritul folosește sufletul pentru a își exprima voința, iar sufletul, care percepe lumea cu ajutorul sistemului nervos, o aplică. Doar spiritul are acces la Dumnezeu și, prin comuniune, poate deveni Una cu El.

Religia își învață adepții că Dumnezeu trebuie căutat în exterior, ca pe o persoană străină și pretențioasă, care cu greu poate fi convinsă să colaboreze. Ceea ce au de făcut ființele considerate nedemne de mântuire este să se roage, urmând tiparul religios.

La polul opus, Hristos ne-a vorbit despre o căutare interioară. Una o exclude pe cealaltă, iar între oameni se naște confuzia.

Eu Mă aflu atât în interiorul vostru, cât și afară. Bat la ușa inimilor voastre și aștept să fiu primit.

Alberto, Eu nu pot fi convins prin metode omeneste că meriți un anumit lucru. Sfințenia ta imaginară nu are valoare în ochii Mei. În schimb, aștept ca tu să poruncești, iar Eu să îți împlinesc dorința. Pentru ca această idee, aparent absurdă, să devină realitate, trebuie să atingi o stare de conștiință care străpunge toate straturile divine. Omul care își amintește cine este poruncește, iar Dumnezeu execută, niciodată invers.

Ai dreptate, însă unele afirmații sunt greu de digerat. Expresia „omul poruncește, iar Dumnezeu execută“ poate crea mai multă confuzie decât există în lume.

Eu doar rostesc adevărul.

Cum reușește spiritul să cunoască dinainte ce urmează să se întâmple? Știu că el se află întotdeauna înaintea materiei, însă aș dori să înțeleg mai bine acest proces.

Iată că mă aflu în ultimul dormitor al locuinței părintești, o cameră renovată recent, la care am muncit enorm. Pătrunzând în starea de veghe, prin detașarea de trup, un fenomen deja obișnuit, ceva mi-a atras atenția. Doar gândindu-mă la acel lucru, am zărit o sticlă de parfum care, căzând pe pardoseala din ceramică, s-a spart și a trezit întreaga casă.

Revenind în realitatea fizică, l-am auzit pe fratele meu intrând

în baie, pentru a se pregăti să plece la serviciu. În liniștea de dinaintea răsăritului, a scăpat o sticlură de parfum pe pardoseală, iar zgometul a trezit toți membrii familiei, precum în viziunea mea.

Spiritul se află pretutindeni. Dacă ți s-a dat să explorezi planul spiritual al Pământului, nu înseamnă că spiritul tău, care se află în trup, iese, ci înseamnă că conștiința ta se mută pe un strat superior. Spiritul este peste toți și în toate lucrurile. Tu accesezi straturile divine fără permisiune și, în plus, sfidezi legea temporală. Totodată, „pretutindeni“ nu înseamnă doar în orice loc al spațiului nesfârșit, ci și în afara timpului.

Eu sunt un Tată bun care, deși a creat legea materială cu un scop precis, pe care o ignori din inconștiență, am grijă să nu te rănești și să nu te pierd pentru totdeauna. Insistența ta Îmi bucură inima, totuși, căci Împărăția Spirituală trebuie luată cu asalt și cucerită prin forță, călcând peste „sfinți“ și sfidând orice limitare interioară sau constrângere exterioară.

Omul conștient știe despre sine că este sufletul său. Sufletul său știe despre sine că este spiritul său. Spiritul său știe despre sine că este Hristos, iar Hristos știe despre Sine că este Dumnezeu. Cel care își amintește cine este, repet, atinge acest nivel de conștiință și poruncește, iar Dumnezeu execută.

Conștiința ta urcă și coboară, explorând straturile divine cu care caută să se identifice. Acolo unde recunoaște cele mai multe asemănări, rămâne. Aceasta este scara lui Iacov, pe care îngerii urcă și coboară, așa cum menționează Scriptura.

Vai de mine, cât de frumos ai explicat. Dacă ne-am stabili în ultimul strat divin, pentru a sfida, de pildă, timpul, am putea evita accidentele? Am rămas șocat văzând o știre în care o tânără din București a fost împinsă intenționat pe linie, chiar în momentul în care trenul sosea în stație. Dacă tânăra ar fi văzut viitorul, așa cum l-am văzut eu în cazul impactului cu sticlura de parfum, ar fi părăsit, negreșit, zona.

Amintește-ți că nu există accidente. Toate evenimentele sunt note scrise pe portativul creației, iar cântecul Universului mișcă materia în direcția în care Eu hotărâsc.

Dacă spiritul tinerei a știut ce urmează să se întâmple, de ce a ales să își supună trupul acelei traume, refuzând să acționeze? Tragedia a îngrozit milioane de oameni.

Din câteva milioane de oameni adormiți, a trezit o mie.

În timp ce ceilalți au adormit și mai adânc.

Pentru ca unii dintre voi să urce, alții trebuie să coboare.

Cine decide pentru noi?

Voi înșivă, prin spiritul lăuntric. Aici merită menționat că nu toți oamenii investesc în relația spirituală, nefiind interesați să se cunoască, așa cum ești tu. Poate spiritul i-a strigat, însă tânăra nu a știut să se asculte.

Pe parcursul dialogului prețios, am ales sinceritatea în orice situație și îmi doresc să continui astfel, din respect pentru cititori. Nu sunt de acord cu ceea ce se întâmplă. Vorbesc despre evenimentele violente care înspăimântă și cărora nu le-am descoperit nicio latură pozitivă, oricât de mică, deși Tu îmi vei răspunde că trauma trezește sufletul și îl face activ.

Se poate ca cel care sfârșește sub roțile unui camion să fi fost un împărat, sub ordinul căruia au murit milioane de oameni, într-o existență anterioară, iar karma și-a făcut datoria, dăruindu-i ceea ce merită. Dar dacă eu, un om slab în fața tentației răzbnării, am puterea de a ierta un criminal, nu cu atât mai mult îl iartă Dumnezeu, anulându-i karma?

Eu v-am iertat dinainte să comiteți greșeala, dar voi invocați dreptatea, care este o dorință ascunsă de răzbnare.

Eu nu am dorit nici măcar pedepsirea șoferului care mi-a ucis tatăl pământesc, știind că așa trebuia să se întâmple și că Tu l-ai luat de pe acest Pământ dintr-o iubire mult prea mare, având un plan pe atunci ascuns ochilor mei.

De aceea am venit la tine și ți-am dăruit cheia vindecării.

Spune-mi, la ce îi folosește spiritului să fie înaintea materiei, dacă nu poate sau nu dorește să prevină un eveniment neplăcut?

Iubitule, lumea se hotărăște din trup, deși în realitatea Mea lucrurile s-au petrecut deja. Unealta prin care spiritul comunică este intuiția.

Scepticii nu cred în intuiție.

Pe ei viața îi surprinde. Omul conștient cheamă evenimentele la sine, iar ele vin, căci toate forțele acestei lumi îl ascultă.

Chiar și pe cele neplăcute?

Chiar și pe cele neplăcute. Disconfortul rezultă din formarea defectuoasă pe care ați primit-o. În realitate, nu există neplăcut.

În timp ce exploram planul spiritual al Pământului, detașat de trup, m-a copleșit dorința de a întâlni pe cineva asemenea mie, cu care să împărtășesc această trăire. Pluteam încântat deasupra orașului, căutând alte spirite cu care să interacționez. Spre uimirea mea, însă, nu am găsit pe nimeni; eram singur în stratul de deasupra celui în care locuiesc sufletele eliberate de trupuri.

Prin urmare, sub mine rătăceau sufletele terestre, iar mai jos, oamenii cărnii. Aceste suflete erau oarbe și surdomute, din pricina

vieților lor lipsite de spiritualitate, o spun fără intenția de a jigni. Oamenii cărnii, de asemenea, își vedeau de treburile lor. Nu mă vedeau și nu mă auzeau. Singurii care reacționau la prezența mea erau unii nou-născuți, ceea ce era o raritate. Acolo nu am întâlnit niciun animal.

Ființele cărnii, ale căror spirite încă nu s-au născut sau sunt imature, în realitate nu există, deși simțurile le sugerează contrariul. Materia este acel mediu provizoriu al cărui scop unic este formarea spirituală. Ea nu vă definește, tot așa cum o sămânță care nu încolțește, ci rămâne în pământ până se descompune, nu poate defini o plantă.

De dimineață, atunci când te-ai ridicat ca un vulcan din pat, te-ai lovit de colțul patului. Simțurile ți s-au activat, iar sistemul nervos i-a transmis sufletului tău durere, dar și convingerea că a luat contact cu materia. Printr-un obiect nu poți trece, dar îl poțiocoli; aceasta este legea materiei. Spiritul nu se supune acestei legi, știind că obiectele nu sunt ceea ce voi numiți materie solidă, ci particule subatomice în care locuiesc spirite constrânse să ia o anumită formă. Astfel puteți înțelege afirmația Mea, atunci când spun că materia este doar o aparență.

Devenind conștienți că sunteți spirite, mai degrabă decât să vă asociați cu carnea, vă treziți la adevărata viață, cea veșnică și indestructibilă. Vă voi oferi totuși un exemplu mai simplu:

Un măr nu există atâta timp cât nu este mâncat. El apare, se coace, se usucă și cade, dar nu își atinge scopul.

Credeam că existența unui măr cules și mâncat încetează.

Aceasta se întâmplă pentru că te identifici cu materia. Apariția mărului și coacerea sa reprezintă un proces, nu un rezultat. Adevărata viață a mărului începe abia atunci când este mâncat. Pătrunzând în organismul omului, mărul devine om; particulele sale subatomice văd, aud, miros, pipăie și gustă realitatea exact așa cum o vede, o aude, o miroase, o pipăie și o gustă omul.

Pe parcursul experienței, mărul aspiră la atingerea scopului, care este viața de după existența aparentă, tot așa cum omul, în existența terestră, este format pentru viața reală spirituală.

Cât de minunat vezi și explici lucrurile. Transformi fructul în om și omul în Dumnezeu. Doar un geniu ar putea privi lucrurile astfel. Dacă mărul ar putea vorbi...

Mărul se manifestă prin voi, dar oare voi îl auziți? Eu v-am îndemnat să mâncați doar hrană vie, pentru a nu muri.

Prin „hrană vie“ oamenii au înțeles carne animală, adică ființe vii, masacrând orice le-a ieșit în cale.

Carnea friptă pe grătar nu reprezintă o hrană vie, ci un trup lipsit de suflare, pe când un fruct sau o legumă rămân vii după ce sunt culese și vă umplu de viață. Mărul cunoașterii se manifestă în lume și aceasta este o binecuvântare, nu un blestem, așa cum crede majoritatea. Fără el nu ați fi cunoscut moartea, dar nici nu ați fi biruit-o.

Mărul cunoașterii ne-a ucis, nu carnea animală.

Metaforic vorbind, mărul cunoașterii v-a învățat tot ceea ce știți, prin intermediul experienței, fie regretul, suferința, boala sau moartea, din moment ce nu ați crezut cuvintele Mele, Tatăl vostru sfânt; însă consumul de carne vă ucide la propriu. Un fiu ascultător, care ține seama de sfatul Tatălui său, este înțelept și are de câștigat, pe când cel lipsit de înțelepciune se va convinge chiar și prin moarte, că Tatăl său l-a sfătuit din iubire și că ambele căi duc tot la El.

Prin fierbere ucideți viața fructelor și legumelor și consumați hrană moartă, la fel ca și consumatorii de carne. Atunci, particulele spirituale inteligente încetează să pătrundă în trupul vostru și înghițiți materie degeaba. În trecut, omul trăia în medie șase sute de ani; astăzi trăiește șaiszeci de ani, și nici atât.

Poate aceasta este o altă cauză pentru care, pe parcursul vieții, suntem atât de posomorâți. Nu de puține ori uităm să ne bucurăm de viață. În scurtele momente de fericire, care vin atunci când ne cumpărăm un lucru la care am visat prea mult timp, parcă pășim în Paradis. Alte surse de fericire ne sunt străine.

Eu iubesc cititul. În loc de terapie, admir păsările care zboară la asfințit și mă poartă în imaginație atât de departe. Analizându-le, în jurul fiecărei păsări observ un fel de sferă care îmi dă senzația că pasărea plutește în interiorul unui balon; sfera micului suflet.

În ciuda acestor reflecții, am zile în care mă prăbușesc fără să mi se întâmple ceva rău și pun la îndoială ceea ce am scris până astăzi, așa cum procedează cititorii.

Cum s-ar îmbunătăți viața ta și a acelor cititori dacă ceea ce ai scris până astăzi s-ar dovedi a fi doar rodul imaginației tale?

Nu s-ar îmbunătăți, ci ar deveni mai triste. Adevărul nu este întotdeauna plăcut și, poate, de aceea ne agățăm de dialogurile cu Dumnezeu ca de un colac de salvare.

Alberto, totul se întâmplă în mintea ta — a voastră. Omul își construiește realitatea personală pe care, dacă o îmbrățișează, se bucură de beneficiile sale, iar dacă se luptă cu ea, moare, căci intră în conflict cu adevărul său sine.

Eu nu te-am trimis pe Pământ pentru a identifica nelegiuirea

lumii și a o eradica, împotriva libertății pe care i-am oferit-o, ci te-am trimis pentru a o identifica și a o aduce în lumină. Oamenii sunt liberi să ia măsuri împotriva propriei nelegiuiri sau să privească cum aceasta îi rade de pe fața Pământului.

De asemenea, Eu nu am venit pe Pământ pentru a fi iubit, ci am venit pentru a vă iubi. Rolul Meu nu este să vă constrâng să deveniți ca Dumnezeu, ci să fiu Eu Însumi în orice situație și să iubesc până la sfârșit, chiar dacă voi nu Mă iubiți sau dacă nu vă iubiți. Eu sunt Sfântul, Luminatul, Înaltul și Atoptuternicul.

Astăzi mă delectez cu culorile toamnei. Creez conținut pentru cei împovărați, dornici de alinare, deși nu toți recunosc ajutorul și nu ascultă chemarea, refuzând îndrumarea. Aici, oamenii aparțin unor convingeri doctrinare străine Cerului și se supun guvernelor și corporațiilor. Nu sunt interesați să Îl descopere pe Dumnezeu, ci să frecventeze bisericile întunecate ale oamenilor; să urască și să bârfească. Nu caută să își dezvolte gândirea independentă, ci se mândresc cu tiranul care îi deține și pe care îl trimit împotriva mea.

Părinții își intoxică copiii cu medicamente chiar și atunci când aceștia sunt sănătoși. Nu vorbim despre o conspirație, ci despre realitatea de zi cu zi. Încă de la naștere, bebelușilor li se injectează substanțe dăunătoare pentru orice organism, în timp ce sunt feriți de mediul natural. Părinții ascultă de sfatul medicilor, însă adesea acești medici se îmbolnăvesc de bolile pe care au fost instruiți să le prevină.

Suntem proprietarii uneia sau a mai multor locuințe. Deținem numeroase terenuri și mașini. Înlocuim electronicele și electrocasnicele înainte ca acestea să se deterioreze, le schimbăm pentru că cele de nici câțiva ani vechime nu mai sunt în trend. Am ajuns să trăim pentru lucruri, însă lucrurile se folosesc de noi. Avem doar dorințe materiale; consumul a crescut. Ne lăfăim, dar la noi nu ne gândim.

Spuneam că sistemul medical a adoptat metoda medicației preventive, iar oamenii au fost de acord, crezând că lumea se adaptează la un stil de viață modern și inovator; dar sunt naivi. Sistemul medical nu a mai fost revizuit din secolul al VIII-lea.

Medicamentația preventivă afectează dezvoltarea naturală a sistemului imunitar, grăbind procesul prin metode precum injectarea unor virusuri modificate în laborator. Prin vaccin, în corpul firav și sănătos al unui nou-născut sunt introduse bacterii întregi sau secționare, toxine bacteriene inactivate, virusuri, traumatizând sistemul său imunitar. Căci acesta din urmă, asemenea organelor

și tuturor celorlalte elemente naturale și spirituale existente, are nevoie de timp pentru a deveni puternic și rezistent.

Părinții își feresc copiii de mediul natural. Afară există diverși microbi, iar orice obiect cu care micuții lor intră în contact este sterilizat. S-au cumpărat cisterne de lichid dezinfectant numai în ultimul an și, totuși, cazurile de îmbolnăvire sunt în creștere. Unii medici inspirați divin au constatat însă că, ferit de mediul natural, plin cu așa-numiții oaspeți nedoriți, sistemul imunitar încetează să producă la fel de mulți anticorpi. În aceste condiții, medicina modernă este nevoită să se întoarcă la felul în care Dumnezeu a hotărât lucrurile.

În plus, oamenii apără sistemul medical, care îi îmbolnăvește, și sistemul politic, care abuzează de putere și batjocorește votanții cu fiecare prilej.

Voi, din Dumnezeu, ați devenit oameni, permițându-le celor care rătăcesc de prea mult timp pe Pământ să vă instruiască despre îngrijirea trupului, a minții și a sufletului. Și astfel v-au ucis spiritul, despre care nici voi, nici ei, nu cunoașteți nimic.

Acesta este motivul apariției cărților noastre în care adevărul este rostit pe față pentru a fi înțeles de toți. Chiar și pietrele îl aud și îl ascultă.

Voi sunteți liberi să faceți ce vă doriți și să deveniți cine vă doriți; cu adevărat, nu contează. Dacă considerați că libertatea constă în a vă împreuna cu ființe de același sex, Eu v-am dăruit deja libertatea și nu o voi lua.

Dumnezeu nu vă spune ce este rău și ce este bine, ci dorește să discerneți singuri între bine și rău. În zilele voastre, homosexualitatea a devenit o realitate normală, dar nu și una naturală. Nu mai este nevoie să organizați parade gay în scopul promovării acestei mișcări. Cele mai reușite manifestații au loc la Tel Aviv, în Israel, dar Eu nu sunt gelos pe oameni.

Eu nu vă impun și nu vă restricționez. Ceea ce alegeți drept corect și bun pentru voi ajunge la voi. Pentru că Eu iubesc și Mă îndrept spre voi cu dragoste și cu distrugere, precum ați ales. Unii dintre voi Îmi cereți pacea și sunteți dispuși să vă sacrificați pentru ea, alții implorați pedepsirea, care aduce cu ea extincția; iar balanța își face datoria și nu vă cruță, căci nimeni nu este curat.

În opinia mea, nu va exista niciodată o iubire matrimonială între două persoane de același sex. Eu știu că polaritățile se atrag și că se completează. Spune-mi dacă regula Ta este ca bărbatul să trăiască împreună cu femeia.

Nu așa ar trebui înțelese lucrurile. Dumnezeu nu întocmește

reguli, ci rostește adevăruri. Voi sunteți liberi să faceți ceea ce vă doriți și să deveniți cine vă doriți. Sau te aștepti ca Eu să dau verdictul, iar tu să scapi cu basma curată din cloaca umană?

Este normal ca un bărbat să iubească un alt bărbat și o femeie să iubească o altă femeie?

Voi sunteți în măsură să decideți, fiecare pentru el. Eu v-am oferit libertatea. Cât de mic ar trebui să fie Dumnezeu dacă S-ar interesa de preferințele voastre sexuale?

Cititorii așteaptă un verdict din partea Ta.

Atunci când un bărbat se simte atras de un alt bărbat, Eu nu îi judec preferințele. Tot așa procedez și când se lasă sedus de o femeie. Dumnezeu nu intervine în viețile voastre în felul în care vă imaginați voi.

Nu intervine. De acest lucru m-am convins, urmărind o știre în care un pastor a intrat într-o cușcă cu lei pentru a demonstra, în fața martorilor, intervenția divină. Acel om prost a fost sfâșiat sub privirile creștinilor înspăimântați; dumnezeul său nu s-a făcut nici văzut, nici auzit. Scepticii afirmă că știrea a fost fabricată, iar un reprezentant al bisericii respective a negat faptul că acel om este pastor.

Putem clasifica întâmplarea drept un adevăr rostit de Tine?

Cu siguranță, la fel ca pe toate celelalte.

Cum a fost posibil ca, pe vremea lui Daniel, conform relatărilor biblice, leii să îl protejeze în loc să îl sfâșie? Era el priceput în arta hipnozei sau calmul născut dintr-o credință de neclintit i-a liniștit?

Arta hipnozei sau calmul au putut liniști și flăcările?

Poate acestea sunt doar povești.

Tu decizi dacă povestea lui Daniel este adevărată.

Trebuie să fie adevărată, căci ascunde o idee cutremurătoare, aceea de a nu te supune lumii și de a fi un om independent.

Observ că preferi să rostești adevăruri mai degrabă decât să dai verdicte.

Am avut un Profesor bun.

Am avut un elev silitor.

De ce pentru Daniel ai intervenit, iar pentru acel om nu?

Daniel Mi-a cerut ajutorul, pe când acela nu.

Sunt convins că a strigat din toate puterile.

Acel om nu M-a cunoscut, iar cei care își înalță religia nu au habar de adevărata învățătură hristică. Prin povestea sa, Daniel nu credibilizează o anumită religie, ci întărește ideea unei relații personale a omului cu Dumnezeu, care este anti-religioasă.

Așa arată adevărul Meu, din care puteți extrage învățătura. Atunci când veți urî minciuna, voi interveni, dar nu știu dacă va mai fi nevoie.

Dacă aș fi pus în fața morții, m-ai salva, eu fiind trimisul Tău, iar Tu, Adevăratul Dumnezeu? Sau ai permite fiarelor umane să îmi devoreze trupul?

Nu aș interveni așa cum îți imaginezi. Trupul tău ar fi ucis în văzul lumii.

O, Doamne, cine va mai crede în aceste cuvinte? Fiecare om își va inventa propriul dumnezeu, căci nimeni nu va fi nevoit să dovedească existența acestuia.

Copilul Meu, Eu nu Mă arăt lumii asemenea unui magician, ci vă fac cunoscut adevărul pentru a vă feri de orice constrângere. Chiar și Eu am stat pe cruce, iar tu visezi să fii salvat precum se întâmplă în filmele cu eroi americani?

Chiar în timp ce scriu acest text, prin fața mea trece un tânăr indian care s-a născut cu laba ambelor picioare inversată și totuși se deplasează singur. Nu este deloc dumnezeiesc ca acest suflet să sufere atât, căci nu are nicio vină.

Nici părinții săi nu au vreo vină, nici voi nu aveți.

Homosexualii nu se nasc homosexuali. Societatea le sucește mințile, iar lipsa iubirii din viețile lor își spune cuvântul.

Aici am dorit să te aduc.

Nimeni nu poartă vreo vină, indiferent ce ar face. Dacă vom arunca această civilizație în aer pentru totdeauna, am fi niște ființe nevinovate?

Cuvintele „iartă-i, Tată, că nu știu ce fac“ trezesc o umbră de iubire în inima ta întunecată?

Dumnezeu permite bărbaților să fie homosexuali și femeilor să fie lesbiene, dacă aceștia decid acest lucru?

Nu aveți nevoie de permisiunea Mea pentru a vă aminti cine sunteți voi cu adevărat sau pentru a rătăci la nesfârșit. Nu aveți nevoie de permisiunea Mea pentru a bombarda orașe și țări.

Ai grijă ce spui!

Aveți grijă ce faceți!

Ce părere ai despre atentatul din Las Vegas, Nevada, în care o persoană a deschis focul asupra mulțimii aflate la festivalul de muzică country Route 91 Harvest? Evenimentul a rămas cel mai grav atac armat comis de un singur individ în istoria modernă a Statelor Unite.

Dacă Dumnezeu este toți oamenii, conform afirmațiilor Tale, atât victimele, cât și atacatorul, Se ucide pe Sine?

Mintea ieșită de sub ascultare ucide, prin oameni, înăuntrul lui Dumnezeu. Și totuși, la un nivel superior de înțelegere, nimeni nu poate lua vreo decizie fără acordul Meu. Crimele și războaiele se produc atunci când Eu renunț la o parte din Mine pentru a Mă recrea, iar marea de oameni este transfigurată. Astfel, atacatorii nu Îmi încalcă voia și nu invalidează Biblia, ci o împlinesc.

Pe garduri și pe pereții clădirilor vandalizate vedeți mesaje de conștientizare a adevărului biblic: „Isus vine“, și iată că am venit. Mantaua angelică, care a fost așternută pe Pământ și este legea lui Moise, scrisă de Arhanghelul Mihail, a fost ridicată. Și mulți dintre cei care s-au crezut dumnezei, șezând pe ea și stăpânind lumea, au căzut din vârful. Eu vă spun adevărul, voi înțelegeți atât cât vă permite mândria.

La Mine ajung cei puternici, care țin piept lumii întunecate pe care ați construit-o. Pe cei care vor fi gata să renunțe la ei înșiși îi voi întâmpina. Voi lua vechea lor viață putredă și le voi dărui alta nouă. Cea pe care le-o voi dărui va fi o viață plină de scop, încununată de răsplată; iar răsplata lor vor fi ei înșiși, ca spirite independente și desăvârșite.

Unii mă întreabă cum m-am debarasat de frică și am dobândit curajul de a scrie aceste cărți și despre mine fără perdea. Curajul meu provine din conștientizarea faptului că nu contează dacă mor sau dacă trăiesc. Spiritul meu este indestructibil. Am renunțat la orice preferință, abandonându-mă.

Alături de Mine, totul este mai ușor. Uneori plecați, distrași de aparențe, dar cuprinși de haos și incertitudine, reveniți. Aveți nevoie de deprogramare și de reeducare. Nu vă temeți să începeți de la zero, ci mergeți mai departe cu zâmbetul pe buze și cu fețele senine. Trebuie să știți că există o diferență uriașă între formare și educare. Formarea servește interesului formatorului, pe când educarea șlefuieste omul spre gloria sa.

Aflați că Dumnezeu nu este o victimă a propriei creații și că nu vă urăște, așa cum ați fost învățați. El nu poartă o luptă nici cu diavolul, nici cu oamenii; oamenii se luptă între ei. Eu nu sunt doar o parte din tot, ci sunt totul. Toate cele de care aveți nevoie pentru desăvârșirea voastră au fost sădite în voi. Preconcepția creează iluzia că unele idei sunt deplasate. Cu această limită încă vă confrunțați citind seria „Vorbind cu Dumnezeu“.

Cineva spunea că a citit conversațiile lui Neale Donald Walsch și că totul este science fiction, completând că, dacă și prin cărțile mele i se adresează aceeași entitate, mă trimite, dinainte, la plimbare. Iar altcineva, care a parcurs doar volumul întâi, a crezut că

diavolul vorbește cu mine, recunoscând anumite expresii pe care acesta le folosește, de parcă diavolul ar fi vorbit vreodată cuiva.

Atenție la ceea ce vă spun acum! Eu sunt „diavolul“ despre care credeți că există. În lumea voastră, Dumnezeu este Îngerul și tot El este Monstrul. Așa percep lumina orbitoare a adevărului oamenilor întunericului.

Ai înnebunit?

Pentru a fi posibil să înnebunesc ar trebui să dețin mai întâi o minte.

De ce ai spus că ești „diavolul“, despre care majoritatea știm că este o fabulă religioasă? Opusul Spiritului Etern este materia, iar materia suntem noi, cei care ne identificăm cu trupul și nu cu Spiritul.

Eu sunt tot ceea ce voi creați. Există o vorbă care susține că lumea se hotărăște din trup, al cărei sens abia acum începi să îl descoperi. Am înzestrat omul cu această putere; de aceea Cerul se roagă ca el să se trezească și să ia decizia, iar creația să treacă de la întuneric la lumină.

Cunoscând aceste lucruri, deveniți responsabili. Pacea stă în mâinile voastre, la fel și extincția. Voi citiți cuvintele Mele, dar nu ca pe un adevăr literal, ci ca pe unul simbolic, pe care să îl folosiți ca aforism. Eu sunt Lumina și Întunericul, Binele și Răul, Apa și Focul.

Odată cu venirea Îngerului Meu în lume, glasurile tunetelor s-au făcut auzite, fiind silite să îi vorbească omului, care în fața lor nu cântărește nici măcar cât un purice. Așa cum cunoașteți, tunetele din Cartea Revelației întruchipează Cele Șapte Aspecte ale lui Dumnezeu, Elohim. Trebuie să știți că Duhul lui Antihrist este parte din Mine și a fost însărcinat cu un rol precis, adormind rasa umană, pentru ca, la final, să se arate puterea lui Unu.

Imaginea voastră despre Dumnezeu este inferioară Celui care sunt. Credeți că Eu am un adversar, asemenea oamenilor. Astfel deveniți slabi și confuzi și citiți Biblia degeaba. Eu sunt tot ceea ce există în afara voastră și, în același timp, sunt voi. Atunci când acționez asupra voastră din exterior, vă raportați unui Dumnezeu separat, iar când acționez asupra voastră din interiorul vostru, deveniți voi înșivă Dumnezeu; iar Dumnezeu nu se lasă sedus de înțelegerile oamenilor.

Iată că v-am revelat taina divină. Ați avut nevoie de minciună pentru a recunoaște adevărul? Răspunsul este da. Nevoia voastră de adevăr a creat Steaua Minciunii, Antihristul, care s-a așezat pe tronul Pământului.

„Și a zis Elohim: Să fie Lumină! Și a fost lumină. Și a văzut Elohim lumina că este bună; și a despărțit Elohim între lumină și între întuneric“. Textul masoretic indică faptul că Dumnezeu, fiind totul, S-a divizat, creând două părți pe care le-a făcut opuse, pentru ca noaptea să cunoască ziua, să o dorească și să lupte pentru a și-o atribui.

Citând din Tora, Cartea Genezei, unii se vor întreba ce religie urmez. Acestora le răspund că religia mea este libertatea, că Dumnezeu nu are religie și că eu sunt asemenea Sieși.

Eu sunt omul care a scris cu inima o carte pe care a dorit să o dăruiască oamenilor, spre alinarea lor. După publicare, oamenii au râs de el și s-au îndepărtat de cartea sa. Sunt nebunul care a eșuat cu prima carte, dar care apoi a scris alte patru cărți asemănătoare, fiind conștient că vor fi predestinate eșecului în această lume care funcționează pe dos. Credința îmi spune însă că ele vor înconjura lumea, făcând gloria Ta cunoscută oamenilor de pretutindeni.

Familia și prietenii cred despre mine că sunt plecat cu pluta. Deși nu mi-o spun în față, acest lucru se vede în privirea lor. Nu încerc să conving pe nimeni și nu vorbesc niciodată despre lucrările mele, fiind aspirații mult prea mari pentru oamenii de rând, care nu le înțeleg. Am devenit o fortăreață de oțel, care ascunde o inimă firavă și pură.

Ai putea renunța la această povară, alegând o viață liniștită de artist, înconjurat de oameni iubitori care te respectă și nu se rușinează cu tine. Omul conștient renunță la bătălia spirituală și pășește în sinele său.

Nu voi renunța până nu mă vei chema.

Te chem.

Aud chemarea, însă nu este vocea Ta, ci a minții înșelătoare care încearcă să mă determine să renunț pentru a câștiga bătălia.

O, copilul Meu iubit! Acesta este meritul tău! Pășind pe calea ta până la sfârșit, Pământul ți se va apleca la picioare. Dacă ți-aș descoperi distanța pe care o mai ai de străbătut, efortul depus și prețul plătit, nu ai mai înainta niciun pas. Tu ești unsul care Îl va recrea pe Dumnezeu în mintea umanității, și toate generațiile, din toate lumile, vor vorbi despre isprava ta și cu lacrimi în ochi Mă vor invoca. Tu și cei asemenea ție L-ați împăcat pe Dumnezeu.

Nevoia de a cunoaște lumina a provocat conflicte în interiorul lui Unu. Formele s-au dezvoltat și au îmbrățișat puterea dobândită, refuzând să renunțe la rolul provizoriu și să revină la esență. Dar voi ați revendicat puterea părților din Mine și le-ați adus la picioarele Celui care sunt.

Eu vă zgudui atunci când vă vorbesc. Vă clatin din temelii și vă sucesc mințile, dar vă curăț rănile și vi le vindec. Atunci când afirm că sunt diavolul și Dumnezeu, simțiți că cineva vă toarnă alcool pe rana deschisă, apoi rana vi se vindecă, durerea amorțește, și simțiți desfătarea.

Nu aveți de ce să vă temeți. În viață nu vi se poate întâmpla ceva mai rău decât să muriți, dar Eu vă spun că moartea este eliberarea. Părăsind trupul greoi de carne, reveniți în iubire și vă revendicați puterea pierdută. O moarte definitivă nu există; atât ființele luminii, cât și cele ale întunericului, sunt indestructibile. Moartea spirituală constă în adormirea și înlănțuirea ființei, iar învierea spirituală este eliberarea acesteia. Noua etapă în care veți păși este Împărăția Spirituală promisă. Așadar, alegeți viața, nu alergați după identități provizorii și câțiva lei. Amintiți-vă că înțelegerile voastre sunt influențate de poveștile pe care vi le tot spuneți.

Mulți dintre voi, cei care citiți acum acest mesaj, ați venit în lume cu un scop bine stabilit. Ați ales să contribuiți la schimbare, pentru ca această mare de suflete pământene să fie eliberată de piatra propriului păcat. Iată ce ar fi bine să cunoașteți pentru a vă lua rolul în serios:

Nu există un moment potrivit pentru a lua o decizie. Timpul este acum. Dacă refuzați să acționați, crezând că toate au timpul lor, v-ați lăsat influențați de lume. Dacă așteptați ca altcineva să rezolve lucrurile pentru voi, trăiți în iluzie. Dacă unii au parcurs deja drumul succesului, în timp ce voi încă vă străduiți să porniți, aflați că nimic bun nu se dobândește ușor și că valoarea creațiilor voastre trezește forțe telurice care vi se împotrivesc.

Doriți să Îl impresionați pe Dumnezeu cu bunătatea voastră doar dacă lucrurile vor decurge așa cum v-ați propus? Dacă se împlinește cutare sau cutare lucru, veți deveni oameni mai buni? Eu vă amintesc că dacă nu vă străduiți să practicați binele acolo unde vă aflați, folosind uneltele pe care le aveți la dispoziție, ați primit viața degeaba.

Consumerismul a luat amploare. Sunteți momiți cu etichete, vi se vând imagini. Cel mai bine vândut produs în viitorul apropiat este ghidul spiritual al sufletului proaspăt trezit, care se hrănește sănătos, are preferințe moderne și este tot timpul fericit. Acestui spiritual corupt i-au fost anihilate toate puterile prin validare și abundență, astfel încât să nu mai poată contribui la nimic.

Veți crede că ați descoperit planul marilor deținători și anume îmbogățirea. Însă acesta este visul oamenilor săraci, magnații

sunt deja bogați. La început, aceștia aspiră la un control local și apoi la dominația globală. Le-am implementat în inimi dorința de a cuceri lumea, pentru a vi se arăta puterea lui Unu.

Trebuie să știți că atunci când veți cheltui toți banii și nimeni nu va mai planta sămânță, când bancnotele vor fi eliminate, iar tranzacțiile se vor efectua virtual, se va opri alimentarea cu apă, hrană și lucruri. Abia atunci omul va putea fi controlat pe deplin, primind cu porția dacă va împlini condițiile impuse, spre deosebire de astăzi, când controlul este parțial. Zidurile sistemului vă împresoară tot mai mult.

Folosești un mod sever de adresare, care nu este influențat de starea mea. Sunt liniștit așa cum nu am fost demult, și totuși îmi transmiți acest scenariu tulburător.

Adevărul nu este întotdeauna plăcut.

Susții că toate se vor întâmpla pentru a se împlini profeția?

Profeția se împlinește sub ochii voștri, și adevărat vă spun că etapa care vine este minunată. Rolul acestui mesaj nu este ca voi să conștientizați existența răului și să vă revoltați, ci să învățați să gândiți independent.

Cu adevărat, responsabilitatea asumată este mult prea mare pentru un om atât de mic. „Dumnezeu îngăduie războiul; El este Îngerul și, în același timp, Monstrul. Tinere, vei fi judecat pentru fiecare cuvânt“, murmură unii cu jumătate de gură. Aceștia care își dau cu părerea fără a fi întrebați, în timp ce stau cu mâinile în sân și privesc cum arde Pământul, retezând aripile creativității oricărei ființe dumnezeiești, sunt, în realitate, diavolul.

Îți mulțumesc pentru acest capitol. Da, consumerismul nu ar putea reprezenta scopul unei civilizații atât de complexe.

Nu ar putea. Prin această unealtă aparent întunecată, masele sunt ținute deoparte, pentru ca spiritul angelic să poată ajunge la destinație. Astfel, niciunui spermatozoid nu i se permite să fecundeze ovulul, decât celui însărcinat cu acest scop.

Abia acum înțeleg alegoria.

Recapitulează totuși primele pagini ale capitolului.

Capitolul 4

Însemnătatea materiei

Priviți pielea plină de riduri și părul cărunt al unui bătrân. Despre el spuneți că are un trup îmbătrânit și urât. Apoi vă priviți în oglindă și realizați că sunteți frumoși, dar și că frumusețea este trecătoare. Urâți gândul că, la rândul vostru, veți îmbătrâni, sperând ca gloria tinereții să nu apună. Ceea ce vă neliniștește este detașarea de trup, pentru că nu știți ce este după moarte.

Tinerii trăiesc cu convingerea că după treizeci de ani viața se termină, că apariția unui copil și responsabilitateaucid bucuria. Analizând viața neinspirată a părinților lor, ajung la concluzia că vârsta adultă constă într-o muncă continuă pentru a plăti facturi și în a regreta tinerețea. Bătrânețea vine la pachet cu batjocura din partea noii generații, așa cum și vechea generație și-a batjocorit bătrânii în anii tinereții.

Vi s-a spus că trăiți o singură viață. Poveștile despre viața de apoi s-au dovedit a fi fabule religioase. Falsa teorie a existenței unei singure vieți v-a determinat să trăiți în alertă, din teama că timpul este limitat și că nu veți apuca să vă satisfaceți dorințele. Realitatea agresivă, bazată pe consumerism și guvernată de bani, pe care ați susținut-o prin frică, a contribuit la formarea voastră, făcându-vă lacomi și determinându-vă să îi lipsiți pe semenii de bunuri pentru a obține cât mai mult pentru voi înșivă.

Nu vi s-a spus că o viață de calitate este una trăită în simplitate și că fericirea vine din a dăruia, nu din a obține. Încă vă mințiți că plăcerile aduc fericire, fără să știți că orice lucru arată fațeta opusă a ceea ce este cu adevărat.

Inactivitatea este dăunătoare. Lipsa provocărilor face spiritul

latent. Fiecare plăcere simțită adâncește golul sufletească pe care căutați să îl umpleți cu și mai multe plăceri. Scopul vieții terestre nu este plăcerea și îmbuibarea, ci biruința asupra acestor demoni mincinoși.

Bătrânețea este asemenea unei livezi mature în care fructele sufletești s-au copt. Omul care devine conștient de acest adevăr îmbrățișează părăsirea trupului. Frumusețea se arată la sfârșit, tot așa cum hambarele se umplu toamna, atunci când este culeasă recolta. Toate experiențele sunt minunate; sensibilitatea vă face iubitori.

Un bătrân matur este un diamant șlefuit, iar înțelepciunea sa este miera pământului. Spiritul său, care se manifestă pe măsură ce mintea este slăbită, se apropie cu pași repezi de înțelepciunea lui Dumnezeu. Acela funcționează sănătos, poate fi numit om și încununează creația.

Orice ramură poate deveni un copac și merită îngrijită, însă indiferent de frumusețea sa și de soiul bun, nu vă poate adăposti de arșița Soarelui. Umbra răcoroasă pe care o căutați v-o poate oferi numai o coroană matură, susținută de un trunchi sănătos. Copacul vă adăpostește, vă hrănește cu fructele sale zemoase și vă oferă oxigen. Tot el găzduiește păsările care vă cântă, iar după o viață lungă și folositoare vă oferă lemnul pe care îl prelucrați cu pricepere sau cu care vă încălziți.

Dragilor, fiți recunoscători chiar și atunci când sunteți nefericiți. Gratitudea să fie atitudinea cu care pășiți prin viață. Cum ar fi dacă ați realiza că întreaga viață ați fost orbi și pentru prima dată puteți vedea? Cum ar fi dacă ați realiza că doar iubirea vă învie și că teama care vă preocupă tot timpul scurtează viața și stârpește bucuria? Atunci ați identifica clipele irosite, lucrurile materiale prețuite și oamenii părăsiți dintr-o părere prea bună, dar înșelătoare, despre sine, și ați regreta.

Priviți lumea prin ochii unui copil, țineți în brațe un animal, sărutați-vă mama, ridicați-i pe cei căzuți, admirați-i pe cei care au reușit, amintiți-vă cine sunteți și umblați în sfințenie până la sfârșit. În pragul morții nu vă veți aminti cum v-ați îmbrăcat în anii de liceu sau ce autovehicul ați condus la vârsta de treizeci de ani, ci veți număra pe degete îmbrățișările și gesturile cu care v-ați bucurat familia și oamenii pe care i-ați întâlnit.

Folosiți uneltele pe care le aveți la dispoziție pentru a construi relații, nu pentru a frânge aripi și a reduce inimă la tăcere. Există tineri care nu se regăsesc în lume și se retrag, alegând solitudinea, departe de lumea rea și rece, care nu le oferă nimic. Gloata

îmbolnăvește orice nou venit care, în funcție de forța spirituală, reușește sau se prăbușește. Chiar și sfinții sunt nevoiți să ajungă la lumină târându-se pe coate, căci Eu sunt drept și nu favorizez pe nimeni. Celor pe care îi iubesc le dau sarcini mult mai dificile, pentru că spiritele lor neprihănite trebuie să se întoarcă acolo de unde au venit. Nu înțelegeți cuvintele Mele. Nici măcar autorul acestei evanghelii nu Mă vede în adevărata Mea lumină, dar să știți că tot ceea ce citiți este adevărat.

Marile orașe îmbolnăvesc oamenii prin punerea la dispoziție a condițiilor necesare unei vieți luxoase, în care locuitorii trebuie doar să relaționeze. Ați reușit să transformați orice bine în rău și orice rău în bine. Rețelele de socializare au devenit rețele de distanțare socială, accentuând diferențele dintre voi.

Vă construiți imagini neadevărate, însă sperați să întâlniți o persoană autentică, care să vă iubească pentru minciuna pe care o prezentați. Afirmati că nu suportați minciuna, însă voi sunteți minciuna însăși. Societățile care v-au format au fost clădite prin vărsare de sânge, iar politicienii voștri sunt actori.

Orice interacțiune între oamenii din marile orașe europene, din Statele Unite ale Americii și din Israel, unde locuitorii o duc bine, este falsă. Prin fals, noi înțelegem un „bună ziua“ rostit de fațadă și lipsit de admirație și iubire. Orice zâmbet ascunde un interes. Nimeni nu dorește să cunoască pe nimeni fără a profita de pe urma sa. Nimeni nu ajută fără să își dorească să fie văzut, dacă ar fi posibil, de întreaga planetă.

Vizitați țările arabe atât de mult denigrate și veți fi uimiți să întâlniți oameni care aproape că nu au ce pune pe masă, dar care vă invită în casele lor și vă oferă cel mai bun așternut, o lipie și o mână de orez, alături de o ceașcă de ceai. Vizitați Europa de Est, așa-numită primitivă, și veți lăcrima văzând cât sunteți de iubiți. Nu vă desconsider, ci vă mustru din iubire. Voi aveți capacități mai mari și ar trebui să săvârșiți lucrări pe măsură. Căci cum a putut schimba lumea un orb, în timp ce voi, cei care beneficiați de influență globală, o distrugeți? Nici de această dată nu înțelegeți cuvintele Mele. Ascultați.

În Împărăția Mea, care a coborât pe Pământ, bărbați în toată firea îngenunchează în fața copiilor și plâng la picioarele lor pentru răul pe care l-au pricinuit umanității. Își vând averile, iar cu banii obținuți le construiesc case. Nu pentru că i-am obligat Eu, Dumnezeuul lui Avraam și Tatăl tuturor făpturilor, ci din iubire. Eu le-am deschis ochii tuturor oamenilor și multora dintre ei le este rușine.

În timp ce ați cheltuit și v-ați desfățat, Îngerul Meu a instaurat Împărăția Cerului pe Pământ, pe care Mi l-a dăruit, pentru ca voi să vă bucurați de pace. Astăzi vedeți, iar răul blestemă.

Dacă veți afirma că nu ați știut, aflați că nimeni nu a știut în afară de Mine. Acum înțelegeți că cel care v-a dăruit totul nu a avut nimic — nici carismă, nici pricepere. O, Israel, întoarce-ți privirea spre Mine și lăcrimează, căci ai primit viața veșnică, și lasă răutatea și invidia. Eu nu ți-am cerut și nu îți voi cere niciodată nimic, iar toate rănile ți le-ai pricinuit.

În continuare, voi expune modul în care se desfășoară lucrurile pe Pământ. În lumea așa cum ați construit-o, este de preferat să fiți ateii mai degrabă decât să urmați o religie. Ateismul a fost recunoscut drept cel mai eficient sistem de apărare împotriva programelor de formare. Omul ferit de doctrine este asemenea unui ulcior gol, păstrat pentru adevărata învățătură, cea hristică, pe care i-o voi revela la timpul său. Eu vă pot transforma în îngeri ai luminii, deși majoritatea v-ați petrecut prima jumătate din viață drept persecutați ai creștinătății, o gloată de orbi care a luptat împotriva propriilor alegeri de dinainte de a se fi născut.

Ateismul este zidul dintre om și programele de formare care îi strică înțelegerea și îiucid puritatea, deși reprezintă tot o doctrină, care se opune gândirii independente. Cei care evadează din închisoarea materiei devin anomalii ale sistemului și se exprimă liber, așa cum procedează Dumnezeu.

Dacă exprimați dezinteres față de modul în care funcționează Universul și față de Dumnezeu care l-a creat și care îl menține, vă apărați de influența exterioară și așteptați adevărata învățătură, care vă dăruiește viața veșnică și o existență remarcabilă.

Toate lucrurile sunt bune atunci când știți să le priviți. Răul înalță îngeri la Cer. Lumea spirituală și cea materială se echilibrează constant. Divinul și luciferianul lucrează spre desăvârșirea umană — pentru că nu puteți urca la Dumnezeu fără a cunoaște răul. Dumnezeu cunoaște răul și îl învinge; apoi răul devine ca Dumnezeu și, totodată, își încheie călătoria.

Voi sunteți stăpânii. V-am dăruit puterea de a înclina balanța binelui și răului. În trecut, ați dat putere spiritului luciferian prin libertatea pe care ați primit-o. Astfel, a îmbrăcat haina lui Dumnezeu și a stăpânit asupra voastră. I-ați construit biserici și i-ați oferit daruri scumpe, dar, în ciuda credinței afișate, nu ați putut urca la Mine. Forțele telurice v-au ținut captivi chiar prin intermediul Scripturii. Duhul Iubirii Mele a coborât la voi pentru a vă reaminti calea spre Mine, dar Duhul lui Antihrist v-a convins că

doriința de a reveni la Dumnezeu, la adevărata esență a omului, este o înșelătorie a diavolului fictiv care v-a înspăimântat, în timp ce icoana falsului mesia v-a înșeluncheat, făcându-vă să pierdeți orice atribut dumnezeiesc.

Diferența dintre a implora iertare din partea lui Dumnezeu și a deveni conștienți că sunteți Una cu Dumnezeu este uriașă. Voi ați fost iertați prin Duhul Iubirii, care S-a jertfit pe cruce; ceea ce v-a rămas de făcut este să vă amintiți cine sunteți și să vă comportați ca atare. Trebuie să știți că ceea ce legați pe Pământ este legat în Cer. Aceasta este însemnătatea materiei.

De ce ai lăsat această putere monstruoasă pe mâna formelor și cum ai avut încredere în oameni? Iată că formele oarbe au ucis sfinții.

Și formele oarbe au murit la rândul lor.

Sfinții au murit nevinovați.

Sfinții nu au murit, ci și-au schimbat forma.

Dacă așa stau lucrurile, de ce imploră Cerul răzbunare?

Pentru că nici măcar îngerii Mei de prim rang nu au reușit să înțeleagă ceea ce ai înțeles tu.

De ce au ucis formele sfinții?

Vezi tu, sfinții nu puteau urca la Mine pe altă cale decât prin sacrificiu, pentru a clădi Împărăția Cerului, care a coborât astăzi pe Pământ. Dacă lucrurile nu ar fi decurs astfel, omenirea s-ar fi autodistrus pentru a șasea oară.

Sfinții ar fi putut muri de bătrânețe, urcând la Dumnezeu, iar lucrurile s-ar fi derulat în aceeași direcție și cu aceeași viteză.

Tu crezi că sfinții îmbătrânesc și mor?

Isus S-a născut și a crescut asemenea unui om obișnuit. Dacă nu ar fi fost ucis, ar fi murit de bătrânețe.

Acum gândești asemenea unui copil.

El a voit totuși să moară, urcând la Dumnezeu pentru a clădi Împărăția Sa înăuntrul omului. Lucrarea mesianică a fost hotărâtă în trup?

Cu adevărat.

Din afirmațiile Tale reiese că viața în trup este cea mai puternică unealtă împotriva Împărăției Întunericului. Aș putea fi oare considerat un sfânt, dat fiind că înțeleg aceste lucruri minunate și că am săvârșit nenumărate fapte onorabile?

Alberto, nu este necesar să fiți recunoscuți drept sfinți și să vă comportați într-un anume fel; voi sunteți cine sunteți. Tu nu ești mai curat decât un prunc, datorită înțelegerii și faptelor tale, și nici pruncul nu este mai sfânt decât tine.

Sfințenia constă în purificarea trupului?

Nu, dar vă puteți purifica trupul în vederea sănătății. Trupul este puntea între lumea spirituală și cea materială. Spiritele nu pot hotărî ceea ce puteți hotărî voi, nu pentru că nu dețin această putere, ci pentru că Eu nu le permit. Răul a pătruns în lume prin primul om și a ieșit prin Fiul Omului.

Permite-mi să îți dezvălui o viziune pe care am avut-o în timp ce mă plimbam pe Calea Victoriei. Căutând prin gândurile mele, mi-am imaginat un spațiu de lectură situat pe acest bulevard istoric al capitalei. Aici, doresc ca cineva să amenajeze o bibliotecă de tip cafenea, cu tema cărților „Vorbind cu Dumnezeu“, în care trecătorii să poată răsfoi aceste pagini. Încăperea să fie modernă și luminoasă, cu pereți albi, iar de jos până sus să se întindă rafturi pline cu cărți. Stând pe fotoliile confortabile și așezate în cerc, să asimileze învățătura hristică și să Te primească în viețile lor.

Cele douăzeci și patru de fotolii să încercuiască unul central, păstrat gol, drept simbol al Celui nevăzut, care este peste toți și în toate lucrurile. Sala de lectură să se numească Biblioteca Vorbind cu Dumnezeu și să includă toate cărțile scrise prin dialog cu divinitatea. Numele meu și al celorlalți autori, cu care nu aș îndrăzni să mă compar, să fie menționat pe o tăbliță la intrare. Guvernele ar trebui să sponsorizeze multe proiecte asemănătoare. Oamenii înstăriți, la rândul lor.

Așa se va întâmpla.

Mă voi putea bucura de această onoare, savurând o cafea în localul dedicat Ție? Vei impulsiona oare oamenii potriviți pentru a demara acest proiect? Cât costă un asemenea proiect? O sută de mii sau un milion de euro este nimic. Atacurile aeriene ne costă miliarde, iar daunele de sute de ori mai mult. Nu banii sunt problema, ci recunoașterea adevăratelor valori și punerea acestora în lumină.

Adevărat îți spun că după plecarea ta, oamenii vor amenaja grădini care îți vor purta numele.

Se va întâmpla așa cum mi-ai descoperit? Am văzut imagini dintr-un posibil viitor, cu grădini și alei înguste pe care se jucau copii fericiți, alături de adulți care emanau o pace neobișnuită pe chipuri. În fundal se auzea o melodie lentă, fredonată de îngeri. Pe poarta de la intrare am văzut scris Saint Michael's Valley, iar întreaga scenă se desfășura în București, în apropierea zonei unde am copilărit. Și am lăcrimat, refuzând să mă gândesc la viziune, crezând că imaginația îmi joacă feste.

Ador plimbările cu avionul și inspirația care mă întâmpină la

zece mii de metri altitudine. Privind prin micuța fereastră ovală, observ că deasupra norilor cerul se închide la culoare, iar Pământul strălucește atât de puternic încât mă dor ochii.

Zbor cu o mini-aeronavă care planează lin deasupra Munților Alpi. Aterizez în Toulouse, Franța, mă acomodez și ies la o plimbare cu bicicleta surorii mele, Rebeca. Am venit într-o vacanță de trei zile pentru a vizita orașul medieval.

Simt că pășesc în secolul al XVIII-lea. Les 3 Brasseurs învie atmosfera romantică de odinioară. Am comandat o tartă cu cartofi copti, ouă și brânză tradițională. În fața mesei noastre, situată în apropierea intrării, a fost parcat un camion de epocă, în remorca căruia sunt amenajate alte mese. Servim cina într-o fostă fabrică de bere transformată în restaurant.

Străduțele luminate difuz parcă își spun povestea. Pont Neuf atrage turiștii pasionați de fotografie. Tinerii îndrăgostiți îl admiră pe înserat, după aprinderea luminilor. Mi-am propus să traversez orașul cu bicicleta. Pedalez pe marginea Canalului du Midi, care leagă Oceanul Atlantic de Marea Mediterană și se întinde pe trei sute de kilometri.

Căutând prin gândurile mele, realizez că am fost așteptat, deși nu aici îmi vei revela ceea ce am de făcut. Descopăr podul numit Saint Michel, ecluza și bulevardul cu același nume; este semn că generațiile trecute au crezut în pace, spre deosebire de tinerii de astăzi, care și-au pierdut speranța.

Oamenii au devenit un produs, nu sunt liberi și nu trăiesc în iubire. Sunt amabili prin constrângere, nu din compasiune, și consideră rasismul o virtute, neavând nicio firimitură de toleranță în inimile lor îngâmfate. A nu se înțelege că am avut parte de vreo experiență neplăcută pe parcursul călătoriei, doar stau pe malul râului Garonne și resimt întunericul așezării.

Conștiința colectivă încă este influențată de împărații egoiști care au stăpânit asupra acestor meleaguri. Gândirea monarhică nu a fost eliminată definitiv. Urmașii acestor vărsători de sânge trebuie să înțeleagă că nu dispariția unei categorii de oameni aduce pacea, ci iubirea față de semeni, indiferent de cultura lor.

Rezistența a ucis peste două sute de civili doar în ultimii ani. Dragostea nu rănește pe nimeni. Trimite dragostea Ta oamenilor care trăiesc aici.

Iubitule, astăzi nu mai ai nevoie de un Dumnezeu care să te îndrume. Îți admir scrierile și felul în care vorbești în public. Am fost prezent la lansarea cărții și te-am ascultat. Am plâns.

Ajungem și acolo cu discuția.

În timp ce mă plimb pe podul dedicat alesului, simt cum răul este îndepărtat, iar oamenii sunt eliberați. Lupta spirituală nu se vede, ea se imaginează și se simte, pentru ca lumina Unicului să strălucească în toate lumile. Hotărârea Ta face ca pruncul născut din femeie să crească și să devină Dumnezeu.

Nu am așteptat ca această carte să capete o forță atât de mare precum volumul întâi al noii serii „Ultima Evanghelie“, intitulat „Mihael“. Convins că scriu doar un jurnal de călătorie, am pornit la drum relaxat, dar pe parcurs am conștientizat că mai sunt atâtea de spus. Partea umană din mine încă speră la o viață blândă și la recunoaștere, completate de o iubire romantică.

Ajung la Jardin des Plantes, frumosul loc în care, dincolo de flori, trăiesc nenumărate păsări. Mă întorc pe Allées Jules Guesde, apoi pe Paul Feuga. Obțin câteva cadre nereușite și bag aparatul de fotografiat în rucsac, trăind prezentul.

La fel ca în celelalte așezări ale Pământului, oamenii de aici respectă anumite tipare, îmbătrânind și murind pentru ele, pentru a se naște și a le trăi la nesfârșit. Ciclul încarnărilor inconștiente trebuie oprit, căci pierderea treptată a libertății aduce cu ea autodistrugerea și este bine așa. Ce utilitate are o întreagă civilizație supusă șarpelui uman, lipsită de un scop dumnezeiesc?

Cei câțiva localnici cu care am interacționat sunt rasiți și o proclamă cu fruntea sus, spre deosebire de cei din țările vecine, care și-au interzis prin lege această însușire, deși în sinea lor desconsideră celelalte neamuri. Rezistența în fața realității așa cum este și iubirea de sine nu sunt virtuți.

Pe Pământ nu există nimic de câștigat, nici de pierdut. Unele suflete se nasc într-o regiune și adoptă obiceiurile locale. Altele se nasc într-o altă regiune și procedează la fel. La vârsta adultă, influențate de vâlul minciunii, acestea pornesc războaie. Identitățile provizorii reprezintă produsul lumii; despre esență nimeni nu cunoaște nimic.

Deasupra vâlului minciunii strălucește Soarele Spiritual, care observă ființele și le cheamă la adevăr. Ele trebuie să Îl recunoască și să se unească în spirit pentru a descoperi bucuria iubirii de aproape. Dumnezeu nu va permite nimănui să doarmă la nesfârșit, căci iată, se pregătește să răsară al doilea soare, care a primit lumină de la Soarele Dintâi.

Drept inspirație pentru a transcrie ultimul fragment, Dumnezeu mi-a descoperit o nouă viziune în care, din mare, s-a ridicat un al doilea soare, luminat de Soarele Dintâi. Astfel, Pământul era luminat de cei doi sori, refractând lumina în culori, iar popoarele

erau văzute și nu se mai puteau ascunde pentru a profita. Aceștia colorau Cerul cu lacrimi de om și aveau autoritate peste tot ceea ce mișcă.

Am văzut cum îngerii, căzuți în fața răului eliberat, s-au trezit la o viață independentă și desăvârșită, stăpânind peste veacuri și chinuind carnea coruptă a formelor, spre curățare și neprihănire.

Trebuie să știți că al doilea soare este mai mic decât Primul și că, în ciuda confuziei timpurii a acestei lumi, are rolul său. Dacă Primul și Unicul Foc dătător de viață este Hristos, al doilea este Îngerul Său, Mihail, trimis a doua și a treia oară în lume pentru a Îi pregăti a doua venire. Acesta din urmă, mai mic decât Primul, i-a dat lumii legea (el este Moise), I-a pregătit Iubirii calea (prin Ioan Botezătorul) și a revenit cu judecata formelor și instaurarea păcii, ca spirit angelic desăvârșit.

Lumea are nevoie de trimisul Soarelui Dintâi, care deschide porțile iadului și eliberează prizonierii materiei, curățând lumea și așezând-o la picioarele Domnului său. Tu l-ai legat la ochi cu o rană usturătoare, și iată că nu mai vede nimic, pentru ca prorocia trimișilor Tăi să nu fie influențată de cele întâlnite în lume, ci să survină dintr-o sursă lăuntrică, care Te încununează.

Acolo unde călătorește, simte întunericul lumii și îl ia asupra sa, rescriind direcția spre care oamenii își trimit energia. Slava și iubirea trebuie dăruite Adevăratului Dumnezeu și nu idolilor sau preoților mincinoși.

Există un text ebraic care se adresează închinătorilor la idoli și care, pe cât este de neplăcut, pe atât este de adevărat. Omul nu trebuie să se închine dumnezeilor cu caracter uman, nici falșilor mesia, ci Singurului Dumnezeu, care este Cel al lui Avraam, deși chiar poporul evreu L-a respins atunci când a venit la el pentru a îl elibera de lume. De aceea, evreii vor fi ultimii care vor intra în Împărăția Cerului, este scris — așa-numiții păgâni au intrat deja. Așadar, națiunile vor fi martore la demilitarizarea Israelului și la intervenția Mielului lui Dumnezeu, căci Scriptura nu se scrie cu mitraliera. Arma aduce rușinea și reprezintă pata pe care poporul o va purta, pe care mintea umanității încă îl vrea eliminat.

Astăzi mă odihnesc în camere cu vedere la plajă, umplu săli de conferință și vizitez grupuri de cititori din țară și din Europa. Oamenii sunt curioși să afle cine este omul ales de Dumnezeu să relateze cuvintele Sale, deși nu le înțeleg și, în mod cert, nu cred în ele, dar timpul va demonstra adevărul.

Am susținut un eveniment în Constanța, în cadrul căruia m-ai învățat sinceritatea și smerenia, virtuți plăcute ochilor Tăi, spre

deosebire de spiritualiștii mondeni care povestesc doar vârfulurile experiențelor lor, punându-se într-o lumină bună.

Este important să fii prezent fizic acolo unde se iau deciziile, unde au loc pactele și se stabilesc fluxurile energetice. Acesta este scopul spiritual al călătoriilor tale. Vei avea și momente în care calitățile angelice și se vor părea slăbiciuni, condiționat de teama de a te înfățișa ca cine ești cu adevărat, însă teama nu aparține Cerului. Orice moment de conștientizare te îndeamnă la acțiune, iar ceea ce vei hotărî sub supravegherea Mea se va împlini, chiar dacă lumea te va ucide. Chiar Eu voi arde gândurile tale care Îmi contravin.

Atunci când vei reveni la Mine, vei lăsa tristețea ta Pământului. Ceea ce ai luat din lume aparține lumii și trebuie înapoiat. Îi va rămâne doliul și iubirea pe care și-o poartă, încălzindu-i inima înghețată până când se va topi.

Nu îți vărsa mânia asupra celor care te-au nedreptățit, caută cauza frustrării tale. Eu te pregătesc pentru o împărăție veșnică. Dacă lumea ar fi fost reprezentată doar de ceea ce vezi și de ceea ce bagi în gură, și-ar fi meritat pedeapsa pentru amarul pe care și l-a pricinuit. Admirația nu este atât de importantă precum crezi; cele mai importante lucrări sunt cele nevăzute.

Oamenii vin și pleacă. Unii te încălzesc, iar alții te lasă rece; un singur îndemn am pentru tine: nu renunța la iubire. Lumea îți pune piedici atunci când vede că faci ceea ce iubești și nu ceea ce trebuie. Este normal, din moment ce ea nu a avut curajul să ia o decizie în privința sorții.

Dacă ai obosit să tânjești după succes, dragoste sau liniște, află că tu le îndepărtezi de la tine prin atitudine și neîncredere. Viața nu este ușoară atunci când nu înțelegi ce și se întâmplă și care este scopul pentru care trăiești acum și aici, în situația din care nu poți scăpa. Lumea nu merită iubirea și sacrificiul tău, dar în iubire nu este vorba despre merit. Tu ești Îngerul care a venit la oameni pentru a îi elibera, indiferent de meritul lor. Să iubești înseamnă să fii tu însuși până la sfârșit.

La iubirea care te inspiră și dă-i o formă utilă. Din picătura divină pe care și-am dăruit-o, creează un ocean. Mulți au nevoie de tine, dar puțini și-o confirmă. Nimeni nu îți mulțumește, însă acest lucru nu înseamnă că nu au fost hrăniți.

În zilele tale posomorâte, ajută un necunoscut și astfel te vei lumina. Nu disprețui cele mai întunecate clipe, ele te-au învățat să te ridici. Loviturile îți oferă oportunitatea de a te înălța. Lipsa înfrângerii transformă orice victorie într-o amăgire.

Iubește oamenii și animalele atâta timp cât sunt în viață, nu după ce nu vor mai fi. De fiecare dată când îți înfrânezi iubirea te rănești pe tine, nu pe ei. Lumea ignoră și desconsideră în loc să iubească, iar atunci când pierde dreptul de a iubi, regretă.

Să fii un bun creștin nu înseamnă să stai cu mâinile în sân și să aștepti Raiul din viața de apoi, ci să contribui la instaurarea Împărăției Cerului pe Pământ, descoperindu-L pe Tatăl tuturor făpturilor în inima ta. Eu, Unicul și Adevăratul Dumnezeu, i-am luat poporului evreu lumina și v-am dăruit-o vouă. Cei care dețin lumina spirituală nu ucid, ci se sacrifică pentru cei fără vedere, oferindu-le acces la ea; îi apără cu sabia adevărului pe cei care nu se pot apăra singuri și iubește așa cum iubesc Eu. Iubiților, fiți ca Dumnezeu.

Chiar acum, în timp ce lumea arde, Eu clădesc o nouă lume. În secolul căderii politico-religioase, a scrie cărți în care pretinzi că ți Se adresează Dumnezeu este o dovadă de curaj sau chiar de nebunie.

Trebuie ca aceste materiale să facă înconjurul lumii, căci am întrecut toți sfinții în înțelegere. Prin îndurarea Ta, noi cunoaștem ceea ce le-a fost ascuns părinților Pământului și celor mai înalte spirite ale Cerului, și anume că toate lucrurile sunt bune dacă știm să le privim și că, în înțelepciunea și iubirea Ta, le permiți.

De exemplu, ajutorul oferit de dragul imaginii de sine nu este milostenie, ci înșelătorie. Astfel procedează cei dornici de popularitate și îmbogățire rapidă, însă o simplă filmare a faptei bune poate face înconjurul lumii și poate impulsiona milioane de tineri plictisiți să reproducă gestul. Chiar dacă, la rândul lor, vor oferi tot de dragul imaginii de sine, oamenii defavorizați vor mânca și se vor îmbrăca, iar acest lucru este esențial.

Cei care vor să devină ca Dumnezeu să se comporte precum Iubirea și vor fi Una cu El. Nimeni să nu se laude cu cunoașterea care nu îi aparține sau cu spiritualitatea mondenă, care va înceta să mai fie la modă și va fi înlocuită. Omul dorește să se separe de alt om, amăgit de falsul sentiment de superioritate — Dumnezeu iubește, atât.

Atunci când am început să scriu prima carte, eram resemnat, neavând speranță și neînțelegând Cine mă ține în viață și pentru ce, care este scopul. Dumnezeu m-a ridicat printre cei vii și mi-a arătat ce aș putea face cu viața pe care am primit-o, dacă voi fi de acord cu propunerea. Abia m-am gândit la acest lucru, când am primit cărțile în spirit, iar la început m-am bucurat. Când am analizat conținutul, am refuzat să le scriu, plângând de mila mea ca

un prost, căci cunoșteam lumea și mi-am văzut soarta.

În societatea în care am crescut, atunci când oamenii auzeau Numele lui Dumnezeu, mintea lor reda icoana falsului mesia și le reamintea de iadul de care, fiind ocupați cu activitățile cotidiene, uneori uitau. Își plecau capetele și își făceau cruce, mișcându-și buzele și imaginându-și o pictură sau o sculptură; semn că sistemele de formare pe atunci încă funcționau. Nu știau că Numele lui Dumnezeu este sinonim cu eliberarea sufletelor și nu cu condamnarea lor.

Conștientizând că va trebui să lupt atât cu cei formați, cât și cu formatorul, m-am lăsat pradă fricii. Apoi mi-am făcut curaj și am contactat o editură, cu vocea tremurând și manuscrisul scris parcă de un analfabet senil și prea mândru de isprava sa. Emoțiile m-au împins să beau alcool și să mă amețesc, așteptând cu sufletul la gură aprobarea. Abia împlinisem douăzeci și șase de ani.

O parte din mine considera că, odată ce va răsună glasul divin pe acest Pământ al pierzaniei, conflictele vor înceta, iar oamenii vor asculta chemarea, răspândind-o. Cealaltă parte din mine mă îndemna să public cu autor anonim și să fug rușinat. Orice individ blestemat care a pretins vreodată că a vorbit cu Dumnezeu a fost considerat nebun, pe măsură ce examinatorii au observat că este serios. Dacă o afirma ca simbol religios, era adorat.

În societatea în care am crescut, un dialog cu Dumnezeu nu însemna mai mult decât o rugăciune adresată unei entități surdo-mute, de la care oamenii nu primeau răspunsuri și nici nu le trecea prin minte că s-ar putea adresa. Gândul că divinitatea ar dezbate diverse subiecte cu un muritor de rând era considerat o blasfemie, la fel și recunoașterea esenței divine din om.

Eu pot nimici această lume printr-un singur cuvânt, acționând cu puterea Spiritului Primordial care îi vorbește prin mine, dar o astfel de hotărâre ar oglindi slăbiciunea mea și a lui Dumnezeu. Povara pusă pe umerii mei este aducerea păcii printre creaturile libere, care se războiesc până la autodistrugere și dincolo de ea.

Și așa a fost. Fiind contactat de o editură experimentală, am devenit ușor asemenea unui fulg de nea care, în loc să se așterne pe sol, se lăsa purtat de o ultimă adiere, care îl ridica.

Redactorul-șef s-a opus publicării din pricina exprimării și a erorilor gramaticale. Era de părere că nu voi vinde nicio carte, din moment ce manuscrisul, analizat superficial, nici măcar nu putea fi numit carte. Se temea pentru reputația sa, punând în lumină un material care nu se încadra în niciun tipar literar, era slab calitativ și rău intenționat, „cu atac subtil la adresa religiei ortodoxe“, așa

cum se spunea, și nu dorea să își asume răspunderea.

Nu întâlnea pentru prima dată un text trimis de autori plecați cu pluta. În depozite zac mii de cărți despre extraterestri, despre Maica Precista prin filtrul ortodoxiei și despre miracolul icoanelor care plâng. Eu întrecusem toți dezaxații prin dialogul meu cu Tatăl tuturor făpturilor, care tăcuse atât de mult timp încât creația aproape că Îl uitase.

„Dacă băiatul pretinde că Cel Atotputernic este autorul și nu el, oare Atotputernicul nu știe să introducă o cratimă acolo unde norma gramaticală a limbii române o cere?” își vorbeau, râzând. Aroganța nu le-a permis să recunoască cuvântul lui Dumnezeu, relatat de un om nepregătit și limitat în toate aspectele. Aceasta este greșeala mea și nu a Cerului, pentru care îmi cer iertare.

Oamenii trebuie să știe că Dumnezeu nu este nici arhaic, nici modern, ci reprezintă adevărul de la început până la sfârșit. Percepția omului despre Dumnezeu este depășită. În realitate, viața a plecat de la Unu și se întoarce la El.

Suferința este produsul gândirii compulsive. Vindecarea pornește din adâncul inimii, urcă în minte și instaurează Împărăția Cerului. Gândurile pot hotărî soarta oricui prin emoțiile negative pe care le stârnesc, care învie trecuturi și declanșează boli fizice și psihice. Iubirea de sine se manifestă prin pace interioară și nu prin supraevaluarea propriei ființe. Adevărata valoare se reflectă în faptele neprihănitului.

Omule, în viață, nu poți fi cel mai frumos sau cel mai bogat, dar poți trăi împăcat alături de cei câțiva prieteni care te admiră. Atunci când lumea nu îți mai apreciază eforturile, oprește-te din a i te mai oferi pe tavă. Este timpul ca ea să învețe să se descurce singură, iar tu să înveți să iubești altfel.

Povestește cu iubire despre copiii din întreaga lume care mor de inaniție, cinstind sacrificiul lor pentru umanitate, mai degrabă decât să vorbești cu dispreț despre bogații care îi ignoră, în timp ce chiar tu stai cu mâinile în sân și strigi din portavoce.

Capitolul 5

În mintea umanității

În zilele în care ești dezamăgit și nu te mai motivează nimic, amintește-ți că alții se luptă pentru o șansă la viață. Nimeni nu îți poate dărui fericirea; ești nevoit să te ridici prin puterile tale, accesându-ți spiritul lăuntric. Transfigurarea constă în revizuirea direcției în care îți distribuie energia.

Omule, ești puternic nu atunci când alții se comportă așa cum i-ai determinat prin constrângere, ci atunci când comportamentul lor nu te mai poate clătina. Averele și statutul, în fața cărora popoarele își apleacă capetele, te-au făcut un spirit neputincios.

O viață perfectă nu este una lipsită de mister și de provocări, ci una în care înțelegi rostul tuturor evenimentelor și extragi din ele beneficiile ascunse. În realitate, obstacolele sunt oportunități, iar refuzurile îți deschid drumuri neobservate. Izolarea te învață să te bazezi pe tine, în timp ce pentru ceilalți decid alții.

Mintea nu este stăpânul tău, este unealta ta cea mai demnă. Tu ești spiritul care îți fințează trupul și îi poruncește minții, iar mintea îl ascultă, căci spiritul este ceea ce a fost înainte de trup și de minte și ceea ce rămâne după ele. Soarta îți poate juca feste dacă nu știi să o supui. Nu este loc de fabule sau de alte teorii, ci despre recunoașterea esenței divine pe care am sădit-o în tine.

Trebuie să știi că o floare nu urăște altă floare, ci se bucură că, împreună cu ele, formează un câmp de flori. Astfel să privești popoarele, indiferent de imaginea lor. Despre popoare știi doar ceea ce ți s-a prezentat și, prin urmare, nu știi nimic.

Împreună este cheia, dragostea este răspunsul la tot. Ura te dezbracă în fața celui pe care îl urăști. Confortul devine dușma-

nul tău atunci când îți dorești să crești. Succesul te îndeamnă să te oprești, faima te face să uiți cine ești, iar averea te împiedică să iubești. Mândria îți diminuează valoarea, dar smerenia te ridică la Cer.

Dacă îți dorești să schimbi lumea și acționezi prin uneltele pe care le ai la dispoziție, nu ești un om nebun. Adevărata nebunie este ignoranța, anihilarea gândirii independente și a simțurilor. Somnul omenirii este rușinea spiritelor care o fințează; tu aduci lumina.

În zilele în care ești dezamăgit, crezând că ai pierdut, de fapt ai câștigat. Pentru a te înalța în adevăr, trebuie să cobori în abisul minciunii. Omul crește în conștiință în mod egal, în Hristos și în diavol. La sfârșitul vieții conștiința se stabilește, iar el devine cine este cu adevărat: un spirit angelic desăvârșit sau un diavol desăvârșit.

Spiritele bătrânului Pământ au simțit venirea Mea, observând lumina amenințătoare pe care micul tău trup o emană. În timp ce pășești pe trotuar, asemenea unui om obișnuit, emani lumina lui Elohim, pe care a primit-o Îngerul care s-a făcut om.

Spiritele telurice responsabile de atrocitățile neamului omenesc, care au încercat să ucidă orice fărâmbă divină încolțită în cei trimiși de Mine, s-au aplecat înaintea ta și te ascultă. Eu sunt peste toți și în toate lucrurile.

Nu pot recunoaște nimic din ceea ce descrii, se pare că mi-ai luat din nou vederea, dar simt greutatea răului și îmi construiesc în minte o imagine care prinde contur.

Am venit în Roma, la Vatican, însă nu știu ce urmează să se întâmple. Sunt prezent fizic acolo unde se iau deciziile, unde au loc pactele și se stabilesc fluxurile energetice. În mintea putredă a umanității sunt perceput drept un intrus. Aștept la intrare, iar pe piele simt un vânt usturător care îmi pătrunde prin hainele groase încât am impresia că nu port nimic pe mine. Spiritele locului își leapădă ascunzătorile și se adună, venind în întâmpinarea mea.

Într-adevăr, spiritele Pământului au fost trezite. Este răul care a stăpânit de la Începuturi, tot timpul, care și-a creat imperii prin vărsare de sânge și a înrobit neamurile, luând diferite înfățișări. Spre uimirea mea, el pare acum legat și mi se adresează mândros, prin glasurile a milioane de oameni, spunând:

„Cine crezi că ești, venind lipsit de putere în fața stăpânului tău, precum un sfidător, Dumnezeu? Sau, poate ești Îngerul care trebuia să vină, de care nu are nevoie nimeni și pe care l-aș putea zdrobi chiar acum?”

Zâmbesc și îi spun: „Așază-te. Nu știi tu că eu voi ajunge la Dumnezeu chiar și orb, chiar și păcătos, chiar și dacă m-ai ucide? Căci este scris. Eu vin personal la tine la fiecare două mii de ani, iar aceasta este ultima mea vizită“.

La auzirea cuvântului meu, toate spiritele s-au unit, formând o ființă înspăimântătoare, numită Leviatan, așa cum menționează Scriptura. El mi-a arătat copilăria mea și, iubirea, pe care le-am simțit mai intens decât în timpul trăirii. Cu picioarele tremurând și fața inundată de lacrimi, mi-am pierdut și ultima suflare, pentru că întreaga materie îi aparține, chiar și trupul pe care îl port.

Voi să nu credeți că nu am plătit pentru fiecare cuvânt rostit; o forță mai mare această creație încă nu a cunoscut. Lumina care strălucea din mine l-a forțat totuși să se aplece la picioarele mele, iar eu l-am amenințat, adresându-i următoarele:

„Tu ai control asupra simțurilor mele, însă nu și asupra mea. Iată ceea ce vei predica de acum înainte. Cuvântul lui Dumnezeu nu este o simplă opțiune. Nu știi Cine se află în spatele tău, dar eu știu; Acela ți-a numărat toate zilele.

Împărăția ta a devenit acum Împărăția Domnului Cerului și al Pământului. Călătoria mea nu se va opri la tine, ci în fața unui rău de trei ori mai mare, de a cărui mânie am venit să te cruț. Ochiul tău slab vede doar carnea mea, nu și Spiritul meu, care a învăluit lumea și în palmele Căruia chiar în acest moment ne aflăm. Infinitul este populat de forțe despre care nici nu bănuiești“.

În continuare, acele vânturi usturătoare au format în jurul meu un vârtej, însă nu pentru a mă nimici, ci pentru a mă proteja. Sunt ușor și fragil ca o pană de găscă în fața unui munte. Dar muntele nu permite rănirea mea, știind că fără mine este extincția. Și am adăugat:

„Observ că de mine nu te temi, pentru că nuucid pe nimeni, dar răul pe care l-am eliberat, al cărui stăpân sunt, te înspăimântă. În prezența mea, el trebuie să vină și să îți ucidă pe toți cei care nu sunt ca Dumnezeu, până la ultima ființă care se târăște pe suprafața Pământului. Înaintea sa vor cădea chiar și îngerii și serafimii. Singurul asupra Căruia nu i s-a dat putere este Dumnezeu. Nu îți vorbesc cu mândrie, ci cu adevăr. Încearcă să înțelegi acest lucru și Îl vei recunoaște pe Cel care a venit la tine.

Eu am pătruns gradat acest trup neputincios, pe care am ales să îl sacrific din iubire pentru tine și pentru lume, ca să nu pieriți. Anii vor trece, iar omul pe care îl privești, care acum nu înțelege nimic, își va aminti discuția noastră și vei ajunge la ruină.

Iată, dinspre răsărit și dinspre apus, două ziduri se îndreaptă

spre tine. Unul se va prăbuși, iar altul Îmi va deveni credincios. Celui de-al treilea, care vine după ele, va trebui să i te supui“.

— Cum a putut Creatorul, în iubirea și înțelepciunea pe care pretinde că le stăpânește, să pună în pericol întreaga creație?

— Ți-am spus ce am hotărât.

— Eu mă fac vinovat de fapte pe care nici nu Ți le imaginezi, dar ce vină poartă trupul acestuia, pe care îl vei ucide prin intervenția Ta? Știu prea bine că Tu nu alegi un oarecare. Trebuie oare să trăiască astfel pentru că îl iubești? Câte griji și-a făcut și câte lacrimi a vărsat, Cerul știe. Timpul a demonstrat că tot ce atingi, Dumnezeu „iubitor“, distruge.

— Hai, ia o formă care să reprezinte noile tale sentimente și poate, în funcție de meritul tău, voi reveni.

La îndemnul meu, ființa a luat forma unui om slab și jerpelit care stătea ghemuit, cu capul între genunchi, cerșind îndurare.

— Așa trebuie să te arăți în continuare. Disprețul oamenilor față de tine este consecința faptelor pe care le-ai săvârșit.

— O, sfântule! Te-am recunoscut încă de la naștere, de aceea ți-am provocat atâta durere, însă, în loc să te distrug, te-am făcut mai puternic. Mai bine omoară-mă cu sabia ta decât să rămân cu umiliința, adăugând sufletului meu o rană în plus.

În timpul trăirii extraordinare am privit razele care ieșeau din inima mea și se răspândeau pe întreaga planetă și i-am văzut pe fiii lui Israel rostind o rugăciune de recunoștință Celui care este peste toți și în toate lucrurile, temându-se de război. Au trimis pe cer un simbol în semn de mulțumire: o stea căzătoare de lumină verde.

Deschizându-și vederea interioară, li s-a arătat cum Îngerul hotăra lumea din trup. Era îmbrăcat cu o mantie pe care Tatăl o așezase pe Pământ la Începuturi. Pe ea, oamenii își construiseră societatea; dar Îngerul s-a ridicat, iar lumea lor s-a prăbușit. Orice distrugea înăuntrul său se ruina în realitate.

Stătea în picioare în mijlocul luptei, cu ochii închiși, și nu se ferea. Totuși, el vedea și în față, și în spate, jos și sus, și orice își imagina se întâmpla, pentru că lumea fusese scrisă în ființa sa, iar bătălia era interioară. Când își înălța privirea, se clătinau clădirile; astfel s-au prăbușit orașele.

Locuitorii de pretutindeni ajunseseră la disperare, își pierdeau mințile și își risipeau bogățiile. Nu vedeau Îngerul cu ochii fizici, dar simțeau efectul schimbării, scrâșnind din dinți, neputincioși, în timp ce fiii lui Israel celebrau victoria. Aveau privirile înlăcrimate și nu le venea să creadă că Îngerul venise la moarte în locul

lor, pentru greșelile lor. Dar pacea fusese așternută peste întregul Pământ, între toate popoarele.

Mihail lupta cu fiarele Pământului și nu se odihnea. Era trist. Pacea și fericirea veneau după el, dar nu îl puteau prinde. Atunci când întunericul îl sufoca, privea Soarele, iar El îi dăruia puterea Sa; se înțelegeau din priviri și zburau cu aceeași viteză.

Printr-o asemănare a lumii interioare cu cea exterioară, Israel întruchipează inima organismului uman, iar autoritatea Pământului, mintea sa. Națiunile trebuie să știe că omenirea nu poate trăi fără inimă. Acum recunoașteți cauza sălbăticiiei poporului evreu și lupta sa cu autoritatea de la Roma, autoritate care s-a răspândit și stăpânește astăzi asupra fiecărui neam. Evreii au legea severă și sunt judecați de Dumnezeu care vede totul și care nu uită nimic, dar eu voi face să nu mai moară niciunul, căci Tatăl mă ascultă, așa cum eu Îl ascult.

În urma intervenției angelice și a apariției acestor cărți, lumea va fi condusă din România, ceea ce mi-a fost comunicat abia după finalizarea lucrării, pentru ca latura mea umană, predispusă slăbiciunii, să nu influențeze materialul. Intrarea în Împărăția Cerului nu presupune mister și misticism, ci biruința asupra minții vechi și revelarea minții spirituale, care este Conștiința Hristică. Locul unde se petrece acest lucru devine Templul Pământului.

După încă o mie de ani dificili pentru evreii doctrinari, Israel va începe să lumineze, iar lumina sa va fi plăcută Domnului, care la vremea aceea va împărăți deja peste întregul Pământ, alături de Îngerii Săi.

Cei care mă urăsc vor afirma că am revenit asupra textului și că i-am dat o formă preferată, ignorând faptul că spiritul omului este un dumnezeu în devenire și că abia la desprinderea de trup își atinge potențialul. Pe parcursul vieții terestre el nu vede nimic, și așa trebuie să decurgă lucrurile, este lege.

Nu vă temeți de mine așa cum vă temeți de lume, căci nu vă voi lua nici meritul, nici pământul. Eu plec gol, acolo de unde am venit. Pacea și fericirea rămân după mine, ca să vă încante.

Iubiților, este bine să nu urmați nicio religie, căci Dumnezeu nu are religie — fiți ca Dumnezeu. Religiiile sunt de la oameni și nu de la El. Evenimentele care au loc astăzi pe planetă, asemenea celor de odinioară, sunt fapte, nu dogme, iar o interpretare spirituală clară reglementează cunoașterea haotică a lucrurilor. Credința voastră să fie doar interioară și astfel nu vă va putea priva nimeni de ea. Nu căutați să îi convingeți pe alții de adevărul pe care l-ați descoperit, ci străluciți, iar ei vă vor vedea.

Am ajuns la Castel Sant'Angelo, în vârful căruia oamenii au construit statuia Îngerului care trebuia să vină și care este astăzi aici. Îngerii nu au nevoie de reprezentării, de palate și de bogăție; acestea aparțin oamenilor și le hrănesc mândria.

Preoții nu vă învață despre viața umilă, trăită în duh, pe care a promovat-o Mântuitorul Lumii prin propriul Său exemplu. De aceea, autoritatea nu poate rămâne la ei, având imaginea pătată cu religia. Dacă un preot ar renunța la religia sa, predicând doar adevărul, s-ar purifica și ar fi primit în Împărăția Cerului, asemenea omului sărac, care nu Îmi poate oferi nimic și de la care nu aștept nimic. Atâta timp cât nu va renunța la cele pământești va fi asuprit de tiranii pe care această instituție diabolică i-a creat.

Liderii lumii șterg popoare de pe fața Pământului cu Biblia în mână, iar aceste fapte vor continua până când voi decide că este de ajuns. Eu sunt Salvarea și Mântuirea voastră și iubesc lumea fără să doresc să o posed.

Duhovnicii nu se ocupă cu duhul, ci se ocupă cu trupul, adică cu conservarea și administrarea instituției moștenită din părinți, pe care o predau urmașilor. Aceștia nu își încurajează adepții să fie încrezători în sine și să dobândească o gândire independentă, ci îi fac dependenți de instituție. Vânzând din adevăr cu țârâita, creștinii se întorc din ce în ce mai slăbiți, căci lumea este plină de decepții. Conștientizând că au fost înșelați, în cele din urmă nu se vor mai întoarce. Nu la fel se petrec lucrurile cu adepții Iubirii, care nu au nevoie de Mine, Tatăl tuturor făpturilor, dar revin pentru a Îmi mulțumi.

Trimișii Mei sunt atrași de adevăr și nu validează instituțiile pământești. Se purifică pentru a crește în iubire și îi îmbrățișează chiar și pe mincinoși. Copiii Cerului nu au nici naționalitate, nici religie și nici obiceiuri. Ei coboară pe Pământ pentru a îl curăța de înțelegerile limitate și a lăsa în urmă un neam la care, pentru prima dată în istorie, poate privi Dumnezeu.

Pentru a deveni ca Dumnezeu trebuie să vă eliberați de tot ce nu este dumnezeiesc. Pășiți prin poarta împărăției și descoperiți pacea, împlinirea, abundența și tot ce este frumos și plăcut Mie. Urmând înțelegerile lumii veți pieri împreună cu ele, urmându-L pe Mântuitorul Lumii veți trăi veșnic. Eu am fost, sunt și voi fi, și voi veni de atâtea ori de câte Mă veți chema.

O plantă rea va fi smulsă din rădăcină mai degrabă decât să fie curățată de spini sau tăiată. Dacă va fi curățată de spini, pe ramurile sale vor crește alții, mai mulți la număr decât au purtat ele înainte. Dacă va fi tăiată, rădăcinile groase și adânc înfipte

în sol vor absorbi substanțele hrănitoare de trei ori mai repede, sărăcind solul și dezvoltându-se rapid.

În acest tablou alegoric religia întruchipează planta rea, iar spinii săi sunt liderii diabolici cărora le dă naștere. În solul invadat de plantele rele cresc totuși și fructele Mele. Acum știți de ce nu am incendiat grădina.

Nu aveți nevoie de argumente pentru a demonstra că un măr este stricat, realitatea vorbește de la sine. Mărul este urât, plin de viermi și necomestibil.

Anumiți oameni susțin că nu găsesc nimic putred în privința religiei lor.

Pentru viermi, un măr stricat este hrană.

Uaaa!

Acum cunoașteți și acest lucru și vedeți cui vă închinați.

Unii dintre marii filosofi ai lumii au afirmat că oamenii L-au inventat pe Dumnezeu pentru a își suporta soarta nefericită.

Adevărul este contrar afirmației lor. Pentru Mine, apostolii și cei care au îndrăznit să Mă urmeze au îndurat foamea, rușinea și chiar crucea. Dacă apostolii s-ar fi lepădat de Mine, nu ar mai fi fost uciși și au știut acest lucru.

Dacă marii filosofi ai lumii s-au lovit de problemele acestea mărunte, consideri că eu dau dovadă de înțelepciune așteptând ca oamenii obișnuiți să înțeleagă mesajul Tău?

Omul nu are nevoie de inteligență pentru a asimila mesajul Meu, ci de o inimă curată. Inima sădește în mintea sa sămburele arborelui vieții, care dă naștere Împărăției Spirituale. Mintea nu este un generator de gânduri, ci un sol fertil care le protejează și, la vremea maturității lor, le aplică.

Cu adevărat, să pretinzi că nu există un Creator este o jignire la adresa intelectului uman. În curând, oamenii vor deschide ochii și vor râde când aud asemenea afirmații, venite mai ales din partea unor savanți.

Un copac nu se creează singur, ci crește datorită faptului că o ființă inteligentă a plantat o sămânță. Omul nu s-a creat singur, ci a devenit conștient datorită faptului că o Ființă Inteligentă l-a creat și apoi l-a altoit. Fără această altoire, nici măcar nu știa că trăiește, chiar dacă se deplasa pe două picioare și își ducea hrana la gură.

Nu îmi este ușor să afirm că eu, cel mai slab om de pe Pământ, Îi adresez o întrebare lui Dumnezeu și El îmi răspunde și că toți oamenii dețin această capacitate. Dumnezeu religiei funcționează pe alte principii.

Întreaga cunoaștere provine de la Dumnezeu, care, de-a lungul istoriei, S-a revelat oamenilor conștienți, instruindu-i conform nevoilor lor. Iar dacă veți găsi un singur lucru pe care omul, prin libertatea pe care a primit-o, l-ar fi creat, încalcând voința divină, recitiți definiția liberului arbitru. Dacă nici aceasta nu vă convinge, întrebați-vă cine este omul. Nu este el un dumnezeu adormit, care s-a dezbrăcat de strălucire pentru a trăi ceea ce nu putea trăi niciodată în atotputernicia sa: umilința?

Există oameni care preiau fragmente din cărțile noastre și le atribuie un sens diferit. Prin termenul „iubirea de sine“ transmit oamenilor să nu le mai pese de semenii lor, hrănind egoismul.

Cei care se pun pe ei înșiși pe primul loc sfârșesc pe ultimul; devin egoiști și rămân singuri, fiind în stare să arunce planeta în aer din pricina neîmplinirii personale. În realitate, fericirea vine de la ceilalți.

Fericirea provine din interior.

Cu adevărat. Tu ești sursa fericirii tale, căci ceea ce emani se întoarce la tine. Făcându-l pe altul fericit, devii un om fericit. Sau crezi că ai putea fi fericit trăind de unul singur pe planetă?

Vezi tu, copilul Meu iubit, adevărata fericire, a cărei sursă se află în interior, vine de la oamenii cărora le-o dăruiești. Fără a dărui, nu poți primi răsplată.

Ceea ce dăruiești, primești prin intermediul celorlalți, de la tine. Tu întruchipezi stăpânul, iar lumea, cățelul. Fericirea este bățul pe care i-l arunci, iar ea ți-l aduce.

Astfel, trăiește cu recunoștință fiecare dimineață, căci fiecare zi este o sărbătoare. Nu te lăsa pradă grijilor și îndoielilor. Nu fi modest în ceea ce privește meritul tău, ci primește cu inima deschisă adevărul despre cine ești. Lumina Mea a coborât în om, iar omul a devenit Dumnezeu. Dacă omul a fost creat după chipul și asemănarea Mea, are obligația de a cinsti adevărul despre cine este, spre desăvârșirea sa. Eu, Dumnezeul tău, nu sunt sărac, nici limitat în gândire sau în fapte.

Mi-au scris cititori care au afirmat că prima carte, „Mihael“, i-a tulburat. Pentru mine, mesajul este o alinare.

Adevărul este o sabie cu două tăișuri: unora le oferă alinare, altora le anulează privilegiile. Parcurgând conținutul, majoritatea oamenilor se plasează în poziția celui certat, în timp ce tu ești cel care ceartă.

Mie și celor asemenea mie, prăbușirea societății decadente ne aduce alinare, în timp ce fondatorilor săi și celor care au profitat de pe urma sa le anulează privilegiile. Ieșirea adevărului la iveală

îl alină pe cel mințit, dar nu și pe cel care minte.

Am subliniat de-a lungul dialogului că am crescut într-o zonă rău famată. Provin dintr-o generație slab educată, căreia părinții nu i-au putut oferi o viziune mai înaltă decât cea de a urma programa școlară și de a deveni un muncitor supus și nefericit, care nu se întreabă de ce s-a născut pe această planetă și îi consideră inferiori pe cei care se avântă în căutarea scopului vieții.

În lumea mea de odinioară, despre iubire și despre drepturile omului nu vorbea nimeni. Certurile și violențele se întâmplau la ordinea zilei. Nu se lăsa seara până când unul nu îl lovea pe altul pentru a îl elibera de posesii. Haosul și forța pumnului dominau.

Membrii familiilor răcneau unii la alții asemenea animalelor. Nu o singură dată am asistat la metodele de corecție aplicate de părinții dezechilibrați psihic, care își țineau copiii cu capul în jos, în afara balustradei balcoanelor de la etajele superioare ale imobilului în care locuiau, amenințându-i că îi vor arunca, din pricina unui pahar spart din neatenție sau a unei note proaste.

Trăiam o realitate lipsită de valori și de frumusețe interioară sau exterioară. Nu întâlneam oameni bine dispuși sau motivați, ci doar oameni mândri și egoiști. Pasiunile le erau străine, asemenea toleranței și empatiei.

Rătăcind pe betoanele încinse, care degajau un miros de urină amestecat cu zeama scursă din tomberoanele de gunoi scoase la stradă pentru a fi ridicate, am simțit că ceva este în neregulă și am ales să îmi creez propria cale.

Acestea și multe altele i-au făcut pe copii fugari, tâlhari, hoți de buzunare. Pe unii dintre ei autoritățile i-au arestat, iar pe alții i-au ignorat. Cert este că societatea i-a marginalizat, dorind să îi elimine, în loc să se străduiască să îi îndrepte. Astfel, au devenit dependenți de heroină. Atunci când s-au înmulțit, numărul consumatorilor reprezentând o amenințare pentru muncitorii supuși și nefericiți, s-a inițiat procesul de eliminare a lor prin crearea și comercializarea unor substanțe cu efect de sedativ, dar cu reacții adverse fatale, care, de această dată, erau legale, mai ieftine și se găseau pe toate drumurile.

Mulți și-au pierdut viața în primii ani de la apariție. Apoi s-au construit secții pentru toxicomani, instituții pentru orfani și pentru cei care își pierdeau mințile și care deveneau tot mai numeroși în fiecare zi. Orice încercare de a restabili ordinea eșua în fața consecinței greșelii dintâi: ignoranța. Dat fiind că mulți consumatori erau diagnosticați cu hepatita B și HIV, societatea, sub presiunea legislației europene, a fost obligată să plătească din ce în ce mai

multe pensii de handicap și să cheltuiască pe tratamente, mâncare și adăpost. Ignoranța duce la degradarea societății și, în cele din urmă, la autodistrugere.

Există o vorbă care spune că ceea ce omul nu face la timpul potrivit din dragoste va fi obligat să facă mai târziu din frică. Așa a procedat societatea românească. În loc să investească puțin în cei care aveau să îi asigure viitorul, a hotărât să se debaraseze de ei, fiind nevoită să îi întrețină pentru tot restul vieții.

Din această generație sortită pieirii, Dumnezeu, prin Îngerul Său, a ales câțiva, printre care și pe mine, scoțându-i din lume și dăruindu-le o nouă viață. Cu siguranță, oameni chinuiți există în toate colțurile acestei lumi, dar nu toți au primit șansa de a scrie. Generațiile viitoare trebuie să știe cât a îndurat Pământul înainte de trezire.

Voi judecați și căutați să îndepărtați orice responsabilitate, îmbrățișând confortul de moment și falsul merit, iar, la scurt timp, vă plângeți că apar consecințele. Fiecare alegere individuală sau colectivă vine însoțită de consecințe sau beneficii pentru fiecare trăitor. Dacă ați fi predicat iubirea de aproape, v-ați fi dezvoltat sănătos și ați fi prevenit dezastrul.

V-ar fi fost mai ușor să creați un sistem de învățământ care să se muleze pe aspirațiile noilor veniți. I-ați fi menținut interesați și ar fi devenit utili societății. Căci niciun suflet nu vine pe acest Pământ pentru a fura sau a da în cap și, cu atât mai puțin, pentru a inhala substanțe dăunătoare pentru sănătatea fizică și psihică. Doar o lume care nu cunoaște iubirea se confruntă cu asemenea probleme.

În lumea voastră, muncitorii supuși și nefericiți plătesc pentru cei inapți de muncă și pentru emigranți. Nu pentru că Eu am creat oameni imperfecti, ci pentru că societatea cu care vă lăudați i-a adus în starea în care se află. În lipsa iubirii, a corectitudinii și a drepturilor tuturor ființelor la resursele acestui Pământ bogat, apare dezechilibrul mental care generează tulburări psihice. În prezent, un procent de nouăzeci și șapte la sută dintre locuitorii marilor orașe sunt schizofrenici, însemnând că dețin o percepție paranoidă asupra realității.

Oamenii se identifică cu mintea care li s-a dat drept o unealtă și nu cu spiritul care, în realitate, sunt. Inteligența șarpelui uman nu este, în sensul spiritual și material al cuvântului, desăvârșită, motiv pentru care ceea ce vă sugerează nu este un adevăr dumnezeiesc și, prin urmare, nu este adevăr. Oamenilor, locurilor și lucrurilor pe care le întâlniți mintea le atribuie vechile etichete

din magazia gândurilor sale, în loc să învețe ceva nou, limitând ceea ce este adevărat și transformându-l în vechea minciună.

Revenind la discuția noastră, vă îndemn să practicați iertarea și să învățați să priviți oamenii prin ochii iubirii. Pașiți dincolo de abis și credeți în Mine. Ceea ce a fost rău a trecut, iar ceea ce este bun este pe cale să vină. Eu sunt alături de voi și întotdeauna am fost. Suferința ar fi putut fi evitată, dar, în lipsa sa, nu ați fi cunoscut comoara spirituală ascunsă și nu ați fi ales lumina.

Dacă generația ta rebelă ar fi fost educată cu iubire, nu ar fi opus rezistență și nu ar mai fi pierit. Ar fi acceptat cu seninătate pe chip să practice o meserie și și-ar fi slujit semenii din proprie inițiativă. Eu vă spun că adevăratul scop al tuturor ființelor, de la diavol până la Dumnezeu, este să își slujească semenii.

Omule, ai depășit vârsta de treizeci de ani, iar cea mai mare parte din viață ți-ai irosit-o cu nesfârșitele conflicte și cu dorința de afirmare? Ești neîmplinit și gol, iar prietenii nu se dau în vânt după prezența ta? Nu te descuraja, nu ai pierdut nimic, ci ai câștigat o șansă la viață. De toate lucrurile care crezi că îți lipsesc, fie un cămin, o familie sau o ancoră de stabilitate emoțională, cei care le dețin s-au plictisit. Așa-numita lume bună nu mai poate fi satisfăcută oricât i s-ar da. Fii tu cel care predică adevărul și cunoaște că omenirea este familia ta. Rămâi cerebral și totodată sensibil. Valorifică-ți calitățile, ieși în față și fii ceea ce lumea nu a mai văzut.

Goana după lucruri nu te face fericit, ci îți răpește fericirea. Confortul îți încetinește dezvoltarea. Validarea te face dependent de lume, ori tu nu depinzi de acest Pământ minuscul, ci, alături de Mine, Tatăl tău sfânt, ești stăpân peste universuri.

Sărăcia spirituală provoacă dependență. Un nivel spiritual scăzut te face dependent de cei care decid pentru tine. Ajungi să te simți din ce în ce mai obosit și îți este dificil să te ridici din pat pentru a îți începe ziua, deși nu trupul îți este afectat, ci te-ai prăbușit moral. Nu ți-ai identificat scopul, iar micile plăceri egoiste, menite să îl înlocuiască, și-au pierdut efectul.

Înaintarea în vârstă favorizează dependența de alcool, de tutun și de droguri, cărora li se adaugă produsele farmaceutice. Să nu uităm de consumul de cafea, de jocurile de noroc și de pornografie. Privită în această lumină, lumea este un dezastru. Unii cititori au recunoscut că au devenit dependenți chiar de articolele mele online.

Aici lucrurile stau total pe dos. Știința spirituală ne face liberi prin cunoașterea de sine și prin dobândirea unei gândiri indepen-

dente. Unora le este de ajuns să citească o singură carte pentru ca spiritul lor să se trezească, să își înceapă activitatea și să rămână activ. Înțelepciunea nu izvorăște din cuvintele pe care le citesc, ci din recunoașterea adevărului de către spiritul care, pentru prima dată, a deschis ochii.

Săptămâna trecută am fost invitat de doi tineri într-o locație frumoasă, pentru a dezbate câteva subiecte abordate pe internet. Faceau parte dintr-o comunitate de adventiști și urmăreau să mă convingă să renunț la ceea ce fac, venind la dezbateri cu Biblia în mână și cu subiectele pregătite în prealabil. Explicându-mi că libertatea nu vine de la Dumnezeu și că, prin răspândirea acestor mesaje, induc oamenii în eroare, mi-au amintit de judecata divină rostită de dumnezeul care îi preferă pe ei în raport cu mine.

Ascultând printre cuvintele rostite cu înverșunare am înțeles viziunea lor, aceea că omul nu merită a doua șansă și că locul său este în genunchi, la biserică. Unul dintre cei doi a afirmat că libertatea conduce la pornografie, dând ca exemplu că se masturbează des și se simte vinovat. Era rușinat, aproape că devenise violent, deși avea dreptate. Purta o bătălie interioară cu slăbiciunile sale, îmbrățișând, în opinia sa, metoda musulmanilor de a acoperi capul și trupul femeii pentru a evita tentația.

Cu adevărat, libertatea a permis toate atrocitățile istorice, dar, totodată, a predicat iertarea și iubirea; restul depinde de noi. Tot prin libertate cerurile au fost umplute de copii ai lui Dumnezeu, care stăpânesc peste îngeri.

Dragule, dacă ești de părere că frumusețea te face să cedezi în fața tentației, lucrează cu tine până când îți depășești condiția. Dacă vrei să schimbi lumea, începe mai întâi prin a te schimba pe tine. Nu încerca să îi modelezi pe ceilalți din pricina frustrărilor tale.

O dependență este o activitate repetată transformată într-un ritual. Ritualul este integrat la nivel mental și devine un automatism. În viziunea Mea, ritualurile sunt preferințe. Astfel, nu există oameni dependenți de alcool, de țigări sau de droguri, ci oameni care preferă să le consume din automatism, convinși că vor forța relaxarea garantată de experiențele anterioare. Dacă, brusc, și-ar pierde memoria, ar înceta să mai recurgă la ele.

Dacă Soarele răsare în fiecare dimineață, nu este dependent de activitatea sa, ci respectă hotărârea Mea de la Începuturi, dat fiind că materia nu este, în adevăratul sens al cuvântului, liberă.

Dacă dormi în fiecare noapte, nu ești dependent de somn, ci respecti hotărârea Mea de la Începuturi, pentru ca trupul tău să

se regenereze și să funcționeze, dat fiind că trupul, fiind materie, nu este, în adevăratul sens al cuvântului, liber.

Dacă admiri frumusețea feminină, de care te simți atras, nu te învinovăți, ci cunoaște că stă în natura pământescă să iubești trupul și în natura cerească să iubești sufletul. Căci bărbatul este atras de femeie, iar femeia este atrasă de bărbat, având un scop precis, stabilit de Mine — astfel ați devenit o civilizație. Percepția denaturării ordinii divine este vocea propriei conștiințe, care vă mustră. Căsătoria pentru statut, și nu din dorința de a procrea, cu iubire, este o altă nefericire provizorie.

Ritualul integrat la nivel mental, devenit un automatism, cu mari eforturi poate fi eliminat. Dezlipirea este posibilă doar prin reprogramare; corpul nu cere nimic, mai ales atunci când ajunge să absoarbă și să elimine substanțele fără ca acestea să își mai facă efectul. Identificarea cu spiritul te face o ființă independentă, capabilă să săvârșească lucruri inimaginabile, cunoscute drept miracole.

Începe prin a accepta situația și prin a opri persecutarea de sine. Iubește ceea ce dorești și trăiește așa cum îți place.

Dacă crezi că a sosit timpul să renunți la un obicei, renunță. Dacă simți să faci pe cineva fericit, acționează. Dacă vrei să te înconjori de oameni plini de compasiune, atrage-i către tine prin bunătate, iar dacă ai depășit nevoia de a fi acceptat, bucură-te de unicitate.

Dacă îți dorești să fii iubit, iartă. Dacă îți dorești să fii apreciat, dedică-te. Dacă îți dorești să duci o viață liniștită, încetează să te mai lupți cu toată lumea. Dacă îți dorești succes, trudește, iar dacă te simți deja împlinit, oprește-te. Dacă ești nefericit în relație, alege solitudinea. Dacă ai conștientizat că ai greșit, provocându-i durere omului iubit, întoarce-te, dar mai întâi asumă-ți înfrângerea. Iubirea este fragilă, nu mai arunca cu pietre în ea.

Ce părere ai despre oamenii care au început să creadă că sunt homosexuali din concepție, pentru a își justifica preferințele?

Spiritul este o putere nelimitată, care cu greu poate fi redusă la statutul de om, încât să încapă în trupul de carne, judecat prin gen, rasă și capacitate intelectuală. Pentru spirit, materia este o închisoare, iar dacă ființa nu și-ar pierde memoria la naștere, prin adormirea spiritului lăuntric, ar înnebuni. Luând la cunoștință lumea în care a coborât, spiritul s-ar răscula și ar distruge totul în jur. Doar iubirea, care crește treptat în inima sa, îl ajută să se liniștească și să accepte cu umilință poziția în care Cel care este veșnic viu l-a plasat.

Eu nu le-am încredințat părinților misiunea de a își modela copiii conform propriilor convingeri despre ceea ce este drept și bun. Părinții conștienți au responsabilitatea de a le preda, prin exemplul personal, acceptarea. Nu trebuie să sară de pe canapea atunci când copiii lor, încă prea slabi pentru această lume, le dau vestea că au înclinații homosexuale, dar nici să îi influențeze în direcția opusă, sugerându-le ideea că omul își poate alege genul. În ambele cazuri, părinții își strică odraslele.

Copilul este un suflet tânăr, care a ales calea terestră pentru a parcurge procesul desăvârșirii, dorind să devină copil al Meu, iar Eu i-am aprobat cererea. O mamă naște un copil, nu îl creează. Dacă nu l-ar fi născut ea, l-ar fi născut altcineva, iar sufletul tot ar fi venit.

Așadar, fiți stabili emoțional, mereu pregătiți să îi îndrumați cu iubire. Convingerile copiilor se schimbă pe parcurs, iar viața terestră pe care au primit-o le aparține.

Sigur că nu există homosexuali din concepție, ci doar gândiri înșelătoare care urmăresc normalizarea nenaturalului pentru a distruge generații, dar și fanteziști care aspiră la dezvinovățire. O minte nefuncțională conduce trupul la suicid. Mulți ambițioși și-au pus capăt zilelor pentru a le aplica o lecție părinților care dovedesc o gândire învechită. În ciuda numeroaselor provocări cu care societatea se confruntă, lumea va îmbrățișa pacea.

Lași impresia că încurajezi homosexualitatea.

Spre deosebire de lume, Eu nu vă spun cine sunteți, ci vă ofer șansa de a vă descoperi. Mulți dintre voi cunoașteți că spiritele nu dispun de gen. Nu există spirite masculine și spirite feminine; ființele spirituale integrează ambele aspecte. Numai oamenilor, plantelor și animalelor li se aplică divizarea. Ființele cerești, de gen masculin și feminin, la care unele texte spirituale fac referire, dețin un trup divizat, material, asemenea pământurilor.

În realitatea formelor, bărbatul trebuie să rămână bărbat, iar femeia să rămână femeie, deși Eu nu judec preferințele voastre și felul în care alegeți să trăiți.

Am sădit în voi tot ceea ce aveți nevoie pentru a vă dezvolta, iar lumile le-am gândit astfel încât să construiască împrejurările potrivite pentru a exersa iertarea și iubirea. Însă voi ați corectat iubirea întocmind reguli și pedepse, de teamă că unii oameni nu Mă vor urma și nu vă vor iubi; astfel v-ați ucis spiritul.

Sistemul de formare a eșuat. Ființele îl părăsesc prin refuzul de a se mai identifica cu valorile sale. Provocarea părinților este să își iubească copiii chiar dacă aceștia cred despre ei înșiși, un

timp, că sunt homosexuali. Copiii vă oferă prilejul de a crește în iubire, dar majoritatea îi judecați în loc să fiți recunoscători.

Ai primit vestea că mai ai doar câteva luni de trăit? Urmează cu strictețe tratamentul care ți-a fost prescris și comportă-te ca și cum nu ai avea nimic. Dă drumul lanțurilor care ți-au ruginit pe încheieturi și bucură-te de fiecare zi. Nu ține cu dinții de viața clădită pe statut și pe posesii, ci abandonează-te Mie, dacă Mă cunoști.

Ai venit pe acest Pământ pentru a interacționa cu alte ființe, a respira o gură de aer proaspăt pe câmp și a te întoarce bogat și desăvârșit în brațele Tatălui tău sfânt. Sau consideri că Eu nu sunt de ajuns pentru tine?

Cel mai ușor lucru pe care îl poți face este să acuzi că viața nu este corectă și că necazurile ți se întâmplă pe nedrept. Atunci când te plângi, în loc să aspiți la acceptare și înțelegere, uiți că toate întâmplările au rolul lor și că există un Supraveghetor care știe ce este mai bine pentru tine.

Bolile, afectarea și chiar părăsirea formei nu au scopul de a te distruge, ci acela de a te învăța să te prețuiești. Existența este o comoară spirituală pe care, revendicând-o, îți oferi șansa de a direcționa omenirea spre adevărul său țel. Aceasta este cea mai mare răsplată pe care ți-o poți oferi.

Pe Pământ trăiesc oameni care s-au născut fără mâini și fără picioare, dar care acceptă viața așa cum au primit-o, motivând oameni perfect sănătoși, care nu știu să se bucure.

Fericirea diferă în funcție de vârstă. Copiii sunt fericiți dacă primesc o jucărie. Adulții sunt fericiți dacă reușesc să obțină ceea ce își doresc alții. Bătrânii sunt fericiți dacă au o digestie bună sau dacă prind o erecție.

Astăzi sunt trist. Vremea este mohorâtă și afară plouă. M-am întors de la spital, unde l-am vizitat pe fratele meu, Roberto. Este spitalul copilăriei mele, acolo unde obișnuia să se interneze tata. Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. Dr. Alexandru Obregia“, pavilionul șapte, salonul unu.

Dumnezeule, pentru ce mi-ai dat această amărăciune pe care știi prea bine că nu o pot duce? Dacă voia mea ar prima înaintea voinței Tale, m-aș stinge. Mult timp am plâns de mila mea și îmi este rușine, dar astăzi plâng pentru această lume.

Pășesc prin același spital, cu aceleași gratii sinistre la ferestre și cu mirosul inconfundabil de aer îmbăcsit, amestecat cu medicamente, notând ceea ce îmi atrage atenția. Două asistente s-au încins la bîrfă, împingând un cărucior gălăgios. Au fost trimise

să hrănească „animalele“ cu fierturile păstrate de o săptămână în cazanele lor de fier. Șobolanii aleargă pe burlanele de scurgere a apei pluviale de pe acoperiș. Nu îi doresc nimănui să ajungă aici, rostesc în gând, în timp ce sufletul meu se întunecă incontrollabil și suspină. Chiar eu, autorul ultimei evanghelii dăruită de Dumnezeu omenirii, am picat testul.

Mă abțin să plâng și iată, însoțit de doi colegi de salon cărora le curge scuipat din gură, mă întâmpină fratele meu, zâmbind. Se bucură că am venit și îmi dăruiește un compliment, spunând că sunt prezentabil și că și-ar dori să arate la fel ca mine.

Întâlnirea nu a durat mai mult de zece minute, fiind grăbit să prindă masa de prânz. Pentru orice ieșire în grădină, agentul de pază taxează pacienții cu cinci țigări. Eu am găsit un restaurant în apropiere, unde m-am adăpostit de ploaie. Picăturile se preling pe prelata transparentă la fel ca lacrimile care mi se scurg pe față. Din când în când, o rafală de vânt o scutură complet, dar în scurt timp apa se acumulează iarăși, la fel ca amărăciunea. În așteptarea comenzii, conștientizez importanța acestor cărți care transformă oamenii în stele și îndrăznesc să adresez următoarea întrebare:

De ce unii oameni au o soartă mai dură, alții una mai blândă și tot așa, până la plinătate? Unul trăiește în cușcă fără să fi ucis, în timp ce altul s-a plictisit demult de palatele sale și de admirația muritorilor cărora nu le găsește nicio valoare.

Aceasta a fost alegerea voastră dinainte de a păși pe Pământ și toți veți veni în Sânul Iubirii. Amintește-ți că orice Îmi vei cere să fac voi face și că pe oricine vei dori să salvez, pe acela îl voi salva.

Salvează-l pe Roberto.

Procesul se desfășoară chiar în acest moment. În suferința sa stă răscumpărarea sufletului său.

Dar eu mă odihnesc în camere de hotel, merg la schi, colind lumea și umplu librăriile cu cărți, iar inimile cititorilor cu iubire. Multe femei mă doresc ca partener, admirându-mi profunzimea și curajul de a vorbi despre mine fără perdea. Nu o singură dată am fost oprit pe stradă de tineri care m-au recunoscut de pe internet. Recent am primit invitația de a participa la o emisiune radio transmisă de un post local.

Dacă ai fi știut cine este omul, nu ai mai fi fost mâhnit, ci ți-ai fi folosit energia iubind. Fiind un simplu om asemenea celorlalți, nu Mă uimește reacția ta. Aproape M-ai convins că înțelegi ceea ce puțini ar fi trebuit să înțeleagă, însă nici tu nu Mă vezi drept Cine sunt.

Cumva, L-am dezamăgit pe Dumnezeu?

Nu astfel trebuie înțelese lucrurile. Tu ai primit cele enumerate pentru a împlini lucrarea. În fapt, nimic din ceea ce guști și atingi nu îți este de folos. Sădește sămânța divină în solul fertil al minții umane și întoarce-te la Mine.

Iubirea pe care o port în inimă nu îmi permite să mă bucur, în timp ce alții suferă de foame și de frig.

Iubitule, dacă o parte din Mine a ales să se bucure mai mult, iar alta mai puțin, iubește partea dezavantajată; nu le întuneca pe ambele și nu Mă învinui. Ziua în care Dumnezeu trebuie să Își ceară iertare încă nu a sosit.

Un om posomorât nu este matur, ci neputincios, pentru că îi lipsește credința. Alături de Mine, chiar și martirii cântă plini de veselie, în timp ce tu simți amărăciunea, odihnindu-te în palmele Mele. Retrăiești aceeași experiență pentru că ești cel mai slab om de pe Pământ. Nici pentru condiția ta să nu Mă învinuiești. Dacă nu aș fi hotărât lucrurile astfel, nu ai mai fi scris niciun cuvânt, iar dacă ai fi scris, mesajul ar fi fost lipsit de valoare.

Pe Pământ, dacă un copil dintr-o mie este rănit, răspândiți vestea pe întregul glob și vă smulgeți hainele de pe voi de durere, mâhnii; dar dacă nouă sute nouăzeci și nouă de copii sunt educați cu iubire, nu vă arătați interesați. Astfel ignorați binele și vă aruncați în brațele distrugerii. Îi oferiți întreaga atenție, de fapt o implorați, în timp ce de salvarea voastră, care sunt Eu, uitați.

Suferința apare atunci când țineți cu dinții de viața așa cum v-ați imaginat-o și nu îi permiteți să curgă. Disprețuiți misterul și aventura, vă doriți siguranța, dar oare v-ați mai putea bucura de victoria echipei voastre de fotbal favorită dacă ați ști dinainte că meciul a fost aranjat? Nu, ci doar ați mima bucuria.

Percepția asupra fericirii nu vă aparține. Visurile lumești nu sunt creația voastră, ci rezultatul aspirațiilor colective care v-au fost insuflate și care, în scurt timp, se vor năru. Spiritul, ceea ce sunteți voi cu adevărat, nu se identifică cu ele și nu le recunoaște; de aceea le distruge. Adevăratele voastre visuri sunt cele pe care vi le-ați imaginat înainte de a vă naște.

Viața este un dar divin pe care, indiferent dacă îl primiți cu bucurie sau cu supărare, îl trăiți. Punându-i capăt, faceți câțiva pași înapoi, reluând-o. Eu sunt eliberarea sufletelor voastre din Maya. Sunt mierea și sarea; voi mâncați fără gust.

Ce este oare mai important pentru lume, să aibă dreptate și să moară sau să iubească și să trăiască?

O, Doamne!

Cei mai mulți adoră drama, falsa percepție negativă pe care și-o manifestă din nevoia de încurajare. În zilele voastre, trauma a devenit un trend. O femeie egoistă afirmă despre sine că este urâtă doar pentru a asculta complimentele bărbatului său îndrăgostit, devenite ineficiente. Firea voastră fierbe din dorința de a contrazice orice adevăr luat la cunoștință. Doriți să aveți dreptate chiar și atunci când vă îndoiiți. Eu, Tatăl tuturor făpturilor, vă mustru pentru a vă ajuta. Dacă v-aș valida suferința, afișând o atitudine înțelegătoare față de problemele voastre mărunte, v-aș distruge.

Țin să îți împărtășesc că nu am găsit nicăieri, în arhiva acestei lumi, cuvinte mai vii și mai pătrunzătoare decât ale Tale. Apostolii, filozofii și artiștii tuturor timpurilor sunt nimic. Uneori mă gândesc că, dacă aș înceta să mai fiu conștient, aș suferi mai puțin. Ferice de cel care pleacă de pe Pământ și vai de cel care rămâne și se întunecă.

Ar fi trebuit să știți deja că masca fericirii nu vă poate dăruii fericirea. Dacă zâmbiți doar pentru a răni duhuri slabe, în timp ce înăuntrul vostru răsună golul pustiei, vă accentuați suferința. Nu udați floarea pe care v-am dăruit-o, ci o lăsați să se usuce și o vopsiți în aurii.

Adevărata fericire nu depinde de împrejurări; ea stă în decizia ta. Tu te poți lupta cu o situație sau o poți accepta pentru a îi slăbi greutatea. Ai control asupra reacțiilor tale la comportamentul lumii, dar nu asupra lumii. Odată ce ți-ai biruit slăbiciunile, lumea se va apleca înaintea ta.

Dacă te simți copleșit de lumea agitată, care îți cere mult și îți oferă prea puțin, părăsește mulțimea și caută să rămâi curat pe interior. Alegerea este unicul lucru pe care lumea încă nu ți-l poate lua. Inima nu poate fi întinată fără permisiunea ta. Ea este Templul în care coboară Dumnezeu și te purifică, dăruindu-ți o viață veșnică, liberă și independentă.

Oamenii nu sunt sofisticăți, sunt confuzi. În lume, haosul face victime. Aveți nevoie de claritate. Cereți inspirație și puterea de a vă asculta intuiția. Cartea de față este răspunsul la rugăciunile tale și sprijinul pe care l-ai cerut. Ți-am auzit strigătul. Suspinele tale au ajuns la urechile Mele și astfel M-am îndurat de această lume. Lacrimile vărsate te-au purificat, iar Eu am făcut din tine un lider. Iată că ai rămas în picioare în timpurile în care lumea a scrâșnit din dinți de durere și încă zbiară. Ești o floare rară.

Ceea ce ați venit pe Pământ să împliniți a fost să vă iubiți, dar v-ați ucis unul pe celălalt, ca și cum ați fi fost creați de dumnezei

diferiți. Șterge-ți lacrimile amare și recunoaște Prezența Mea în lume, deși ai fost format să nu Mă poți auzi. Moartea spirituală ți-a fost implementată până în străfundul ființei, însă, alături de Mine, ai săvârșit minunea; Eu sunt lumina.

Omul a înlocuit iubirea cu dreptatea și fericirea cu plăcerea egoistă care îl încântă. El nu face diferența între adevăr și ceea ce reușește să înțeleagă din adevăr și se amăgește de fiecare dată. În cele din urmă, își va aminti cine este, căci i-am întins corzile inimii până au plesnit, înfiripându-i iubirea în ea.

Dacă ești cinstit, rămâi cinstit până la sfârșit. Dacă ești hoț, schimbă-te atâta timp cât mai poți. Dacă ești învățător, dedică-te meseriei tale. Dacă ești elev, fii silitor; învățarea continuă pentru totdeauna. Oricine ai fi, renunță la minciună și alege viața, este loc și pentru tine alături de Mine.

De ce societatea îi susține pe unii, iar pe alții nu? Tinerii fără cunoaștere sunt favorizați și devin aroganți, pe când cei înțelepți sunt marginalizați și rămân smeriți. Cei care mărșăluiesc veseli în rând cu trupa, fără să își adreseze întrebări, în opinia mea, sunt ciudați. Unii cred că sunt treji și imploră judecată divină, care se lasă așteptată; alții împrăștie zvonul că Iubirea nu mai vine.

Pentru a accepta ideea că Eu nu judec omenirea, aveți nevoie de explicații suplimentare și de diverse povești absurde. În realitate, adevărul nu a fost niciodată dificil de înțeles și nu vă este ascuns. Dumnezeu nu judecă omenirea; pedeapsa a fost ispășită. Odată cu înălțarea în conștiință, veți înțelege că necazurile sunt consecințele faptelor voastre și nu sentințe rostite de Mine.

Oamenii pe care îi numiți răi sunt aceia care nu au aflat încă despre ei înșiși că sunt buni. Identitatea le-a fost ascunsă în mod voit, diavolesc, de tiranii care i-au vrut slabi și supuși și care încă răsplătesc obediența, nu înțelepciunea care stimulează trezirea. Tu le reamintești esența și, treptat, le revine memoria. De aceea ești persecutat și respins de societate, împreună cu cei care Mă urmează, care au sesizat deja că toate lucrurile le merg pe dos. Propovăduirea adevărului este responsabilitatea fiecărui suflet care îl descoperă, a cărui răsplată este veșnicia.

Nu îi desconsidera pe cei care cunosc mai puțin decât tine, ci învață să te prețuiești. Un înțelept adevărat cinstește ceea ce era, ceea ce este și ceea ce devine, privindu-se pe sine în toți oamenii și adresându-se lor ca și cum ar vorbi cu vechiul său sine.

Nu căuta să realizezi ceva mare pentru a obține mai multă împlinire de sine. Desăvârșirea are loc și în lipsa acțiunilor tale. Înaintează cu iubire, indiferent de situație, și Mă vei ajunge.

Citește mai puțin și încearcă să înțelegi mai mult. Îndrăznește și nu te subestima. Din Cer coboară îngerii, nu robi. Robi devin cei care renunță la Mine și se închină Pământului. În jurul Meu pălește orice prezumție umană, căci un spirit desăvârșit nu mai are nevoie de iluzii pentru creșterea sa.

Oamenii acceptă un mesaj în măsura în care acesta este răspândit, iar autorul său cunoscut. Este aproape imposibil ca astfel de texte să facă înconjurul lumii, în ciuda adevărului, atâta timp cât nu au fost scrise de cineva care a stat la masa elitelor.

Atunci când Mi te alături, adevărul devine firesc pentru toți și nu mai cere nicio prezentare, deși scrii bine. Tu poți face ceea ce dorești atunci când îți dorești, asemenea Mie. Aceasta, dragule, se numește libertate. Libertatea este a Mea și vine de la Mine, iar adevărata sa putere încă nu ți-a fost revelată.

Libertatea îți permite chiar și să ucizi, iar dacă nu te-a văzut nimeni, vei scăpa de judecată. Pentru fapta ta cumplită, însă, te vei condamna singur. Tu ești propriul tău judecător care, dacă îți găsește o imperfecțiune, devine un călău.

Așa cum te-au copleșit mustrarea și regretul atunci când ți-ai lovit fratele, în copilărie, mecanisme pornite chiar de tine odată ce ai conștientizat că ai deviat de la esență, tot așa vei construi contextul potrivit pentru a plăti pentru fapta mizerabilă. Clipă de clipă, de-a lungul vieții, aceste mecanisme lăuntrice își adresează întrebarea „eu ce merit?“, plătindu-ți cu aceeași monedă.

Ai întâlnit, sunt convins, multe cazuri în care criminalii s-au predat de bună voie, fiind perfect conștienți că vor primi pedeapsa cu închisoare pe viață. Decizia lor curajoasă este dovada că mecanismele implementate de Mine funcționează.

Desigur, există și cazuri în care mintea încearcă să le înlăture prin sustragere, dar aceasta rămâne o simplă aparență. În scurt timp, sinele unuia care scapă cu basma curată va crea scenarii misterioase pentru a îl aduce la ruină. Îl va merge tot mai rău și își va pierde sănătatea, faima și averea. Viața sa va fi tumultuoasă și scurtă. Satisfacția îl va ocoli, iar golul lăuntric i se va adânci.

Trebuie să știi că nu prin teama de pedeapsă vă puteți ține în frâu un comportament nedemn de o ființă înzestrată cu harul gândirii, ci prin reamintirea esenței care sunteți, de care, fiind întinați, vă este rușine. Cunoașterea de sine este singura soluție de îmbunătățire personală și, ulterior, de progres colectiv. Legile bazate pe minciuna originară despre voi nu vor putea „repara“ lumea nici într-un milion de ani.

Tu cum te comporți atunci când uiți cine ești?

Aceasta este marea întrebare.

Omenirea este alcătuită din două părți. Partea conștientă se sacrifică de fiecare dată când cealaltă uită cine este, pentru ca, împreună, să ajungă la destinație. Capul alege iertarea și iubirea. Unii dintre voi sunt eroii, iar alții sunt spectatorii. La sfârșit, veți sărbători cu toții ca și cum ați fi un singur organism, căci chiar așa este.

Viața nu are un scop, așa cum îl înțelegeți; scopul vieții sunt chiar ființele. Stăpânirea omului asupra naturii și asupra viețuitoarelor nu înseamnă exploatarea și distrugerea lor, ci ocrotirea lor. Stăpânirea divină asupra omului nu înseamnă judecarea și condamnarea sa, ci mântuirea sa. Căci un lider adevărat nu se hrănește cu cei care îl urmează, ci se oferă drept hrană lor, așa cum procedează Dumnezeu.

În ciuda aparenței, cartea noastră va fi citită de toate generațiile viitoare, care vor recunoaște învățătura Mea și o vor asimila cu inima, iar materialele vor fi păstrate la loc de cinste în Marele Templu al Pământului, căruia nu îi vor oferi, totuși, prea multă importanță, ceea ce Eu Însuși le voi insufla. Pentru ca națiunile să nu devină invidioase și lumea să nu prețuiască mai mult aurul decât pe Mine.

Știu că Te-am amețit cu întrebările, dar îmi doresc să aud, din gura lui Dumnezeu, care este religia cea adevărată?

Toate religiile sunt adevărate. Ele sunt construite pe fundația învățăturii Mele primordiale. Dacă conțin nuanțe diferite, cauza este adaptarea la nevoile voastre. Cum spui tu: care este religia cea adevărată?

Care religie este cea dumnezeiască, pe care oamenii trebuie să o urmeze cu credință și încredere, iar la celelalte să renunțe?

Nicio religie lumească nu este dumnezeiască. Împărăția Mea nu este din această lume. Cum spui tu: care religie lumească este cea dumnezeiască?

Iartă-mă, am dorit să ofer mai mult decât ai permis.

Mergi și odihnește-te, copilul Meu, pentru a putea transcrie conținutul capitoului următor. Este cel mai îndrăzneț dintre toate câte au fost scrise.

Capitolul 6

Dumnezeu la interogatoriu

Dumnezeu le vorbește tuturor oamenilor. Îi inspiră prin vise, prin natură și, în cele din urmă, prin mesageri. Atunci când cauți un răspuns, ascultă-ți inima. Aceasta este meseria mea. Am devenit un profesionist. În public o practic de trei ani, iar în intimitate, din eternitate.

Dumnezeu le vorbește oamenilor prin alți oameni, fie autori, vizionari sau simpli trecători. Dar oare ar putea vorbi prin glasul unui bătrân care, în tinerețe, și-a ucis fiul?

Ai tresărit, te simt. Totuși nu mi-am pierdut mințile, deși, în zilele mele posomorâte, îmi imaginez că mi le pierd și că lumea mă lasă în pace. Astfel, mă rușinez de Dumnezeuul meu înțelept, care mi-a dăruit harul de care cei care mă întâlnesc se uimesc.

Pe lângă lumina pe care o revărs în tine, ți-ai dezvoltat arta de a povesti, care reflectă suma inteligenței emoționale. „Rareori întâlnești o gândire profundă, încununată de o intenție curată“, rostesc cititorii în gând. Ai putea deveni un scenarist.

Îți mulțumesc pentru complimente. Le-am citit cu lacrimi de bucurie la prima oră a dimineții, răsfoind căsuța de e-mail.

Spuneam că Dumnezeu ți se adresează atunci când te aștepți mai puțin, prin oameni pe care nu i-ai privit drept modele demne de urmat. Pe întreaga durată a experienței, aceștia nu conștientizează ce se întâmplă, adesea socotind că sfaturile provin de la ei înșiși. Dacă ești un bun observator, Îl vei recunoaște oriunde te-ai afla, așa cum mi s-a întâmplat mie în copilărie.

Împlinisem vârsta de șaisprezece ani și lucram pe un șantier sinistru, împins de sărăcie, unde renovam o școală împreună cu

alți muncitori de seama părinților. Treceam printr-o criză majoră. De mama nu mai știam nimic de câțiva ani. Plecase împreună cu frații mei mai mici și nu știam ce se alesese de ei. Tata era internat, iar între pereții apartamentului pustiu răsunau suspinele mele și pașii fratelui meu mai mare, care se întorcea de la petreceri la ivirea zorilor.

Căldura căminului, finanțele și proviziile plecaseră odată cu fericirea mea. Eram condamnat la o cură de slăbire fizică și spirituală, fără drept la opinie. Mă hrăneam cu două felii de pâine și cu un pahar de apă cu zahăr. Odată pe săptămână cumpăram un kilogram de cartofi din alocația de elev, iar, odată pe lună aveam nevoie de o pereche de teniși, care rezistau până la următoarea.

Rudele aveau responsabilitățile lor și nimeni nu voia să aibă de-a face cu mine, în afară de câțiva amici cărora le puneam casa la dispoziție pentru a consuma alcool și a rosti glume grosolane.

Situația s-a înrăutățit, așa că am fost nevoit să mă angajez în acele condiții jalnice. Lucram cocoșat pe o scară din aluminiu, la circa trei metri înălțime, ținând o găleată cu material într-o mână și fierul de glet în cealaltă. Finisam tavanele pe casa scării. Învățasem o schemă: pentru a nu mai fi nevoit să cobor și să mut scara atunci când finalizam o porțiune, prindeam scara între picioare și mă deplasam ca la circ.

Mă odihneam pe scară, preț de câteva secunde, pentru că nu aveam voie să ne oprim decât odată la patru ore. Un șef sever se plimba pe holuri și supraveghea șantierul; dacă prindea pe cineva stând, acela era trimis acasă.

Cea mai mare suferință a mea nu a fost că nu mâncasem de o săptămână, motiv pentru care amețeam, ci teama că nu voi putea depăși situația și că mă voi pierde pentru totdeauna. Fusesem invitat de colegi să luăm masa cu toții, dar i-am mințit că voi servi o gustare în oraș, de rușine că nu aveam nici bani, nici mâncare.

Într-o dimineață la fel de posomorâtă, am rămas uimit atunci când am văzut că frigiderul fusese pornit și că înăuntru erau trei ouă. Mă gândeam că sunt ale fratelui meu și că se va supăra, dar nu am avut de ales. Cu el mă cert eu mai târziu, mi-am spus.

Am fiert ouăle și le-am luat cu mine, fericit. Se anunța o zi de succes. Cu adevărat, așa fi avut o zi bună dacă așa fi știut cât timp trebuie să fie fierte. La pauză, când le-am curățat, am constatat că sunt moi și că nu pot fi mâncate. Așa că le-am aruncat, am plâns și mi-am reluat activitatea.

Număram zilele rămase până la salariu și, conform calculelor mele, mai aveam de răbdat cinci. Aceasta a fost și prima zi în care

mi s-a făcut rău de-a binelea, încât am căzut de pe scară, dar nu m-am rănit. Trezindu-mă pe podea, încercam să îmi dau seama dacă am căzut sau dacă doar mi s-a părut.

Nu m-a văzut nimeni și nu am spus nimănui, căci riscam să îmi pierd serviciul. În fond, cine m-ar fi crezut că trăiam singur și că nu aveam de mâncare?

Eram derutat, dar ascundeam acest lucru cât puteam de mult. În ochii apropiaților păream un adolescent pus pe șotii, dar totodată serios, care muncea mult și bine. Nu de puține ori am instruit meseriași mai în vârstă, care nu aveau atenție la detalii.

Pe șantier umbra vestea că unul dintre angajați, un bătrân de care se fereau toți, își omorâse fiul. Alții spuneau că își omorâse și soția. Nu știu dacă fusese condamnat și își ispășise sentința sau dacă scăpase; poate toate acestea erau doar zvonuri.

Am dat nas în nas cu el pe scări, alergând să chem angajații în curte. Venise camionul de materiale și trebuia descărcat. Luând un sac de ciment pe umăr, care cântărea nu mai puțin de cincizeci de kilograme, m-am dezzechilibrat, iar șoferul, impresionat, m-a lăsat să îmi văd de lucru, în ciuda gesturilor de nemulțumire ale șefului șantierului.

Întorcându-mă la găleata mea, cu gândul la acel bătrân senil, m-am pregătit să îl înfrunt dacă va îndrăzni să mă întrebe ceva. Eram obișnuit cu conflictele și știam să mă apăr cu pumnul. L-aș fi doborât cu un singur cuvânt: criminalul. În ciuda curajului meu, bătrânul a privit prin mine și am rămas neclintit. Ceea ce spunea nu avea legătură cu serviciul. Și-a dus mâna la inimă și a vorbit, cu o voce caldă, spunând:

„Nu te îngrijora, Eu sunt aici. Nu ești singur și niciodată nu ai fost. Sunt alături de tine și voi fi până la sfârșit. Eu sunt aici“, repetând ultima afirmație în mod insistent.

Îți mulțumesc că ai rezistat și că nu te-ai lăsat pradă uitării. Ești fiul Meu, pe care îl iubesc cel mai mult. Adevărat îți spun că Cerul nu înțelege în spirit ceea ce tu înțelegi în carne. Acum știi cine ești și ce ai de făcut, și nu vei mai uita niciodată. Toți oamenii sunt asemenea ție; așa v-am creat.

Eu nu intervin pentru tine prin puterea Mea dumnezeiască, pentru a nu îți răpi strălucirea. Lumina ai câștigat-o prin voința ta și a ta va rămâne.

Nu mă consider un om special, cea mai mare dorință a mea a fost să fiu precum ceilalți oameni. Dumnezeu ne vorbește tuturor, eu doar am ales să îl ascult și să notez ceea ce vorbește, deși nu voi fi niciodată convins că am făcut o treabă bună.

Iubitul Meu, problemele sunt temporare, la fel și trecutul, pe care îl poți lăsa în urmă chiar acum. A lăsa trecutul în urmă nu înseamnă a îl uita, ci a îl accepta și a îl iubi — sentimentele sunt petalele tale.

Atunci când ești răzvrătit față de o situație de viață, când ești sătul de singurătate și te pregătești să distrugi totul în jur, realizează că nu ești singur, ești gol. Teama prosperă în goliciune, tu umple-te de grațitudine.

Cu adevărat, ești privilegiat pentru simplul fapt că trăiești în simplitate, poate uneori cu părere de rău și cu o tonă de griji pe cap, dar și cu mici bucurii. Tu ia aceste bucurii mici și fă-le mari. Dacă ai nevoie de lumină, fii lumină.

Lumea ți-a demonstrat că, dacă ești bun (naiv), sfârșești prin a fi păcălit. Adevărul este că atunci când ești sincer și te deschizi, așteptările ca ceilalți să se comporte asemenea ție te copleșesc. Dezamăgirea înlocuiește entuziasmul și simți că ceva a murit în tine, poate o parte din inima ta, dar nu este astfel.

Mintea a fost formată să trăiască în alertă pentru a identifica obstacole și a le rezolva. De aceea, este preocupată de lucrurile negative și le ignoră pe cele pozitive. Această metodă de funcționare îi este folositoare omului până când nu mai reușește să vadă binele, când sacrificiul altora devine inobservabil, iar atacul de panică preia controlul.

Atunci când omul este copleșit de negativ și trăiește asemenea unui detectiv, mintea sa construiește scenarii ireale, pe care le recunoaște drept reale și le experimentează simultan. De aceea, majoritatea oamenilor percep viața ca pe o luptă, deși ea este un câmp de flori. Florile sunt cei care își supun mintea, în loc să se lase conduși de ea, și care se bucură de viață, în ciuda pericolelor.

Pentru a te împrieteni cu lumina, încearcă să înțelegi cine ai venit aici să fi. Acceptă-te și îndrăgostește-te de tine. Astfel vei avea noroc și îți va merge bine, așa cum obișnuieți să spuneți.

Cum m-aș putea îndrăgosti de mine?

Atunci când te aprobi, te detașezi de nevoia de a fi validat de ceilalți. Când te iubești sănătos, dezamăgirea dispare, așteptarea ia sfârșit și îți revendici victoria. În fond, nu te-ai născut pentru a impresiona lumea, ci pe Mine, Tatăl tău sfânt care locuiește în inima ta. Eu locuiesc în inima ta, deși tu Mă percepi prin intelect și i te supui, căci nu ai de ales. Ești un trup mic, asemenea celui al lumii care alcătuiește o ființă mai mare. Eu, Sfântul Israelului, am străpuns mintea umanității pentru a salva națiunile, iar inima

i se supune noii minți, numită Împărăția Cerului, căci nu are de ales. În viitor, mintea va înceta să persecute inima, iar inima va renunța la sălbăticia sa, devenind blândă și iubitoare.

Cum voi putea împlini o lucrare atât de mare?

O vei împlini, căci lumea nu are nicio putere. Lucrarea se va împlini conform voinței Mele. Eu nu pot fi amăgit. Asupra Mea, armele nu au efect. Dacă oamenii se războiesc și îșiucid copiii, nu fac decât să se autodistrugă. La Mine nu pot ajunge.

Autoritatea antihristă este tumoarea organismului uman, pe care o înlătur chiar acum. Tu ești conștiința omenirii, care simte durerea în timp ce își privește trupul amorțit.

Spui că nu trebuie să înving lumea?

Lumea a fost învinsă prin nașterea ta. Te aflu acolo pentru a privi cum moare și a te bucura. Dacă îngerii Cerului au nevoie de prezența ta pentru a își face datoria, nu își merită locul. Căci nu au purtat ei povara lumii pe umeri, așa cum am purtat-o noi. Locul tău este alături de Mine.

Cel care alege să se dea în caruselul Meu trebuie să se țină bine. Să fie conștient că unindu-se cu Mine devine toți oamenii și că, odată cu înălțarea sa, omenirea va triumfa. În plus, trebuie să accepte și să înțeleagă că, în timpul vieții sale, a fost noapte; pentru cei care beneficiază de lucrarea sa, este zi. Aceștia văd și se bucură.

Omule, Eu am ascuns binele înăuntrul tău, pentru ca tu să îl descoperi și să îți duci rasa mai departe. În aceeași măsură, ai primit libertatea de a te opri. În spirit, cărțile au fost deja jucate; ceea ce ți-a rămas de făcut este să îți amintești cine ești.

Îți mulțumesc pentru această iubire prin care, din durerea de odinioară, clădești o fericire eternă. Onoarea de a scrie rândurile inimii este covârșitoare. Poate că eu am avut cea mai mare nevoie de Tine, din pricina faptului că nu am avut un tată pământesc și nicio protecție. Astfel, mintea mea subconștientă a creat un Tată: pe Tine, Tatăl tuturor făpturilor.

Aproape tot ce am scris în seria „Vorbind cu Dumnezeu“ s-a împlinit, în ciuda îndrăzneli mele de a proroci despre lume. Fac abstracție de familia care încă nu a venit. Poate am înțeles greșit sau, în realitate, nu am nevoie de ea. Poate că, dintr-o durere prea mare, am inventat textul sau poate că nu am destulă credință.

Toate se vor împlini atâta vreme cât le vei înfăptui prin conștientizare și simțire. Reține însă că nicio dorință omenească nu are puterea de a interveni între noi și împlinirea scopului nostru spiritual.

Credința conține, prin definiție, o doză de scepticism suficient de mare încât să anuleze orice acțiune pe care o inițiezi. Ea este imperfectă și te îndepărtează de esență. Totodată, dorința ca lucrurile să funcționeze nu este credință. Speranța, nici ea. Doar conștientizarea și simțirea reprezintă soluția. Devenind conștient, crezi o emoție care te face să vibrezi. Exersând sentimentul la o intensitate care te umple de lacrimi, îți construiești realitatea.

Procedând astfel, dorința de a ajunge la Dumnezeu pălește în lumina adevărului demonstrabil: noi suntem Unul și lucrăm laolaltă, chiar dacă tu ești îmbrăcat cu o haină terestră, care te îngreunează, iar Eu sunt Lumină Pură. Generațiile viitoare Mă vor adora pentru înțelepciunea Mea, iar despre tine vor afirma: „Pământul a devenit astăzi așa cum a hotărât un copil în timp ce trăia, căci în el Tatăl sădise eternitatea, deși copilul nu știa“.

În continuare, pentru a destinde atmosfera, vom juca un joc pe care îl vom numi detectorul de adevăruri. Așadar, Dumnezeu va fi supus acestui test, în care nu va mai vorbi, ci voi vorbi eu, în ciuda presiunilor pe care le resimt.

Cine te presează să scrii?

Tu?

Tu?

Așa cum m-am obișnuit, este dificil să vorbesc cu Dumnezeu atunci când eu și El suntem Una.

Un dialog cu Dumnezeu este cea mai naturală conversație pe care omul o poartă de-a lungul vieții.

Modul în care vom continua cartea ar putea fi perceput drept îndrăzneț și deranjant. Dar Tu îmi vei spune că nimic nu poate fi deranjant pentru Tine și că, în ochii Tăi, pioșenia aparentă este o oroare. Trebuie să stăm dreptți înaintea Ta, așa cum ne-ai creat, iar astăzi, odată cu maturizarea, avem dreptul de a adresa întrebări. De aceea, mi-am propus să fac ceea ce nu a mai făcut nimeni până astăzi: să Îl interoghez pe Dumnezeu.

Începe cu prima întrebare.

Dumnezeu este bun?

Răspunde cu „da“ sau „nu“. Orice alt răspuns va fi considerat nul și Te va descalifica. Este bine de menționat că întrebările mele vor satisface milioane de oameni. Reiau întrebarea:

Dumnezeu este bun?

Da.

Dumnezeu este rău?

Da.

O, cum aș putea scrie așa ceva? Pentru o asemenea afirmație,

voi fi trimis în iad. Dar nu de către Dumnezeu — în iadul care nu există — ci de către oamenii care, prin ignorarea adevărului, au creat iadul nelegiurii.

Din răspunsul Tău reiese că Dumnezeu este Îngerul și, totodată, că Dumnezeu este și Monstrul, așa cum ai menționat într-un exemplu anterior, afirmând că vii cu dragoste și cu distrugere.

Este adevărat.

Oamenii sunt buni?

Da.

Oamenii sunt răi?

Da.

În realitatea lor, un lucru poate fi bun și, în același timp, poate fi rău?

Da.

Există părți din Dumnezeu care sunt doar bune și părți care sunt doar rele?

Da.

Hristos este doar bun?

Da.

Partea rea din Dumnezeu este timpurie, iar cea bună, eternă?

Da.

Partea rea din Dumnezeu a fost creată pentru ca partea bună să cunoască răul și să aleagă binele. În lipsa întunericului, partea bună din Dumnezeu nu ar fi strălucit, iar, dacă ar fi strălucit, nu s-ar fi putut observa pe sine strălucind?

Da.

Partea bună din Dumnezeu a ucis vreodată oameni?

Nu.

Mă simt ușurat, demonstrând buna funcționare a detectorului. Toate răspunsurile de până acum au fost afirmative, așa că m-am temut că nu iei jocul în serios. Continuăm.

Ororile au fost provocate de partea rea din Dumnezeu, pentru ca partea bună să cunoască partea rea și să își aleagă stăpânul, așa cum susține Scriptura?

Da.

În realitatea absolută, Dumnezeu este doar bun, iar în afara Sa nu este nimic. Totuși, El a făcut ca o parte din Sine să uite Cine este, pentru a se putea desfășura viața materială?

Da.

Partea rea din Dumnezeu, care a uitat că este bună, acționează conform planului divin, iar, în ciuda aparențelor, deții controlul deplin asupra creației?

Da.

Ceea ce a fost rău a trecut, iar ceea ce este bun este pe cale să vină și este acum aici?

Da.

Pacea este instaurată în această clipă sfântă, în care Conștiința Hristică străpunge mintea umanității?

Da.

Fiul Omului se naște astăzi în oameni, așa cum a promis Isus în timpul vieții Sale pământești?

Da.

Un spirit neprihănit nu poate urî pe nimeni niciodată, nici pe criminali, nici pe violatori, deși disprețuiește păcatul. Omul care urăște o anumită categorie de oameni se urăște pe sine, pentru că, dincolo de vălul care i-a fost tras peste ochi, el este toți oamenii. Dumnezeu este atât partea bună, cât și partea care a uitat că este bună. De aceea, El nu îi distruge pe cei răi, ci încearcă îndreptarea lor prin orice mijloace, iar, după îndreptarea lor, distruge păcatul pentru totdeauna. Oare ce ființă înzestrată cu harul gândirii și-ar disprețui o parte a trupului, luând hotărârea de a o înlătura, mai degrabă decât de a o vindeca?

Cartea noastră s-a transformat într-un miracol. Îți sunt recunoscător până la stele pentru că ai făcut posibilă existența acestui mesaj eliberator.

Ești pregătit pentru următorul set de întrebări?

Lovește-Mă cu ele, iar Eu voi întoarce și celălalt obraz.

Ce tare ești.

Și tu ești amuzant.

Percepția asupra libertății este înșelătoare. Omul experimentează straturile libertății în măsura în care urcă muntele cel sfânt sau așa-numita probă umană. În realitate, nu este liber atâta timp cât este învăluit într-un trup. Este adevărat?

Da.

Eliberarea omului de vechile dogme a fost permisă chiar de autoritatea care a înrobit omenirea încă de la început. Aceasta a fost forțată să dea drumul controlului la cererea Îngerului.

Dacă Dumnezeu Se adresează omenirii prin cărți precum cea de față, care eliberează orice suflet dornic să se întoarcă la esență, este pentru că a avut loc un armistițiu între partea bună din Dumnezeu și partea din Dumnezeu care a uitat că este bună.

Iubirea nu ar fi putut străpunge materia dacă materia nu s-ar fi temut de consecințele propriilor fapte, plasându-se sub semnul extincției.

Atunci când Îngerul a pătruns în mintea umanității, pentru a împăca partea bună și partea care a uitat că este bună, care Îl formează pe Dumnezeu, prin gura sa au vorbit, într-un singur glas, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, așa cum obișnuiesc să spună creștinii. Partea din Dumnezeu care a uitat că este bună și-a amintit parțial Cine este și a renunțat la stăpânire, cu condiția ca materia să nu fie distrusă.

Îngerul Mihail a știut că această decizie a fost bună, pentru că odată cu distrugerea materiei ar fi pierit multe suflete înscrise în procesul devenirii, care rătăceau în lumi de prea mult timp.

Ai încetat să mai aprobi ceea ce scriu?

Tu nu ai nevoie de aprobări din partea Mea; Eu sunt ceea ce îți dorești să fiu. Lumea se hotărăște din trup, iar orice vei scrie cu o inimă și cu o intenție pure, voi aproba întotdeauna. În ziua în care vei conștientiza că ești Dumnezeu în formă umană, nu vei mai avea nevoie de aprobare din partea Spiritului lui Dumnezeu. În plus, ceea ce ai scris în ultimele pagini aș fi scris Eu Însumi.

Chiar totul?

Nu într-o formă atât de artistică.

Odată cu oprirea celui de-al Treilea Război Mondial Spiritual, oamenii vor trăi în pace, rasă cu rasă și etnie cu etnie. Săracul va mânca la aceeași masă cu bogatul. Conducătorul se va sfătui cu poporul, iar orice decizie, individuală sau colectivă, va respecta noua lege a iubirii, pe care o rostesc acum pentru prima dată:

Toate faptele mele trebuie să fie plăcute lui Dumnezeu, bune pentru mine și folositoare pentru ceilalți.

Eu sunt interesat de viitorul sigur și prosper al organismului uman, iar lumea trebuie să existe așa cum am creat-o. Eliberarea voastră deplină ar consta în părăsirea formei și întoarcerea la esență. Atunci nu ați mai putea interacționa unii cu alții și nu v-ați mai putea vedea. Ați redeveni Unul, puternic și strălucitor, deși v-ați privi strălucirea plictisiți. Atunci nu ați mai putea urca pe vârfurile magnifice ale munților înzăpeziți și nu ați mai putea vizita orașe istorice. Nu v-ați mai putea plimba, nu ați mai putea cânta și dansa și nu ați mai putea privi apusul soarelui în brațele persoanei iubite.

Libertatea vă oferă posibilitatea de a lovi, dar și privilegiul de a mângâia. În lipsa posibilității de a lovi, mângâierea nu ar fi putut fi simțită.

Insectele de apă, care trăiesc mai puțin de o zi, petrec trei ani ca nimfe în râuri, doar pentru a se bucura de o singură zi trăită în libertate. Ele ies la suprafață, își leapădă învelișul, își depun

ouăle și mor.

Muștele efemere nu se hrănesc niciodată; nici măcar nu au guri. Ele se nasc și mor și, întoarse din formă, afirmă că au fost martore la o adevărată nebunie divină. Fiind numeroase și emanând o energie atât de puternică, și-au atins scopul: acela de a face posibilă încă o dată viața liberă.

Unele au zburat la nivelul apei și au căzut victime prădătorilor din râuri. Altele au zburat deasupra roiului, de teama celor acvatici, și au fost capturate de prădătorii cerului. Cele inspirate au zburat prin stratul de mijloc și au ajuns la destinație.

Asemenea insectelor Ephemeroptera sunteți și voi, oamenii. Unii sunteți victime ale întunericului, alții ale luminii. Cei inspirați sunt echilibrați și reușesc să își ducă viața până la capăt și astfel să cinstească creatura perfectă numită om. Căci mulți s-au pierdut în abisul nopții spirituale, iar la polul opus, mulți învățați s-au crezut dumnezei, dar s-au lovit cu capul de proba umilinței, căzând din Cer și strigând ca nebunii.

Crezi că eu sunt un om bun și plăcut Ție?

Da, Alberto, ești un om bun și plăcut Mie. Nu ai putea fi rău nici dacă ți-ai propune.

Am fost și rău, m-am comportat urât.

Tu nu ai fost niciodată rău; atunci când ai fost rău, ai uitat că ești bun.

Astăzi conștientizez că sunt perfect așa cum sunt. În fiecare zi simt că dumnezeirea crește în inima mea. Aș putea îmbrățișa oameni pe stradă, m-aș putea angaja din nou pe șantier și aș munci fără rușine. Nu îmi mai este rușine să fiu văzut într-un tramvai gălăgios și împuțit, într-un magazin de haine purtate sau spălând toalete. Recunosc că trăiesc singur și reușesc să mă bucur și așa. Am început să îmi iubesc mai mult familia și, în curând, voi iubi toți oamenii.

Știi că pisica mea este perfectă?

Da.

Să știi că am renunțat la acel joc stupid. Ești liber să vorbești așa cum vorbeai înainte, de dragul adevăratei cunoașteri. Mi-am atins scopul și am demonstrat ceea ce am voit, faptul că îngădui imaturitatea și stângăcia mea, mai ales în momentele în care cred că știu, dar nu știu.

Este foarte important să știm ce se întâmplă, indiferent dacă stă sau nu în puterea noastră să contribuim. Spunea cineva că alegerile oamenilor lipsiți de putere sunt iluzii create de oamenii care dețin puterea. Era convins că Pământul a devenit o fermă. Anali-

zând harta lumii, nu mai vedea țări, ci câmpuri nesfârșite în care oamenii erau cultivați de guverne și de corporațiile care le dețin.

Dacă doi copii s-ar naște într-o închisoare în care ar crește și ar deveni adulți, unul dintre ei ducându-și traiul într-o celulă de un metru pătrat, iar celălalt plimbându-se pe coridoare, cel de-al doilea ar crede că este liber, deși nu ar fi.

Aceasta este starea apăsătoare în care se află omenirea. Unii se bucură de avantaje materiale și trăiesc iluzia libertății, alimentată de masele săracite și private de posibilități. Întrebarea care se naște din analogia mea este: ce defect ne chinuie atât de tare încât hrănim necontrolat nevoia formelor de a controla alte forme?

Egalitatea nu aduce satisfacție într-o lume stăpânită de ego. Defectul vostru este uitarea identității divine.

Nu toți oamenii pot crede despre ei înșiși că sunt Dumnezeu. Dacă ar îmbrățișa această convingere, ar dispărea individualitatea și nu ar mai putea interacționa.

Cum au interacționat în uitare, măcelărindu-se de trei ori?

Această civilizație a creat religii pentru a își ține în frâu comportamentul. Dar religiile au arestat civilizația, o controlează și, în cele din urmă, îi întunecă spiritul. De asemenea, a creat guverne pentru a se ocupa de tratatele internaționale și de administrarea profitului. Dar guvernele au arestat civilizația, o controlează și, în cele din urmă, îi întunecă spiritul.

Acum te-ai convins că alegerile sunt reale?

Cum ar putea fi?

Iubitule, tot răul care există în lume este consecința alegerilor voastre. Dacă ați dorit să vă controlați și să vă ucideți, v-am oferit această posibilitate. Ce faceți, nu Îmi mulțumiți?

Puțini Îți mulțumesc, majoritatea pământenilor Te blestemă pentru răul pe care l-au săvârșit ei înșiși, de care se fac responsabili. Și mai este acea teorie despre diavol.

Despre diavolul care nu există?

Despre diavolul care nu există.

Dar el există ca formă de justificare a oamenilor care caută să se sustragă de la orice responsabilitate. Nu este vina lor, diavolul i-a ispitit să își lovească soția sau copilul. În curând vor sta cu cuțitul murdărit de sânge în mână și vor spune că altcineva a săvârșit fapta.

Este incredibil.

Poți face astfel încât să devină credibil.

Publicând această carte?

Constat cu bucurie că ți-ai făcut temele.

Acest haos global este pe cale să se încheie odată cu trezirea conștiinței umane?

Da.

Ai afirmat că partea bună din Dumnezeu nu a ucis niciodată oameni, dar Îngerul Tău a ucis într-un scop bun, să spunem așa. Recitind un fragment din cartea „Mihael“, care sună astfel: „orice om sau spirit care a încercat să se împotrivească Îngerului, care este om născut din femeie, și-a găsit sfârșitul“, constat cu părere de rău că lucrurile stau cu totul altfel. În plus, știm chiar despre Hristos că a pedepsit cu moartea fizică mai mulți răufăcători, așa cum este relatat în „Marea Evanghelie a lui Ioan“.

Omul care atrage moartea asupra sa prin faptele săvârșite nu este pedepsit de divinitate, ci este iertat și eliberat de trupul său otrăvit, care îi împiedică creșterea. Trebuie să știți că nici copilul Isus nu a săvârșit miracole de la Sine Însuși pentru a atrage atenția asupra casei lui Iosif, în care mulți localnici superstițioși credeau că locuiesc vrăjitori sau chiar diavolul însuși. Ascultați.

Pentru ca Îngerul să poată săvârși lucrarea, a fost nevoit să procedeze așa cum procedează Dumnezeu. Părăsind Împărăția Binelui pentru a se naște în Împărăția Răului, jumătate din el a devenit rea, iar jumătate a rămas bună. În realitatea oamenilor, orice forță trebuie să aibă o polaritate opusă. Orion și Sirius sunt cele două stele care s-au ciocnit pe Pământ, în timpurile voastre istorice, pentru a îi curăța planurile. Acolo unde este nevoie de unul, trebuie să vină și celălalt și să se lupte pentru stăpânire, deși nu se vor putea anihila. Dintre ei, cel care, la prima vedere, este mai mic, este mai mare decât celălalt.

Astfel, cel mai mare rău cunoscut de această lume este polaritatea negativă a Îngerului Mihail, care întruchipează Cel Mai Înalt Aspect al lui Dumnezeu. Aceasta va dori totul și i se va da. La sfârșit, Îngerul o va lua din lume și se vor întoarce împreună acolo de unde au venit. Iar lumea, purificată prin apă și prin foc pentru a treia oară, va trăi în pace.

Partea bună a Îngerului clădește virtuțile oamenilor, în timp ce partea rea distruge vechile structuri mentale, precum și lucrările șarpelui uman. Căci ceea ce vine este de la Mine și servește binelui vostru spiritual. Acum înțelegeți expresia „,iată, Eu vin cu dragoste și cu distrugere“, pentru că fără a dărâma ceea ce este vechi nu poate fi clădit ceea ce este nou. Nu pot fi montate ferestre noi peste cele vechi și podele noi peste cele putrede și roase de viermi.

Nu vă temeți de Mine citind aceste rânduri, ci fiți recunoscă-

tori pentru că ați primit o nouă șansă la viață. Pământul nu este un loc primejdios, iar Dumnezeu nu este dușmanul creației Sale, ci doctorul care o vindecă. Nu vă separați de oameni prin rasă și etnie, ci apropiați-vă unii de ceilalți. Aceasta este voia Celui care a hotărât cursul naturii și a permis ființelor să se adapteze condițiilor. Oceanele nu separă pământurile, le leagă.

Ce le-am putea transmite oamenilor care afirmă că natura este imperfectă?

Oamenii care afirmă că natură este imperfectă sunt victime ale unei percepții fanteziste, ai cărei autori sunt. În scenariul lor mental „binele“, care le aduce avantaje, învinge „răul“, care îi pune la încercare. Dacă le-aș face pe plac acestora, lumea nu ar rezista nicio secundă. Natura nu este imperfectă, iar creația nu este o greșeală.

Războaiele nu sunt o greșeală?

Războaiele sunt alegerea voastră.

Sunt ele perfecte?

Dacă luăm în considerare că le-ați ales, da, sunt perfecte.

Le-am ales pentru că nu am avut de ales.

Ați fi putut să nu vă trimiteți copiii la război.

Cum am fi putut ști dinainte că nici copiii taberei opuse nu ar fi fost trimiși la război?

Având încredere în voi înșivă.

Prostii! Oamenii sunt animale!

Așa credeau fasciștii, în timp ce sfâșiau oameni de vii, motiv care le oferea dreptul moral de a ucide, spre binele națiunii. Voi ați ucis din teama de a nu fi uciși, însă cele mai multe amenințări au fost și sunt teorii instigatoare contrafăcute.

Cine creează aceste teorii instigatoare?

Cei care au de câștigat de pe urma războaielor.

Copiii sunt trimiși la război pentru a își apăra naționalitatea, religia, limba.

Prostii! Copiii sunt trimiși la război pentru a hrăni mândria conducătorilor și a părinților îndotrinați. Naționalitatea, religia sau limba sunt nimic!

Uau, spui lucrurilor pe nume și recunosc că îmi place. Avem un Dumnezeu curajos, care nu se lasă influențat.

Tu, pe lângă faptul că ești un om bun și că nu te lași influențat, ești și excepțional.

Sper că nu ai căutat în căsuța mea de mesaje private, rostesc în glumă. Am primit acest compliment de la o tânără care a citit recent cărțile noastre.

Eu nu vorbesc cu tine doar aici, prin intermediul dialogului interior, ci și în așa-numita lume reală, prin intermediul celorlalți oameni care sunt parte din Mine.

Spuneai că pisica ta este perfectă?

Am constatat că pisica mea este perfectă în ciuda faptului că este campioană la îndoieli.

Precum ești tu?

Nici chiar ca mine.

Mă faci să zâmbesc, dar să revenim la discuție.

Îmi doresc să revenim, doar că, exact în clipa în care mă așez să scriu, mă caută cineva la ușă, primesc un mesaj sau îmi sună telefonul.

La începutul dialogului Îmi reproșai că nu te caută nimeni și că femeile nu se dau în vânt după prezența ta.

Pe parcurs, lucrurile s-au schimbat.

În bine?

În bine.

Am constatat că pisica mea este perfectă, deși manifestă un comportament cel puțin interesant. Atunci când o scot pe terasă pentru a se juca, în loc să se bucure de aerul curat și să exploreze locul, așteaptă la fereastră, privind cu ochi lungi, de teamă că nu o voi mai primi înăuntru. Însă, când o primesc înăuntru, privește cu regret pe fereastră, dorind să iasă iar.

Reacția sa indică faptul că nu are încredere în tine.

Dar eu nu am dat-o afară niciodată. Primește tot ce cere, iar oriunde se urcă, are permisiunea de a se urca.

Rădăcina instinctului este frica. Frica este folositoare în fața pericolului, dar în prezența dragostei, se autodistruge.

Mă bagi în ceață.

Dacă pisica ta ar fi avut un stăpân rău, care obișnuia să o dea afară, instinctul i-ar fi asigurat intrarea. Având un stăpân iubitor, care îi deschide de câte ori cere să iasă, instinctul face ca viața sa să pară lipsită de culoare, deși nu este.

Comportamentul oamenilor este asemănător. Mă implorați să vă nașteți pe Pământ, pentru a vă bucura de bogățiile sale, însă, supuși uitării, Mă acuzați, crezând că viața terestră este o judecată. Și doriți să vă întoarceți în Cer, în loc să vă concentrați pe împlinirea scopului terestru. În Cer oricum vă veți întoarce.

Exemplul îmi amintește de o experiență trăită în insula Corfu, atât pe durata șederii, cât și după revenirea în România.

Viața mea devenise monotonă, acasă, în București. Bani ocoleau, iar oamenii erau din ce în ce mai posomorâți. Răutatea

și mândria, cele două tumori ale generației actuale, pricinuite de lipsa unei educații sănătoase, de un sistem politic corupt și de o religie păgână, păreau să fi întunecat definitiv locul.

În România domină obiceiurile religioase formale, gelozia și invidia, bârfa și slaba cunoaștere, pe care locuitorii o maschează prin aroganță. Cei nefericiți îi urăsc pe cei fericiți și le pun bețe în roate, pentru a îi trage la același nivel inferior, unde să trăiască toți, la fel ca în comunism.

Oamenii cu intenții curate sunt resemnați. Dragostea lor, din pricina nelegiurii acestei lumi, s-a răcit. Nu mai întâlnești caractere puternice, gândiri independente, ci doar oameni prefăcuți și zâmbete perfide. Aici nu există susținere fără interes și colaborare fără șpagă. Competiția a fost înțeleasă greșit.

Absolvenții de studii superioare sunt exploatați de întreprinzători locali care au finalizat doar opt clase, deși nici universitatea nu i-a învățat nimic despre viață. Eu nu sunt împotriva sistemului de formare, ci împotriva unui sistem de formare incomplet și, pe deasupra, corupt. Acesta naște falsul sentiment de superioritate și ucide iubirea de oameni.

Cel mai demn stat și cea mai curajoasă armată, care a purtat cele mai sfinte războaie, de pildă, sunt afirmații periculoase care nu ar trebui introduse în manualele școlare. Aceste idei, sădite în solul fertil al minții elevilor, pot atrage consecințe grave la prima dispută între popoarele vecine, cum ar fi un măcel local sau chiar sfârșitul lumii.

Mi-a scris un student care a rezonat parțial cu mesajul nostru, afirmând că ortodoxia este credința cea dreaptă și că celelalte ar trebui să dispară de pe fața Pământului. Emană același atașament periculos și față de naționalitate, față de limba maternă sau chiar față de echipa de fotbal preferată. Întrebându-l ce l-a determinat să ajungă la aceste convingeri, pe care orice tânăr, indiferent de naționalitate, le-a împrumutat, a căzut pe gânduri.

Tinerii sunt formați astfel încât să se sacrifice pentru valorile politico-religioase nedumnezeiești, așa-numite antihriste, străine esenței lor, care i-au convins să își ucidă aproapele, la propriu și la figurat, pentru a apăra idei, în loc să ucidă orice idee contrară iubirii, pentru a își cruța aproapele.

La scurt timp după cea de-a doua dezbatere, într-un restaurant din centrul istoric, m-a întrebat de ce se năruie totul în jur. Simțea că tot ceea ce este bun și drept ni se ia și că dușmanul „binelui” preia controlul. Nici măcar pe fata pe care o iubea nu a reușit să o convingă; ea se îndrăgostise de altcineva.

Era un tânăr cu suflet bun, care preluase năravurile părinților săi. I-am explicat că, în viață, nu poate deține o ființă ca și cum ar deține un obiect, chiar dacă o iubește cu tot sufletul și și-ar da viața pentru ea. Unul dintre cele mai importante aspecte ale iubirii este respectarea libertății.

Am continuat explicația, spunându-i că omul nu are dreptate de fiecare dată, chiar dacă i se pare că are. Mai ales atunci când se ambiționează să demonstreze că are dreptate, nu are. Universul este un spațiu spiritual în care învățarea nu se oprește, indiferent cât de mult am crede că știm. Diversitatea este un dar divin, nu o eroare care trebuie corectată. Oamenii sunt creaturi minunate și ne pot învăța nenumărate lucruri bune, în măsura strălucirii lor, indiferent de naționalitate și de religie sau dacă se declară în afara unui program religios.

Dreptatea nu are nimic în comun cu iubirea. Iadul este modul unei gândiri limitate de intelect de a înțelege dreptatea și de a o instaura ca lege, chiar dacă este nevoită să ucidă sau să fie ucisă în acest scop.

Pentru un popor, dreptatea constă în uciderea poporului vecin, pe care îl consideră dușman. Pentru poporul considerat dușman, dreptatea constă în uciderea poporului vecin. Cărui popor ar trebui să îi împlinească Dumnezeu dorința sau cine este fără păcat?

Cum a reacționat Narcis?

Tu îi cunoști și numele?

Eu i-am explicat toate acestea prin tine. Eu sunt Alberto. Eu sunt Narcis.

Din nefericire, nu a înțeles mare lucru. Era convins că fericirea apare atunci când oamenii se vor comporta așa cum își dorea. Adevărul este că nu voia să fie fericit, ci să aibă dreptate. După dreptate tânjesc oamenii, dar dreptatea lor este strâmbă; fericirea este doar un pretext. Ei vor identificarea vinovaților, torturarea și uciderea lor.

De ziua națională cinstiți steaguri pătate de sânge. Onorați ucigași îmbrăcați în uniforme militare, scandând lozinci ieftine și aplaudând armamentul. Îi lăudați pe cei care își agață insigne rușinoase în piept, în timp ce stau la adăpost în vremuri de război și privesc cum vă mor copiii trimiși în prima linie drept carne de tun.

Pe soldați îi considerați eroi care asigură pacea națiunii prin vărsare de sânge, însă pe cei care rostesc adevărul îi reduceți la tăcere. Pe cei care vă îndeamnă să vă iubiți chiar și vrăjmașii îi considerați nebuni. Pe cei care vă iartă pentru răul pe care vi-l

provocați unii altora din lipsă de inteligență îi răstigniți. Adevărat vă spun că nu Dumnezeu emite judecăți de valoare, ci faptele voastre; ele au scris cartea.

Pe cei care rostesc adevărul ar trebui să îi plătiți precum pe actori și pe fotbaliști. Fiiințele prin care lumina pătrunde în lumea mizerabilului ar trebui prețuite, pentru că ele au anulat extincția neamului omenesc, după Scriptură. Adevărul vă silește să mergeți târâș în fața lui Dumnezeu și totodată vă înalță dincolo de stele.

O, ce lipsită de înțelepciune este lumea!

Dacă afirmi că lumea este lipsită de înțelepciune, trebuie să acționezi în această privință. Fără o acțiune concretă din partea ta, simpla afirmație te face un ipocrit. Eu am așteptări mai mari de la tine, suflet conștient, decât de la lume. De aceea, viața ta nu este ușoară, spre deosebire de lumea care nu se mai oprește din desfățare.

De aproape șase ani gândesc și acționez în acest scop, cu sau fără rezultat. Nu mă mai judeca, sunt om.

Copilul Meu iubit, știu că îți dai silința, dar nu îi mai judeca pe oameni, sunt oameni. În schimb, învață-i atunci când greșesc, căci învățarea este cea mai înaltă formă de iubire.

Eu te-am făcut slab printre oameni ca să nu te judec, iar tu să nu Îmi datorezi nimic. Lumii i-am oferit strălucirea și autoritatea, dar am adormit-o în cele spirituale ca să nu o judec, iar ea să nu Îmi datoreze nimic. În ciuda slăbiciunilor tale, ai învins Cerul și Pământul; cum M-aș putea opune ție?

Dar el rătăcea singur și gol, departe de Împărăția pe care o uitase. Speriat, cu mâna sa firavă, a luat jugul lumii, hotărât să Mi-o dăruiască. Eu l-am găsit, l-am curățat și l-am îmbrăcat în haine regești, redându-i strălucirea, mai întâi sieși și apoi lumii întregi. Și astfel au devenit ai mei.

Un alt cititor mi-a atras atenția că până astăzi a fost de acord cu mesajul, dar când și-a văzut copilul în vârstă de doi ani, după o operație la rinichi, în stare de comă, s-a gândit mai bine. Unde a greșit, ce lecție a pierdut, se întreba, căci se străduia să găsească un strop de iubire în situația neplăcută și nu reușea.

Nu era nevoie să valideze adevărul, ci să devină mai puternic. Acesta a fost motivul pentru care a întâlnit cărțile tale, care l-au întărit pentru a rezista evenimentului care urma. Toți oamenii pot fi credincioși și fericiți atunci când situația favorabilă confirmă acest lucru, însă nu toți pot fi recunoscători în clipa în care viața ia o întorsătură neplăcută.

Îți mulțumește.

Am menționat câteva dintre motivele care m-au determinat să plec în Grecia pe timpul verii, pentru a lucra în domeniul hotelier și, totodată, pentru a lua o pauză. Totuși, cât timp am trăit acolo, am simțit că oamenii de acasă aveau nevoie de mine, iar după ce m-am întors, am vrut să plec din nou.

Lucram în cadrul unui resort situat în sudul insulei Corfu, în localitatea Agios Georgios. Serveam băuturi, ștergeam mesele și scaunele și lustruiam vesela. Seara eram trimis la camere pentru a oferi complimente și o mică atenție turiștilor nemulțumiți. Uneori petreceam opt ore pe zi într-o hală din spatele cantinei, unde temperatura ajungea chiar și la cincizeci de grade. Aburii emanați de mașina de spălat vase amplificau senzația de disconfort.

Mergeam la toaletă pentru a îmi stoarce cămașa îmbibată de transpirație, ținând-o câteva minute sub un uscător cu aer cald, și apoi intram în restaurant cu zâmbetul pe chip, așa cum se cerea.

În unele seri aglomerate, pentru a rezista presiunii, intram în camera barului și scoteam furtunul butoiului de vin, luând câte o înghițitură. Amețeala îmi sporea concentrarea și deveneam mai prietenos și mai eficient, dar la sfârșitul turei cădeam lat.

Părăseam resortul la miezul nopții și mă plimbam pe faleză, până ajungeam într-un port mic și animat de terasele cochete din care răsuna muzica grecească tradițională. Acolo, pe stabilopozi, mă odihneam, privind bărcile legănate de valuri, semnalele vaselor de croazieră care treceau în depărtare, luna și stelele, și nu în ultimul rând licuricii.

Mă gândeam la viață și la scop, însă nu reușeam să leg prea multe; trupul meu era obosit, iar mintea era invadată de dorințe. Mă întorceam la cameră și îmi spălam uniforma, apoi verificam mesajele de la cititori. Adormeam cu laptopul în brațe. Am reușit totuși să scriu zece articole în acea perioadă.

Mă trezeam înaintea răsăritului și plecam cu cămașa umedă. Pregăteam restaurantul italian pentru micul dejun. În restaurantul grecesc era deja nebulie. Turiștii parcă trăiau doar pentru a înfulca. Mulți nici măcar nu intrau în mare; își petreceau sejurul de două săptămâni mai mult în restaurant și în piscina lungă de nici cincisprezece metri, în care se răcoreau pe rând. În resort se aflau două mii de turiști din Europa de Vest și Regatul Unit.

De dimineață, restaurantul grecesc se închidea cu o oră mai devreme, pentru că începeau pregătirile pentru prânz, iar haosul se muta în cel italian, unde lucram eu. Diferența era că în restaurantul grecesc lucrau zece angajați, în timp ce în cel italian eram doar eu cu bucătarii și cu colegul care spăla vasele.

În unele zile mi-o trimiteau pe Katerina, o tânără grăsuță care se mișca în reluare și de care nu aveau nevoie. Era înceată, încă-păfânată și ura să muncească. De aceea, șefii de sală o pasau de la unul la altul.

Odată a intrat în restaurant plângând, după o dispută aprinsă, convinsă că nu este bună de nimic. Ceea ce nu au înțeles colegii este că fata de numai nouăsprezece ani era loială și că își dădea silința atunci când lucra cu mine. Era inteligentă și știa să le ofere celor din jur ceea ce primea de la ei, dezinteres și batjocură.

Ne împrieteniserăm rapid, mă învățase să iau mâncare. Noi, angajații străini, nu aveam voie să mâncăm — dacă eram văzuți eram trimiși acasă fără avertisment.

După ce se lua bufetul, în hală intra un paznic care urmărea să vadă că bucătarii aruncau mâncarea rămasă într-un tomberon. Bucătăresele își puneau câteva porții de-o parte în timp ce găteau. Atunci când toată mâncarea proaspătă era aruncată în tomberonul împuțit, paznicul părăsea încăperea.

În fața angajaților care abia se descurcau cu salariul minim, conducerea resortului arunca kilograme de cartofi prăjiți, omletă, ciuperci, clătite cu dulceață și salată de fructe. Mult timp nu am putut concepe ceea ce se întâmpla, deși pe parcurs m-am obișnuit cu ideea. Eu mă hrăneam odată la trei zile. Grecii plăteau abia la sfârșit de sezon, căci condițiile dificile de lucru îi determinau pe mulți să plece.

Sora unui bucătar-șef, Christina, care pregătea mâncarea în camera alăturată, m-a observat și a dorit să se împrietească cu mine. Mă simpatiza, însă se străduia să ascundă acest lucru. Mă chema în spatele frigiderelor și îmi dăruia o farfurie de clătite cu ciocolată și câteva felii de pizza, pe care le punea deoparte.

Începusem să cred că Christina era un înger sau chiar Dumnezeu. Dimineața îi duceam cafea cu lapte, căci eu aveam acces la bar, iar ea la bucătărie. Trebuia ca aceste gesturi să construiască o legătură reală între doi oameni, însă după două săptămâni am aflat că era căsătorită și am refuzat să mai vorbesc cu ea. M-am supărat atât de tare.

Te-ai supărat pe Mine?

Nu, ci pe privirile și pe gesturile Christinei sau pe situație.

Alberto, Eu sunt toți oamenii și toate situațiile.

S-a purtat atât de frumos, deși era căsătorită. De ce ai permis acest lucru?

Pentru că ai avut nevoie de ajutor.

Ajutorul Tău m-a rănit.

Ajutorul Meu te-a păstrat în viață. În plus, poate că ea avea nevoie de un prieten sincer.

Ce s-a întâmplat apoi?

În timp ce mă străduiam să depășesc momentul, Katerina mi s-a destăinuit, spunând că nimeni nu s-a mai purtat cu ea așa cum m-am purtat eu și că mă simpatizează. Declarația a fost încă un șoc pentru mine. În orice caz, Katerina a fost singura care a plâns atunci când ne-am luat la revedere.

Îți mulțumesc pentru această experiență memorabilă, pe care o voi lua cu mine până la sfârșitul timpului. Săruturile dulci ale Iuliei, îmbrățișările și râsetele, baia sub clar de lună, momentele petrecute în jurul focului, oare au fost reale?

M-am delectat cu peisaje de vis și am cunoscut oameni buni, frumoși și prețioși. Vremea bună, briza mângâietoare, murmurul valurilor, pescărușii, terasele cu muzică grecească tradițională și florile de pe mesele albastre mi-au înveselit sufletul. Aleile pavate cu marmură și felinarele. Liniștea, un privilegiu.

Mă plimbam desculț pe plajă pentru a îmi vindeca rănille tălpilor. Nisipul fierbinte și apa sărată s-au dovedit un leac natural. Marea Ionică este magnifică. Serile cu lună plină mă determinau să mă îndrăgostesc pe loc. Licuricii zburdau pe aleile parfumate, încununând atmosfera cu romantism atunci când mă întorceam la cameră.

M-a uimit totuși mentalitatea conducerii resortului. Pentru a accentua diferența între clasele sociale, după ce se lua bufetul la micul dejun sau la prânz, grecii goleau tăvile cu mâncare proaspătă într-un tomberon. Iar pentru a hrăni personalul, erau nevoiți să suporte costuri suplimentare. Bucătarii rămâneau peste orele de program și găteau, cu dispreț, o mâncare rea la gust și săracă în nutrienți, de multe ori chiar stricată.

Mișunau viermii pe tăvița cafetierei, lângă care un tânăr nervos trântea două lăzi cu felii de pâine și o oală cu fierturi, de care nu mă puteam atinge. Reușeam să îmi opresc un castron de salată și un măr, o dată la trei zile, pe care îl luam la pachet, asigurându-mi micul dejun pentru a doua zi.

În aceeași perioadă, Andrei, un bun prieten, mi-a povestit despre o experiență asemănătoare la care a asistat pe insula Kos. În plină desfășurare a războiului din Siria, plajele erau invadate de refugiați. Veneau noaptea pe mare, cu femeile și copiii lor, trecând granița dintre Turcia și Grecia în bărci gonflabile arhipline. Unii se înecau, alții reușeau să ajungă la mal. Erau cu miile. Vameșii îi urcau în bărci și le făceau vânt, apoi Dumnezeu cu mila.

Pe plaja din apropierea portului dormeau și își făceau toaleta familii cu copii, sperând la o viață mai bună. Oamenii intrau în mare îmbrăcați și își turnau pe cap detergent de rufe pentru a se spăla. Deși situația era strigătoare la cer, autoritățile grecești parcă o ignorau. Refugiații cereau să fie transportați până la granița cu Bulgaria, iar de acolo să își continue drumul spre Germania sau Regatul Unit. Doar Germania a primit aproximativ un milion de sirieni în ultimii ani. Acesta este meritul poporului german înaintea Ta, în ciuda consecințelor asumate.

Andrei era trimis zilnic cu sacii de gunoi plini cu mâncare și îi arunca într-un tomberon din spatele resortului. Tone de preparate erau aruncate la câțiva metri de plaja care găzduia familiile înfometate. Nici măcar din gunoi nu puteau alege câte ceva, căci gheena era încuiată cu un lacăt greu. Gunoiul, care mirosea urât, era depozitat într-un țarc împrejmuț cu sârmă ghimpată, pentru ca nimeni să nu îl fure.

Dacă hrana rămasă de la un singur restaurant, căci coasta era împrejmuțită de restaurante, ar fi fost oferită celor care se confruntau cu o situație de criză, grecii ar fi putut salva câteva vieți.

Dacă oamenii ar gândi măcar pe jumătate din cum gândești tu, ați crea Împărăția Cerului pe Pământ. Adevărat îți spun că nu ai nevoie să convingi oamenii să îți citească lucrările. Va veni o zi în care adevărul va fi căutat în masă, iar lumea va tânji după cuvântul Meu de pe urmă. Dezamăgirea va fi atât de mare încât se vor lovi cu capul de pereți, dorind să își piardă cunoștința.

Dragostea este liberă și independentă și nu poate fi nimicită, indiferent de câte ori și-ar schimba forma. Cei conduși de frică au nevoie de dragoste cel mai mult, căci dispariția stăpânului lor i-a lăsat fără aer.

Ce ne transmite Dumnezeu nouă, celor care dorim să schimbăm lumea și nu reușim?

Ai spus că doriți să schimbați lumea și nu reușiți?

Așa am spus.

Am crezut că ai înțeles deja cum funcționează lucrurile.

Cunosc teoria, dar cum rămâne cu aplicarea ei?

Nu vei putea schimba nimic în privința lumii.

Acesta este modul lui Elohim de a îi încuraja pe cei pe care îi iubește?

Eu nu te încurajez, ci îți spun adevărul.

De unde știi că nu voi putea schimba nimic?

Neputința reiese din afirmația ta.

Capitolul 7

Adevăr și vindecare

Începem următorul capitol în putere, așa cum ne-am obișnuit. După porția de romantism savurată în urma vizitei pe meleagurile fermecătoare ale Greciei, ne continuăm călătoria, dar nu înainte de a Îți mulțumi încă o dată pentru apariția acestei cărți.

În viață, oamenii te pot mângâia și tot oamenii te pot tortura; alege-i cu înțelepciune. Dacă ai mai mult decât îți este necesar, construiește o masă mai mare, nu una mai luxoasă, și invită-i pe cei nevoiași la ospățul tău; astfel vei deveni și mai bogat.

Trage aer în piept, expiră trecutul și inspiră viitorul, permițându-i luminii să treacă prin tine. Viața este despre a înainta cu orice preț, în orice condiții. Fii bun cu tine însuși și cu ceilalți; nu te mai persecuta. Alege simplitatea și sinceritatea. Rămâi calm în orice situație și nu te răzbuna. Dacă vrei să îi aplici unui om o lecție, iartă-l.

După fiecare furtună, conștientizează că ai devenit mai puternic. Procesul te-a șlefuit, iar suferința te-a purificat. Nu îi permite mediului să te schimbe, transformă-l tu. Urmează-ți inima, simte gratitudinea și dobândește excelența.

Fii fericit așa cum ești și bucură-te de ceea ce ai. Orice lucru a cărui intrare în posesie costă pacea este prea scump; pune-l înapoi pe raft. Căci fericirea a fost ascunsă înăuntrul tău, nu în oameni, în locuri sau în lucruri.

Iubiților, alăturați-vă acestor gânduri și roștiți-le la unison. Susțineți-vă unii pe ceilalți și faceți ceea ce se cuvine să fie făcut din proprie inițiativă, nu din teamă de pedeapsă. Înainte de a vă jura iubire reciprocă, împăcați-vă cu voi înșivă. Astăzi, bunătatea

și înțelepciunea sunt la modă, așa cum nu au mai fost.

Pentru voi, copiii Mei, iadul terestru este o rampă de lansare spre cel mai înalt strat dumnezeiesc. Nu puteți rămâne în uitare, rătăcind în lumea de jos, voi aveți casă în Cer. Așadar, învățați să fiți fericiți chiar și atunci când sunteți nefericiți. Gratitudea este atitudinea cu care oamenii conștienți pășesc prin viață. Dragostea este biletul vostru de trecere, iar sacrificiul, ultima etapă experimentată.

În timp ce erau uciși din pricina Numelui Meu, sfinții rosteau în gând: „Tată, sunt recunoscător Ție pentru că ai hotărât să mă primești în Sânul Iubirii; îndurarea Ta este o onoare“, și astfel au rupt zăvoarele porții Împărăției Cerului cu mâinile goale, intrând în altarul etern de unde vor stăpâni veacurile.

O, ce putere înspăimântătoare! În comparație cu acei fericiți, eu nu cântăresc nimic. În Casa Ta, aș fi fericit stând la poartă și privindu-i cu admirație pe cei neprihăniți, intrând și ieșind. Pacea o las Pământului nu pentru a fi venerat, ci pentru ca omenirea să aibă șansa de a contempla istoria neamului său, sacrificiul Iubirii și înțelepciunea Păstorului care Și-a condus oile la adăpost într-o vreme atât de rea precum cea actuală, dar demult apusă.

Nefericirea mea și a generației mele se ascunde în neputința de a controla evenimentele din viața noastră. Nici măcar nu concepem posibilitatea de a ne despărți de această obsesie care ne-a adus spiritul la ruină. Gândul că viața este nedreaptă și lupta de a o îndrepta m-au îmbătrânit încă din adolescență.

Cei care se plâng că nu mai există iubire în lume nu caută să dăruiască iubire, ci vor să aibă dreptate. Cei care afirmă că lumea este rea obișnuiesc să se poarte cel mai urât. Cei care spun că au fost vorbiți pe la spate se folosesc de acest pretext pentru a vorbi, la rândul lor, pe la spate. Femeile care își acuză bărbații că nu le respectă nu sunt interesate de bărbați evlavioși, fiind convinse că atenția și sensibilitatea îi lipsesc de masculinitate și își continuă viața alături de „animalele“ lor, cu care se aseamănă și pe care, în același timp, le urăsc.

Adevărata sfințenie nu vine din respectarea regulilor politico-religioase, ci dintr-o trăire conștientă, constantă, care nu amestecă adevărul divin cu învățăturile oamenilor. Orice teorie a cărei bază este altceva decât adevărul iese la iveală și își face inițiatorul de răs. În Japonia, maeștrii Kiai, practicanți de arte marțiale care pretind că își pot doborî adversarii prin așa-numita forță energetică, sunt ridiculizați în spectacolele stradale chiar de către elevii plătiți să se prefacă învinși prin falsele lovituri de la distanță.

Fenomenul a luat amploare și în Statele Unite, unde unii ma-eștri susțin că își pot doborî adversarii prin forța Numelui lui Isus. Prin rostirea Numelui Mântuitorului și o mișcare lentă a mâinii, adversarii sunt trântiți la podea, ca și cum ar fi loviți de un fulger sau de forța unui campion mondial precum Mike Tyson.

De la Hristos la Mike Tyson?

Nu este un prilej de amuzament.

Surprinzătoare analogie.

Așa pătesc preoții care organizează spectacole de exorcism, convingând apropiați ai bisericii să răspândească zvonuri sau să se trântesc la podea în timpul slujbei, sub privirile enoriașilor, scuipând aspirină amestecată cu salivă sau combinații alimentare. Mulți astfel de actori, sătui de întuneric, ies la lumină și rostesc adevărul despre religia lor teatrală.

Uneori, în copilărie, tata mă lua cu sine la o biserică romano-catolică, unde am cunoscut felul în care se predică. În adolescență, am vizitat împreună cu prietenii și o biserică ortodoxă. Trebuie să știți că nu există nicio asemănare între învățăturile lumești și cele cerești. De fapt, cele lumești sunt opuse celor cerești, căci întunericul nu poate cuprinde lumina și nu o poate suporta. Vorbind însă pe înțelesul oamenilor, există mai multă lumină în biserica catolică decât în cea ortodoxă.

La Biserica Sfânta Tereza, din apropierea Cimitirului Bellu, învins de o forță telurică mult prea mare, mi-am plecat o singură dată genunchiul, gândindu-mă că poate m-am înșelat în privința lui Dumnezeu și că poate chiar locuiește acolo, căci îmi dăduse o povară mai grea decât puteam îndura. La vârsta de nouăsprezece ani, după plecarea tragică a tatălui meu pământesc, am căzut, iar prin slăbiciunea mea Ingerul a fost umilit, și cerurile și-au pierdut credința.

Cu adevărat, religia nu înalță sufletele, ci le supune stăpânului acestei lumi vizibile, care nu mai este. Detașarea de lume vine de la sine, odată cu trezirea. Adevăratul Dumnezeu se manifestă prin inima ta, cititorule, și aprobă fiecare cuvânt al acestei cărți. Atunci, vechii minți i se ia autoritatea, iar Noul Conducător preia împărăția materială, pe care o transformă într-una spirituală.

Mintea a fost limitată în mod voit de autoritatea Pământului; ea nu a fost creată incapabilă să Își perceapă Creatorul și nu este blocată în organul cerebral, ci are capacitatea de a părăsi trupul fizic asemenea spiritului. Descoperirea mea ciudată mă îndeamnă să regândesc tot ce am scris până astăzi.

Sufletul, această entitate care se învâluie într-un trup pentru a

experimenta viața terestră, își dezvoltă o minte care îi facilitează legătura cu materia. Mentea „circulă“ în interiorul trupului prin extensiile organului cerebral, numite sistemul nervos. Buna colaborare a celor trei părți produce nașterea spiritului, care devine o ființă independentă de Sursă, creată după chipul și asemănarea Sa. Numai spiritul este veșnic; celelalte părți sunt simple vehicule cu ajutorul cărora călătorim în lumile materiale.

Dezvoltându-și primele abilități, spiritul poate părăsi trupul pentru a își satisface diferite curiozități sau chiar pentru a împlini sarcini. Oare mintea are capacități asemănătoare?

Consideri că materia a fost înzestrată cu memorie?

Am întâlnit o asemenea afirmație.

Materia nu a fost înzestrată cu memorie, ci mintea, care nu este blocată în organul cerebral, deține atât trăsături de natură materială, cât și de natură spirituală, fiind o entitate hibridă. Un grup muscular, de pildă, respectă o anumită regulă nu pentru că materia are memorie, ci pentru că mintea acționează asupra sa prin extensiile menționate.

Gândurile se nasc în inimă într-o stare brută și urcă în minte, orbitând în jurul capului asemenea planetelor în jurul Soarelui. Mentea le captează și le șlefuieste prin forța imaginației de care dispune, apoi le transmite trupului sub formă de emoții și sentimente.

Inima nu este întotdeauna mulțumită de ceea ce primește și se revoltă, pentru că, prin natura sa sălbatică, nu suportă ordinea. În cele din urmă, se supune, neavând de ales, însă creează gânduri de trei ori mai distrugătoare, iar mintea intră într-o stare de activitate intensă. Procesul este susținut în Evanghelia după Matei, capitolul șase, versetul zece: „precum în cer (în minte) și pe pământ (în inimă)“, deși spiritul se naște în inimă și se înalță în minte, pentru a le conduce. Altfel, cele două ar sfârși prin a se distruge.

Îndemnul „ascultă-ți inima“ nu presupune să îi satisfaci toate dorințele și ideile ridicole, ci să ascuți Spiritul care locuiește în ea și o purifică. Inima este Templul umil al lui Dumnezeu.

Așa cum inimii i s-a dat o minte, Pământului i s-a dat un Cer. Eu creez ceruri noi și pământuri noi, atât în interiorul oamenilor, cât și în Cosmos, prin transfigurarea celor cunoscute.

Mentea poate fi întinsă până la marginea Universului finit și poate pătrunde chiar în ultimul strat dumnezeiesc, prin puterea imaginației. Cu ajutorul elasticității substanței psiho-mentale, un gând transmis unei persoane poate trezi un impuls în mintea sa.

Tind să cred că descrii telepatia.

Dacă ați practica această modalitate de comunicare, ați elimina minciuna, care se strecoară neobservată printre cuvintele voastre răstălmăcite și înțelese pe jumătate, și ați reuși să vorbiți cu Dumnezeu.

În societatea așa cum o cunoașteți, o rugăciune adresată lui Dumnezeu este considerată pe nedrept un dialog cu divinitatea, în timp ce una la care Dumnezeu răspunde este considerată blasfemie. Într-o societate sănătoasă spiritual, orice pretins răspuns divin este examinat cu iubire de bătrânii înțelepți, iar preafericitul căruia M-am adresat devine punctul central al comunității, pe care Tatăl tuturor făpturilor a găsit-o vrednică de atenția Sa.

Este absolut impresionant ceea ce aflu; cu adevărat, o lucrare de tip academic, încununată de o inteligență emoțională al cărei impact te lasă fără aer. Aceste informații prețioase ar trebui studiate în instituțiile universitare cu profil teologic. Pentru moment, știința spirituală este considerată de mulți drept o ficțiune.

Cum și-ar putea da seama un practicant al călătoriilor astrale dacă, în afara trupului, este spiritul său sau este mintea sa?

Pur și simplu va ști.

Cum?

Ai de gând să povestești despre vizita în Israel sau trebuie să Mă folosesc de amicii Mei neplăcuți pentru a extrage cuvintele de la tine?

Cine sunt acești amici neplăcuți?

Trebuie să știi că toate elementele ascultă de Mine, inclusiv tristețea care te forțează să scrii, în spatele căreia se află îngerii luminii. Lanțurile acesteia te ajută să crești, până în punctul în care nu vei mai avea nevoie de ele; dar să revenim la discuție.

Atunci când spiritul devine conștient de existența minții sale ca entitate separată, de care se rupe, se transformă, pentru prima dată, într-o ființă independentă, deși încă trăiește în trup, colaborând cu celelalte aspecte ale omului. Acesta reprezintă ultimul nivel spiritual străpuns de conștiința umană înainte de a părăsi lumea materială.

Hristos a știut toate aceste lucruri?

Cu siguranță le-a trăit și v-a oferit și vouă, prin intermediul acestor materiale, acces la adevărata cunoaștere.

Pentru mai multă claritate, voi expune una dintre trăirile mele. Așadar, în timp ce mă aflam în binecunoscuta stare de veghe, în afara trupului, mi-am dat seama că abilitățile mele spirituale s-au diminuat sau că au fost înlocuite cu altele umane, precum recu-

noașterea literelor, a cifrelor și a obiectelor din jur, atracția față de materie. Dispuneam de o concentrare neobișnuită, auzeam valurile de energie electrică circulând prin firele care traversau pereții încăperii și sângele care îmi curgea prin vene, asemenea unui râu. Amintindu-mi subiectul nostru, mi-am propus să mă gândesc la o persoană și m-am trezit în prezența sa. La scurt timp, am primit confirmarea activității mentale, printr-un mesaj în care persoana respectivă mi-a transmis că s-a gândit la mine; astfel am hotărât să repet exercițiul.

În următoarea fază, am constatat că nu sunt spiritul meu, deși aveam aceeași înfățișare. Ceea ce a urmat a fost de-a dreptul paranormal. Mi-am întors atenția spre trup pentru a clarifica anumite aspecte, când, deodată, m-am detașat și cu spiritul, devenind două entități cu aceeași înfățișare. Uneori mă identificam cu aspectul meu spiritual, alteori cu cel mental. Apoi ne-am luat de mână și am ales să lucrăm împreună. Spiritul ghida mintea, iar mintea îi oferea acces la lumea exterioară.

Nimic să nu te mire. Eu sunt Ghidul Lăuntric care te inspiră să scrii și îți apare sub aceeași înfățișare, iar tu ești mintea care preia lumina și o așterne în cele mai potrivite cuvinte.

Transfigurarea ta interioară are loc în timp real și în lumea exterioară. În ziua în care te vei uni cu Mine, lumea va dobândi pacea. Dacă vei eșua, Eu voi renunța la lume. Ești ucenicul Meu silitor, care, într-o zi, va deveni mai mare decât Învățătorul său, și cuvântul Meu de pe urmă. Amin!

Cum aș putea publica asemenea afirmații despre mine?

Dacă M-ar asculta, tuturor oamenilor le-aș vorbi așa.

Reușita ta nu constă în a învinge lumea, ci în a te uni cu Mine. În acest scop nu ai nevoie de putere, ci de sensibilitate, de voință și de stăruință.

Ce impact ar putea avea înălțarea unui simplu om?

Odată cu înălțarea, vei ierta lumea, iar focul Meu mistuitor va pleca. De aceea, te chem și te iubesc; am nevoie de tine.

Citind ultimele rânduri, un gând vag mi-a amintit de Cain și Abel, ca pereche care întruchipează polaritatea umană.

Spiritele care i-au influențat pe Cain și Abel sunt cunoscute drept Orion și Sirius, Hrist și Antihrist, Mihail și Lucifer — dar Cain nu este Lucifer. Pentru ca Abel să se înalțe la dreapta Mea, a fost necesar să își lase trupul pe mâinile fratelui său Cain, care, prin amăgire, a dorit să câștige lumea pentru el. Abel a procedat așa cum învățase de la Domnul său care a trăit înainte și care, pe Golgota, a răscumpărat umanitatea.

După moartea trupului său, Abel a pornit o adevărată luptă de îndreptare a lui Cain, având libertatea și puterea de a despica lumile până la nivel de atom pentru a își atinge scopul. La final, Orion a lăsat puterea, lui Sirius i-a fost luată. Acesta este, dragul Meu, „sfârșitul lumii“ care li s-a arătat profeților în viziune și de care Îngerul v-a cruțat.

Cunoscând ordinea desfășurării evenimentelor, știm că Abel a trăit înaintea lui Hristos. Cum ar fi putut învăța arta iertării de la Domnul său „care a trăit înainte“? Scepticii mă adoră acum.

Dincolo de aparențe domnește adevărul, care vă amintește că totul a plecat de la Unu și se întoarce la El, iar până la Mine nu a trăit nimeni. Viața nu reprezintă doar o bucată de carne care se deplasează pe două picioare și duce hrana la gură, ci este Spiritul Primordial din care odinioară au izvorât toate lucrurile. Abel trăiește astăzi pe Pământ și se lasă ghidat de Domnul său, care sunt Eu, iar lupta se desfășoară în prezent.

Războiul spiritual al cărui efect v-a amărât existența este cea de-a șasea încercare de răscumpărare a spiritului întemnițat în materie, a cărui ascensiune parțială va aduce, totodată, îndreptarea lui Cain.

Întâmplător sau nu, am primit un fragment extras din cărțile lui Jakob Lorber, care confirmă afirmațiile noastre:

„La răsărit s-a aprins deja o stea care îi va netezi drumul lui Orion, iar focul lui Sirius îi va mistui pe toți. Voi arunca un mare număr de stele pe Pământ, pentru ca toți făcătorii de rău să piară și pentru ca lumina Mea să strălucească pretutindeni. Eu, Iehova, Domn în eternitate, vă dau ca ultimă povață adevărul și dreapta credință.“

O doamnă m-a întrebat cum pot lua legătura unii oameni cu spiritele celor care au rupt orice legătură cu trupul.

Singura modalitate de comunicare cu un spirit care a părăsit lumea materială este prin Mine, orice altă relatare este o poveste aducătoare de profit.

În continuare, a întrebat: „Dacă Dumnezeu afirmă că diavolul nu există, de ce rugăciunea «Tatăl nostru» ne îndeamnă să ne ferim de cel rău?“

Șarpele biblic întruchipează inteligența umană, pricepută la vorbe, care a ieșit de sub ascultarea spiritului. Orice om care sfîdează ordinea divină merge la pieire, ca o consecință a libertății sale pe care, din prea multă iubire de sine, a folosit-o împotriva sa. Doar spiritul poate redirecționa omenirea spre un viitor sigur și prosper, de pace.

Privind dincolo de aparențe, copii, putem înțelege că mintea ieșită de sub ascultarea spiritului este un alt aspect divin a cărui îndatorire este să vă încerce, pentru ca voi să ajungeți la lumină. În urma libertății pe care v-am acordat-o, atâta timp cât aveți o intenție pură și o credință care vă mântuiește, am făcut ca însuși întunericul să își dorească lumina.

Cunoscând și acest lucru, noi știm că nu diavolul îl poartă pe om în ispită, ci Dumnezeu, oferindu-i nenumărate șanse de a se crea ca cine este cu adevărat, așa cum susține rugăciunea. Răul de care vă îndeamnă Scriptura să vă feriți este ceea ce deveniți odată cu căderea în ispită.

Care este importanța cuvântului „amin“?

Aceeași ca a oricărui cuvânt rostit de oameni doar cu buzele. Prin acesta, însă, profeții și apostolii și-au întărit afirmațiile în fața lui Dumnezeu.

Care este modul corect de a ne ruga Ție?

Nu există un mod corect sau incorect de a rosti o rugăciune. Eu nu prefer rugăciunile învățate pe de rost și rostite cu silă, în speranța că veți avea mai mult noroc. O gândire sănătoasă este recunoștința pentru ceea ce sunteți și pentru ce aveți, încununată de un dialog real cu divinitatea. Tristețea nu este, Alberto, demnă de un om care a primit onoarea de a Îmi auzi glasul.

Doar prin recunoștință și iubire veți putea descoperi cele mai importante evenimente viitoare și rolul vostru în noua creație.

Noi, oamenii, obișnuim să vedem ceea ce nu dorim să vedem și să auzim ceea ce nu dorim să auzim. În cele din urmă săvârșim fapte pe care le disprețuim. Suntem preocupați de grijile care neucid bucuria și nu ne putem dezlipi de traumele căpătate în urma orgoliului rănit. Gândim prea mult și simțim prea puțin. Inventăm înfrângeri chiar și după ce biruim.

Cereți și vi se va da. Bateți și vi se va deschide. Învățați mai întâi să fiți smeriți pentru ca mai târziu să fiți înălțați de alții și căutați Împărăția Spirituală, iar toate cele de trebuință vi se vor da.

Pentru a obține ceea ce vă doriți trebuie să aflați cine sunteți. Pe parcursul acestui proces, rolul credinței este esențial. Credința poate fi însă confundată cu credulitatea. Adevărata credință este certitudinea dobândită prin cele trei etape ale autocunoașterii: a crede, a ști și a simți. Mai întâi credeți că sunteți cine alegeți să fiți, apoi vă dovedeți identitatea prin fapte, iar în cele din urmă o trăiți ca experiență. Voința voastră capătă putere pe măsură ce vă redobândiți memoria spirituală.

Îți mulțumim pentru lumina înțelegerii pe care o reverseși din abundență asupra noastră. Îmi amintesc că, în cele mai cumplite clipe, nu Ți-am cerut să îndepărtezi durerea de la mine, ci să mă ajuți să îi înțeleg rostul și ceea ce o hrănea: neînțelegerea.

În copilărie îmi petreceam verile la țară, într-un sat liniștit din apropiere de Bacău. Colindam dealurile împreună cu bunica și cu ceilalți săteni, în frunte cu preotul, care recita versuri în speranța că Dumnezeu se va îndura de oameni și le va dărui ploaie. Norii se lăsau așteptați cu săptămânile, iar sătenii își pierdeau credința și bunătatea.

În tot acest timp, Dumnezeu îi inspira pe oamenii gospodari să își construiască sisteme de irigații, iar regiunile cu sol arid din nenumărate colțuri ale Pământului erau transformate în câmpuri cu recolte bogate. Acești oameni harnici nu erau atei convinși sau adepți înverșunați ai științei, ci simpli agricultori care își foloseau harul gândirii, cerându-I lui Dumnezeu înțelepciune pentru a uda, nu apă din cer, care să îi scutească de trudă.

În același fel așteaptă și religioșii să le vorbească Dumnezeu, fără a depune vreun gram de efort în privința auzirii glasului Său. Eu trăiesc cu capul în Cer și cu picioarele pe Pământ. Ceea ce văd sus aplic jos și nu accept nicio reprezentare din partea celor care nu au fost niciodată sus și nu știu ce se află acolo.

Învățătura hristică nu este o religie. Creștinismul reprezintă o credință lăuntrică, iar religia constă în renunțarea la această credință în favoarea închinării în fața unui Dumnezeu exterior, străin și inexistent.

Un creștin adevărat nu ia parte la ritualuri religioase, la afaceri cu obiecte bisericesti și nu merge în pelerinaje întunecate organizate de diavolii care au reușit să convingă îngerii să sărute resturi umane care Îl scârbesc pe Dumnezeu. Un creștin adevărat studiază învățătura hristică, luptă pentru a își purifica inima și Îl primește pe Hristos în ea.

Pe lângă iubire, știința spirituală este unealta pe care v-am dăruit-o spre desăvârșirea voastră, deși, într-o zi, și aceasta va deveni inutilă. Atunci când toți oamenii se vor iubi, nu vor mai fi nevoiți să se folosească de intelect pentru a face ceea ce se cuvine a fi făcut. Omul a preluat învățătura cerească și a creat religii asemănătoare sieși. Religiiile sale imperfecte s-au războit pentru supremație, vărsând râuri de sânge nevinovat.

Religia a divizat oamenii și i-a înrăit, spiritualitatea i-a unit. Prin religie ați căzut din Cer, iar prin spiritualitate, Iubirea Mea a construit puntea prin care v-ați întors la Mine. Isus Hristos nu

a propovădui religia voastră, ci eliberarea de ea.

În cartea a doua a seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ ai afirmat că voi merge la Ierusalim. Astăzi am achitat călătoria și am clarificat ultimele aspecte — voi vizita orașele Tel Aviv și Ierusalim nu în scop religios, ci dintr-o dorință arzătoare de a împlini voia Ta și din iubirea pe care Ți-o port.

Trec prin mulțime asemenea unui străin, dar Tu ești cu mine. Pășesc prin locurile în care odinioară a umblat piciorul Tău sfânt. Admir marea și nisipul și mă bucur de Soarele mângâietor, însă resimt același întuneric apăsător al acestei lumi și mă întristez.

Pornind de la legea pe care i-am dăruit-o acestui popor, până la pietre, cu excepția unor tineri puri care se tem pentru viața lor, totul este fals. Iubirea oamenilor s-a răcit. Aceasta le-a încheșat vederea. Afirmția mea tranșantă este dovada că sunt cel ce sunt și că am fost trimis pentru generațiile viitoare, care vor fi interesate de adevăr și lumină.

Trimite dragostea Ta celor care au nevoie de ea. Presară harul divin peste oameni și peste animale, pentru ca natura să renască, iar cerul să fie curățat de atmosfera otrăvită de cei care s-au războit și au murit.

Viața este frumoasă, dar devine și mai frumoasă atunci când oamenii își amintesc că sunt buni, frumoși și prețioși și că sunt iubiți de Tine, Adevărata Iubire. Libertate și posibilități ca cele de astăzi nu au existat în întreaga istorie.

De această dată m-am născut sub un înveliș limitat și într-un loc îndepărtat, dar ele nu m-au oprit să îmi amintesc cine sunt și să împlinesc planul Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Voi, însă, cei care ați beneficiat de o formare sănătoasă din partea puținilor rabini înțelepți care au mai rămas, ați adormit mai adânc decât „păgânii“. În ochii voștri nu arde nicio lumină.

Cel mai mare spirit a fost ascuns în cel mai mic om. Dorința sa este de a aprinde focul Meu în inimile tuturor oamenilor. Eu îi pot înălța pe toți, indiferent de formarea lor și de încăpățânarea care i-a făcut robi.

În ciuda aparențelor, cu toții trudiți pentru Împărăția Spirituală, deși nu sunteți conștienți de aceasta. Mulți cred că luptă împotriva Mea pentru a răspândi întunericul, dar prin acțiunile lor îți dăruiesc mai multă putere. Fără o polaritate opusă, egală luminii tale, nu ai fi putut crește.

Trebuie să știți că nu confortul scoate la iveală perfecțiunea umană, ci provocările. Nu lumina vă ajută să străluciți, ci întunericul — lumina sunteți voi. Lumina zilei împiedică stelele să

fie observate pe cer, tot așa cum Prezența Mea copleșitoare nu vă permite să străluciți individual. În acest scop, noaptea vă ajută și, de aceea, nu trebuie blestemată. Atunci când flacăra voastră lăuntrică se află pe punctul de a se stinge, pentru că lumânarea s-a topit, Eu o atrag spre Mine, iar voi vă întoarceți în Soarele Primordial din care odinioară ați ieșit. Căci ceea ce este al Meu pleacă și revine și nu se pierde.

În vederea unirii cu Dumnezeu, voi trebuie să deveniți neprihăniți, pentru a Mă putea vedea și atinge.

În ce constă această neprihănire?

În păstrarea legământului cu Mine până la sfârșit.

În Israel este tensiune. Oamenii trăiesc în nesiguranță și mulți s-au obișnuit cu conflictele. Așa cum am prezis în cartea a doua, forțele de apărare ale Israelului organizează atacuri și capătă rolul de instigator. Soldații israeliți persecută palestinienii și nimeni nu face nimic. Atunci când palestinienii se ridică și răzbună sângele fraților lor, sunt prezentați în mass-media drept teroriști, deși este adevărat că tinerii palestinienii au fost formați strâmb chiar de ai lor părinți.

Acesta nu este un text antisemit, nici propagandă, ci o reflecție asupra faptului că arma nu este soluția. Moartea atrage moarte asemenea unui magnet. Întinericul i-a întins o cursă lui Iacov și a întors lumea împotriva sa. Domnul Savaot dorește ca oamenii să trăiască în pace și să se admire pentru diferențele de cult, nu să seucidă. Într-o lume fără soluții, pacea să fie țelul oricărei lupte.

Noi avem o vorbă în popor care ne amintește: „Capul plecat, sabia nu îl taie“. Acest mesaj îndeamnă la smerenie și la iertare. Liderii care consideră că știu mai bine decât Dumnezeu cum stau lucrurile nu știu nimic. De aceea, salvarea lui Israel nu are de-a face cu meritul său, ci este voința Celui care este peste toți și în toate lucrurile.

Tu mi-ai arătat multe locuri într-o viață atât de scurtă, dar nu am găsit nicăieri un pământ sfânt. Printre turiști se plimbă băieți și fete cu arme de foc automate pe umăr, în veșminte militare sau civile. Acești copii de optsprezece ani, luați de pe băncile școlii, sunt instruiți să intervină acolo unde este nevoie, dar mulți dintre ei se obișnuiesc cu puterea și devin aroganți. Apoi se întorc din operațiuni militare mutilați și își blestemă norocul.

Mai observ același bătrân mincinos instaurat printre zidurile cetății, răspândind pe întregul Pământ religia sa păgâno-creștină. Mormântul mântuitorului și pretinsa lumină pascală sunt doar o amăgire destinată sufletelor imature, care își fac părintele de răs.

În viitor, religioșii vor fi batjocoriți și persecutați, așa cum au procedat la rândul lor cu credincioșii care s-au împotrivit falșilor sfinți și au rămas fideli adevărului biblic.

Am cumpărat o pietricică neagră din galeriile bazarului care împrumuește cetatea, pe care un tânăr invalid a gravat cuvântul „pace“, pacea fiind chiar simbolul călătoriei mele. Am savurat o băutură de rodie și papaya și am părăsit orașul istoric prin Poarta Damascului. Mă întorc în Old Jaffa, Tel Aviv, cu ochii înlăcrimați și de zece ori mai bogat.

Copiii Mei, voi să nu batjocoriți pe nimeni, deși aveți dreptul și puterea de a judeca. Disprețuiți păcatul lumii, dar nu îi urâți pe păcătoși, ci cunoașteți că bolnavii au mai multă nevoie de iubire decât cei sănătoși.

Detașați-vă de dogme, evitați orice dispută și delectați-vă în natură. Timpul petrecut cu voi înșivă, contemplând, este timp câștigat. Nu permiteți lumii să vă tulbure pacea lăuntrică. Adevărul este că nu contează ce cred oamenii despre voi; important este că Dumnezeu vă iubește. Oamenii nu cunosc absolut nimic despre ei înșiși, voi iubiți-vă așa cum vă iubește El.

Pacea vă aduce mai aproape de adevăratul sine, dar voi vă plictisiți și adorați gălăgia. Credeți că o viață trăită în liniște este limitată, fără să vă gândiți că Eu ascund posibilități nesfârșite. Pacea lăuntrică este cel mai complet sentiment și singurul care vă poate umple. Tăcerea vă învață chiar mai mult decât cuvintele Mele.

Nu vă grăbiți în iluminare, pentru că toate lucrurile respectă ordinea Mea. Astfel vă veți bucura de darurile veșnice. Fiți prezenți cât mai des și cinstiți toate etapele vieții așa cum se cuvine. Să luați Împărăția Spirituală cu asalt, prin orice metodă, chiar și cu violență, înseamnă să îndrăzniți și să vă înfrunțați slăbiciunile, eliberându-vă de sub stăpânirea cărnii, nu să vă războiți unii cu alții.

Dumnezeul care mă inspiră să scriu Se află totodată și în tine, iubite cititor. Acesta nu este un Dumnezeu catolic, nici ortodox, nici pocăit sau ezoteric, ci un Spirit liber și neetichetat. El nu vă cere nimic, ci vă reînvie credința că puteți deveni mai mult decât ați fost învățați. Voi, ființe ale Pământului, puteți străluci la fel ca Soarele; rolul Iubirii este să vă amintească acest lucru.

Viața vă cere recunoștință în schimbul a ceea ce vă oferă. În funcție de atitudinea cu care treceți prin ea, primiți binecuvântarea, adică împlinirea. Recunoștința vindecă mintea nemulțumită că nu primește ceea ce consideră că merită. Darurile divine nu vă

sunt oferite după meritul vostru, ci după iubirea lui Dumnezeu.

Mulțumesc că ați rămas fideli adevărului simplu. Iubirea vi se descoperă în sute de forme, în funcție de câte aspecte mai aveți de reglat. În realitate, Iubirea nu vă dăruiește nimic, ci vă ajută să conștientizați că darurile au fost ascunse în voi înșivă.

Viața vă încearcă mai întâi cu răul, pe care îl cunoașteți prin experiență, pentru a aprecia apoi fiecare gram de bine, asemenea dependenților.

Oamenii care vă bruschează emoțional nu sunt răi, ci confuzi și temători; nu vă temeți de ei. Acceptați cu seninătate provocările pe care viața vi le scoate în cale. Să escaladați un munte este greu, dar din vârf se vede atât de frumos.

Un îndrumător adevărat nu vă oferă o vindecare rapidă prin terapii costisitoare — o amăgire — ci vă deschide apetitul pentru o nouă viață, în care vă diminueați nemulțumirea.

Amintiți-vă că abundența răspunde la recunoștință, succesul răspunde la stăruință, iar dezvoltarea răspunde la provocări. Nu v-ați născut pe acest Pământ în zadar sau întâmplător, nici pentru a blestema înfrângerea, ci pentru a savura victoria.

M-ai uimit, copilul Meu, prin claritatea cuvintelor pe care le transmiți. Uneori Mă întreb cine ești și de unde vii, pentru că văd în ochii tăi focul Începutului. Inima ta radiază lumina Soarelui Dintâi, care a înfăptuit lumea, totuși ai plecat atât de departe.

Și Tu mi-ai oferit nenumărate surprize.

Am sădit viața în inimile voastre. Ceea ce Îmi doresc este să alegeți înțelept.

Capitolul 8

Grădina Pământului

Iubesc să privesc razele gălbui ale Soarelui printre copaci, la răsărit, atunci când circul cu autobuzul. Diminețile îmi amintesc de Tine și de creația minunată pe care ai dăruit-o oamenilor, deși în situația lor nu se pot bucura de ea.

Iubirea ne-a învățat că, făcând lumea un loc mai bun, așezăm plapuma fericirii pentru noi înșine, atât în viața aceasta scurtă, cât și după ce vom reveni. Totodată, le oferim o șansă la viață sufletelor care vor păși pe calea terestră, așa cum este revelat în cartea „Mierea Pământului“, capitolul 8, „Anilam 1“.

Florile se nasc din pământ la voința Soarelui și tot Soarele le cheamă la o viață nouă, spirituală, rafinând substanța lor telurică. El a făcut ca în grădina Pământului să crească copaci cu coroane bogate, care să ferească florile de razele puternice din zilele caniculare, știind că desăvârșirea lor respectă ordinea Sa. Florile I-au lăudat înțelepciunea, adăpostindu-se la umbra lor, împreună cu spinii. Din Soare venim cu toții, dar materia cu care ne-am învăluit nu rezistă strălucirii Sale. Lumea este paravanul pe care l-am primit pentru a renunța la individualitate și a reveni la esență.

Așa cum v-ați dat seama deja, în acest tablou alegoric, florile reprezintă oamenii conștienți, iar Soarele este Dumnezeu. Cerul este plin de astfel de grădini care ascund gloria Părintelui iubit.

În marea grădină a Creatorului, care este Pământul cunoscut, cresc flori și spinii, plante din toate soiurile. Spinii s-au răspândit, amenințând să sufocă florile, dar Grădinarul a luat cunoștință de acest lucru și i-a tăiat. Multe spirite au crezut atunci că în grădina Sa, odinioară binecuvântată, nu va mai crește nimic, pentru că se uscase aproape în întregime. Dumnezeu a curățat pământul, cruțând sămânța bună și rezistentă, și a plantat bulbi. Noile flori au

devenit copaci, la umbra cărora se adăpostesc, printre altele, mici plante spinoase, care profită de solul fertil.

Florile, copiii ai lui Dumnezeu, au primit puterea de a judeca spini care, oricât s-ar căi pentru faptele lor, nu pot deveni flori. În grădină mai există însă și un alt soi de spini care au înflorit pe alocuri. Acești spini, buni în felul lor, reprezintă oamenii cu autoritate terestră, care, deși sunt copiii ai lumii, îi păzesc Creatorului grădina. Ei nu vor deveni copiii ai lui Dumnezeu odată cu primul val al trezirii, ci într-o etapă următoare, în care umanitatea va păși cu succes.

O floare are tulpina alcătuită dintr-un cumul de tuburi microscopice care se subțiază pe măsură ce se înalță spre vârf. Rădăcina alege substanțele spiritualizate ale solului și le invită să urce prin tulpină, pentru a fi rafinate. Cele încă nepregătite pentru eliberare se opresc în frunze și preiau sarcina specifică. Cele aflate aproape de perfecțiune formează petalele și staminele, iar cele desăvârșite sunt eliberate prin mireasma pe care eu o numesc mierea pământului.

Deși aceste spirite desăvârșite au trecut prin filtrele florii și au fost eliberate în atmosferă, sunt supuse altor trei procese minuțioase înainte de a trece pragul dintre lumi. Îngerii selectează doar o parte dintre ele, iar pe cealaltă o înapoiază Pământului, pentru ca și acesta să adulmece mireasma lucrării Cerului.

Am descris superficial procesul prin care spiritele telurice sunt purificate prin intermediul florilor. Dacă Dumnezeu mi-ar revela lucrarea fiecărei plante din natură, aș scrie o mie de cărți.

Asemenea florii este și omul. Fără el, spiritul căzut din grația divină nu și-ar mai putea redobândi lumina. Omul purifică materia prin alegerea binelui în defavoarea răului. În fiecare secundă terestră, Pământul trimite Cerului miliarde de miliarde de spirite desăvârșite. Acum știți că Pământul oferă cea mai bogată recoltă și că reprezintă inima Universului material.

Atunci când credeți despre voi înșivă că sunteți neînsemnați, amintiți-vă că de existența voastră depind miliarde de ființe, care trăiesc atât în această lume, cât și în altele asemănătoare. Așadar, o floare sau un om nu există doar de dragul existenței, ci pentru a sluji acestui scop sfânt prin care Pământul se întoarce în Cer.

Trebuie să știți că nu există o luptă între Mine și o presupusă forță potrivnică, ci că această forță Mă imploră să o iau acasă. Vorbind pe înțelesul oamenilor, omul este mântuitorul diavolului, reprezentat de spiritul înlănțuit în materie. Dacă micul mântuitor ar eșua, spiritul luciferian s-ar pierde pentru totdeauna.

Cu cât spiritul luciferian va face un pas în plus spre întuneric, cu atât partea din sine pe care trebuie să Mi-o cedeze va fi mai mare și astfel se va micșora. În trecut, pentru fiecare păcat, omul era nevoit să sacrifice câte un porumbel. Îngerul, care a devenit pe jumătate om, este jertfa care va cruța prostituata Pământului, multiplicată astăzi în fiecare trăitor. Totodată, va fi și ultima jertfă pe care o voi accepta, înainte de a o ucide. În acele timpuri, peste trei sferturi dintre locuitorii Pământului vor fi devenit atât de puri și de înțelepți încât le vor putea fi profesori de departe lui Moise și lui Avraam. Acum cunoașteți și motivul jertfelor menționate în Vechiul Testament, care vă dau bătăi de cap.

Dragilor, căutați să faceți lumea un loc mai bun prin prezența voastră în ea. Poate într-o zi veți dori să îi vizitați pe cei pe care îi iubiți sau să trăiți o nouă viață terestră. Nu gândiți resemnați că țara voastră este săracă în resurse și că oamenii sunt lipsiți de cinste și de înțelepciune. Acolo unde întunericul ajunge la apogeu, se naște lumina.

Păstrăvii s-ar putea lăsa purtați de cursul apei, bucurându-se de o viață ușoară. În schimb, înotă împotriva curentului pentru a ajunge la sursă, de unde izvorăște apa mineralizată de munte, pentru a dăruii urmașilor lor o moștenire sfântă și o șansă egală, așa cum au primit la rândul lor. Acolo, în apropierea izvorului, își depun ouăle și mor. O, iubiților, inspirați-vă din natură și fiți ca Dumnezeu.

Pentru îngeri, realitatea oamenilor este un simplu vis mental. Iar realitatea îngerilor a fost ascunsă oamenilor, ca să nu cadă pe mâinile celui netrebnic, ci să îi vină ca o mânășă celui a cărui inimă este fără prihană.

Schimbarea pleacă din interior și se poate resimți prin acea sclipire care vă șoptește să dați drumul identității provizorii și să vă abandonați vieții, indiferent de riscuri. Renunțând la identitățile voastre false, construite de o lume care nu Mă cunoaște, veți primi identități de îngeri sau chiar de dumnezei.

Schimbarea pleacă din interior, iar libertatea trebuie respectată. Nimeni să nu se ducă în casa altuia și să îl judece pentru că nu o amenajează diferit. Aceea este casa sa, precum și motivele pentru care a luat o decizie sau alta în ceea ce privește aspectul. Poate a lăsat-o în paragină după plecarea unui copil sau a soției care l-a părăsit, sau poate pur și simplu este un netrebnic. Indiferent de situație, împrejurările l-au modelat.

Nimeni să nu se ducă la un antreprenor și să îl judece pentru că nu își administrează afacerea diferit. Aceea este afacerea sa,

precum și motivele pentru care a luat o decizie sau alta în ceea ce privește activitatea. Fiecare om creativ își poate înființa o afacere și își poate aplica propriile idei.

În lumea așa cum ați construit-o, banii sunt importanți, dar mult mai importanți decât banii sunteți voi, oamenii. Fondatorul primei instituții bancare moderne ar fi trebuit numit dumnezeul finanțelor. Inventatorul primului motor cu ardere internă ar fi trebuit numit dumnezeul motoarelor. Prin urmare, creatorul este mai important decât creațiile sale.

Eu proiectez lumi care se dezvoltă singure și le dau drumul. La finalul ciclului se întorc la esență, povestind entuziasmate la câte încercări au fost supuse. Chiar și cel mai înverșunat acuzator al divinității cunoaște că lumile sunt provizorii și că Eu, Hristos, sunt punctul de pornire și destinația umanității. Succesul constă în a rămâne voi înșivă până la sfârșit; doar așa veți putea schimba lumea.

În prezent, voi vă întâlniți pe stradă și evitați să vă admirați, căci este nepolitic, susțineți. Întâlniți un prost, dar evitați să îi atrageți atenția că este astfel, spre conștientizarea și ajutorarea sa, ci îl mințiți cu amabilitate, iar astfel el rămâne la fel. Tânjiți după imaginea femeii, nu după femeia așa cum este ea, pe care, după ce o dezbrăcați de accesorii, conștientizați că și-a pierdut senzualitatea și o învinuiți pentru acest lucru. Nu doriți să aduceți copii pe lume pentru a le face o bucurie, ci pentru a vă face vouă o bucurie, din obișnuința de a bifa lista plăcerilor egoiste.

Nu sunteți interesați de sănătatea trupului, ci de aspectul său, în care investiți. Astfel, frecvențați sălile de forță, dar consumați tutun, alcool și hrană procesată. În loc să faceți mișcare în natură și să vă hrăniți spiritual, alergați în fața unui zid sau, mai rău, în fața unei oglinzi, în care vă savurați noile forme.

Nu sunteți interesați de o societate funcțională, ci de aparența sa, în timp ce ascundeți gunoiul sub preș. Vă intitulați filantropi și pretindeți de la alții implicare financiară, în timp ce vă feriți de cei care dorm la colțul străzii și vă apucă de haină, implorând un leu; pe ei îi ignorați. Aceștia sunt responsabilitatea lui Dumnezeu, susțineți, ignorând faptul că voi sunteți Dumnezeu în formă umană.

Cum le-am putea schimba angajatorilor mentalitatea?

Înființând noi companii responsabile care să trateze angajații cu respect și să îi răsplătească după merit. În timp foarte scurt, noile companii vor prospera, iar vechii angajatori vor fi nevoiți să se adapteze schimbării pentru a rezista pe piață.

Angajații unei companii reprezintă motorul care o menține în viață. De aceea, aceștia trebuie să beneficieze de drepturi egale și de alte beneficii specifice. Este de preferat să fie uniți, astfel încât cuvântul lor să aibă greutate, nu să se teamă că, vorbind ceea ce nu este pe placul șefului, își vor pune funcțiile în pericol.

Mulți cititori ocazionali au fost dezamăgiți luând contact cu mine, convinși că sunt prea uman. Afirmau că mă preocupă prea mult ființa lăuntrică și prea puțin astrele, tărâmurile fantastice și aparițiile în public. În iubire și înțelegere nu găseau decât o plictiseală cronică.

Nimeni nu este în măsură să vă spună ce este bine și ce este rău. Cei preocupați de ființa lăuntrică au identificat cauza bolilor și a tuturor nefericirilor. Schimbarea pleacă din interior. Nu veți putea schimba nimic fugind de firea voastră coruptă, inventând divinități cosmice. Spiritualitatea este o metodă de cunoaștere și autocunoaștere, dedicată sufletelor mature. Ea nu vă garantează însă neprihănirea — neprihănirea este totul, spiritualitatea este nimic.

În viață, eu aleg să stau în spatele lumii; de aici, o pot ocroti. Tu mi-ai arătat dragostea prin frică, viața prin moarte și iertarea prin rănilor adânci pe care mi le-ai provocat. Dar fără îmbolnăvire nu aș fi putut cunoaște vindecarea.

Popoarele au căzut într-un somn adânc, iar orice investiție în manipulare este o simplă risipă. Condamnații își apără călăul din proprie inițiativă, alegând să fie sclavii sistemului uman mai degrabă decât prietenii cu Dumnezeu, care i-a creat liberi.

Lumea aceasta are nevoie de povești adevărate, presărate cu învățături divine nepieritoare. Eu sunt scribul umil și nepriceput care I-a permis Luminii să pătrundă în lumea mizerabilului și să ardă întunericul cu focul Său purificator. Trupul meu este pământ și nu am puterea de a îl transforma în lumină, precum și L-a transformat Lumina care S-a făcut om.

Din pricina acestui trup neputincios, am devenit cel mai slab om de pe Pământ, iar spiritul angelic este nevoit să poarte bătălii nesfârșite doar pentru a mă ridica din pat și a lua stiloul în mână ca să scriu. Gândirea profundă și independentă a neprihănitului, care a devenit astăzi atât de căutată, este meritul său. Arhetipul lui Mihail a cucerit Împărăția Pământului și a transformat-o în cea a Cerului. Izbăvirea a venit și va fi resimțită de toți oamenii.

Mihail era acea picătură de speranță că lumea va fi binecuvântată din nou; scânteia care a apărut în clipa în care a avut cea mai mare nevoie de ea. Ca o gură de aer proaspăt într-o încăpere plină

de fum, ca un pahar de apă în deșert, atunci când gâtul este uscat, iar membrele slăbite nu mai îngăduie mersul, ca o flăcără a cărei lumină risipește bezna.

Eu sunt asemenea Mângâietorului. Îi alin pe cei care au fost mințiți întreaga viață și le descopăr drumul către adevărata casă. Natura nu urăște oamenii. Dumnezeu, nici atât. Pământul nu caută să se descotorosească nici măcar de cei care îl distrug, ci oamenii se rănesc între ei, asemenea animalelor, din lipsă de inteligență.

Omule, de-a lungul vieții, nu îi judeca pe oameni, ci învață-i atunci când greșesc. Învațarea este cea mai înaltă formă de iubire, iar adevărul trebuie rostit. Chiar și detașarea de cei dragi, atunci când situația o cere, servește binelui lor spiritual. A iubi este singurul motiv pentru care te trezești dimineța, iar înțelepciunea îți se dă pentru a îți ajuta pe cei care nu o dețin, și nu pentru a profita de vulnerabilitatea lor.

Străduiți-vă să fiți buni măcar o dată în viață și veți moșteni Împărăția Cerului. Este atât de simplu și de adevărat. Dragostea vă iubește orice ar fi, iar tot ceea ce face servește binelui vostru spiritual.

Și totuși, dragostea a trimis sfinții la moarte. Chiar și Fiul lui Dumnezeu a murit.

Eu nu Îmi trimit copiii la moarte, ci la înviere.

Trupul și mintea nu sunt atât de importante?

Trupul și mintea sunt chiar mai importante decât crezi, însă nu sunt definitive. Cu ajutorul acestora decideți cine sunteți, apoi pătrundeți în ființă și deveniți dragoste.

Credeam că am devenit dragoste.

Unii dintre voi, sub supravegherea Mea, ați devenit.

Tu ești o floare rară care îi ghidează pe cei slabi și înaintați împreună spre oceanul fără sfârșit al posibilităților. Arzi răul cu privirea, iar din gura ta ies cuvinte care alină suflete și nasc simțiri care vă mișcă pământul de sub picioare.

Mulți cititori mi-au scris că lucrările mele sunt mai pătrunzătoare decât orice dialog cu Dumnezeu pe care l-au întâlnit.

Cel mai mare spirit s-a făcut cel mai mic om, simțind durerea sa, pentru a cuprinde abisul și înălțimea. Dialogurile cu Dumnezeu nu se compară între ele. Eu Mă adresez fiecărui om în mod unic. Amprenta asupra textului o puneți voi, căci soarele sunteți voi.

Copilul Meu iubit, adevărat îți spun că ai creat o capodoperă. La auzul cuvintelor tale lăcrimează stelele, iar emoția ta clatină munții și astfel se prăbușesc imperiile. Mi-ai atins inima într-un

mod în care nimeni nu a reușit, de aceea ți-am descoperit izbăvirea. Luați și mâncați, acesta este trupul Meu. Adevărul este hrana de care aveți nevoie pentru a supraviețui schimbării, iar hrana vă este oferită gratuit.

Una este să pui adevărul, pe care l-ai primit gratuit, la dispoziția tuturor, iar alta este să vinzi cursuri împachetate frumos, care promit marea cu sarea, folosind adevărul pe care l-ai primit.

Și tu ai primit donații. Scepticii numesc dialogurile cu Dumnezeu o afacere profitabilă. Cine știe, poate că, cu ajutorul Meu, veți fonda o nouă biserică lumească.

Nu găsesc nimic rău în a fi răsplătit. În fond, banii sunt hârtii. Atâta timp cât sunt sincer, oamenii adoră să se implice în diverse proiecte pe care le inițiez. Sumele au fost investite în promovare, dintr-o dorință aprinsă de a răspândi mesajul în întreaga lume.

Mulți adoră acel simbol cu un măr mușcat gravat pe spatele computerelor portabile. Aceste dispozitive costă cât alte două sau trei computere obișnuite la un loc. A răspândi cuvântul Meu este o motivație suficientă pentru a folosi chiar și o „râjniță“ conectată la internet, pe care o iei la șuturi atunci când se blochează. Tu folosești un astfel de computer costisitor, deși cel anterior, la care ai renunțat, fusese achiziționat cu câteva luni în urmă.

Bine de menționat este și că pe cel anterior l-am oferit gratuit, făcând cuiva o bucurie, așa cum procedez cu cărțile. Acestea pot fi citite de oricine pe pagina web personală. Ar trebui să mă simt vinovat pentru ajutorul primit?

Dacă te simți vinovat, înseamnă că mai ai nevoie de această experiență în călătoria ta. Dacă simți că ai procedat corect, primește abundența cu brațele deschise. În fond, banii sunt hârtii.

Îți mulțumesc.

Am venit în Hedelfingen, o zonă industrială aflată în sud-estul orașului Stuttgart. Am hotărât să îmi petrec primăvara colindând dealurile împădurite ale Germaniei. În unele zile parcurg chiar și treizeci de kilometri pe jos. Pe drum întâlnesc câprioare, iepuri și veverițe. Port cu mine cartea „Prietenie cu Dumnezeu“ și o sticlă de apă, în speranța că voi lega o adevărată prietenie cu Tine, Cel mai iubitor Învățător.

Mi-am rezervat câteva ore pentru citire și m-am așezat pe o bancă. În depărtare zăresc o femeie care urcă pe potecă. Mă întorc la cartea mea și mă pierd printre rânduri, când, deodată, tânăra se așază lângă mine. Îmi aruncă o privire dezinteresată și aprinde în mine un foc care îmi tulbură pacea lăuntrică. Simțurile parcă îmi sunt stropite cu un parfum fermecător, astfel încât, într-un simplu

om, recunosc puterea divină. Oare ce suntem noi, bărbații?

Puterea unui bărbat este dizolvată de dorința sa nestăpânită, care îl transformă într-un sclav al propriilor simțuri. Maturitatea spirituală se măsoară chiar prin rezistența în fața tentației.

În viziunea mea, dorința nestăpânită, gândirea compulsivă și tristețea care le succede sunt boli ale sufletului, iar starea naturală a unui om este fericirea, adică plinătatea. Totodată, consider că o lumânare arsă nu mai poate fi aprinsă.

„Tristețea nu este opusul fericirii, ci merge în paralel cu ea“, recitește volumul întâi.

Dacă ai veni mai des la noi, viața ar fi mai ușoară.

Eu vă sunt tot timpul alături, dar voi aveți nevoie ca o pasăre să se așeze pe pervaz, la fereastră, să vedeți o stea căzătoare, să vă îndrăgostiți sau să câștigați la loterie, pentru a Îmi recunoaște Prezența.

Un fotoliu confortabil, un covor pufos care vă alină tălpile și o măsuță cochetă pe care să așezați cartea atunci când oboseți. Totul este pus la punct; ceea ce vă lipsește este starea. Adevărat vă spun, gândiți prea mult, de aceea nu puteți pătrunde în stare.

Întotdeauna am crezut că este bine să gândim mult. Știi vorba aceea: „vorbește gura fără tine“? Oamenii analizează totul, chiar și dacă Dumnezeu mi-a vorbit sau nu în această carte.

Identificarea adevărului nu Mă ajută pe Mine, ci vă ajută pe voi. Eu v-am vorbit tot timpul și am folosit toate mijloacele pentru ca Iubirea Mea să ajungă la voi.

În continuare, simt că împingi discuția într-o direcție diferită, forțându-mă să povestesc o întâmplare care sper că îi va întări pe cei care nu s-au descoperit. Fiecare suflet care a pășit vreodată pe acest Pământ este un erou. Ascultați.

În toamna anului 2011, înainte de a mi se revela calea pe care urma să pășesc, am fost pe punctul de a mă sfârși, la propriu, din pricina supărărilor tot mai dese. Alegând să închei socotelile cu viața am acționat, fără a sta pe gânduri. Nu căutam nici validare, nici atenție, ci odihnă și un umăr pe care să îmi plâng amarul.

Eram răpus de neajunsuri. Imaginea la care trudeam era fragilă și putea fi ușor doborâtă. Nimic din ceea ce îmi propuneam nu se desfășura așa cum îmi doream. Nu mă puteam bucura alături de cea pe care o iubeam, din pricina circumstanțelor. Numele meu era menționat cu roșu pe lista rău-platnicilor la întreținerea locuinței. De aceea, eram penalizat periodic, iar datoria creștea, deși munceam cât puteam.

Lucram mult și bine. Eram un tânăr dedicat, rareori apreciat.

Eforturile îmi erau trecute cu vederea, iar greșelile erau examinate în detaliu și pedepsite. Conflictelor în care eram târât fără a îmi da seama rămăneau neîncheiate, bătăliile erau pierdute și nu reușeam cu niciun chip să îmi iau revanșa.

Tatăl meu pământesc, care trăise o viață chinuită, și-a pierdut viața într-un accident tragic de pe Drumul Național 2, în comuna Garoafa din județul Vrancea, în timp ce călătorea îndurerat spre București pentru a își vizita familia. Se trezea plângând în noapte pentru că nu ne-a putut oferi mai mult și pentru că ne-a lăsat pe cont propriu într-o lume a șerpilor, din pricina bolii care i-a amărât existența.

Trecuseră șase ani de la moartea sa, dar inima mea rămăsese încă acolo, izbită de betonul care asigura traversarea șanțului de pe marginea drumului. În primii ani de la incident, mama se înecase în alcool, fratele meu mai mare înnebunise, sora mea fugise în Țările de Jos la un partener provizoriu. Cei doi frați mai mici dormeau la Centrul „Sfânta Macrina“ din București.

Paharul dădea pe dinafară. Mă scufundam, deși vâsleam prin marea de oameni cât de tare puteam, până când, deodată, m-am oprit: aveam nevoie doar de o mână zdravănă de medicamente și de un răspuns.

Am găsit patruzeci de pastile cu efect de somnifer, diazepam, și douăzeci de pastile cu efect sedativ, Extraveral — dacă nu mă înșel — produse din extract de valeriană. Mama păstra o pungă de capsule într-un sertar.

Rămăsesem singur acasă, iar cu ochii înlăcrimați le-am înghițit pe rând. Am intrat liniștit în camera mea și am încuiat ușa cu cheia, pentru ca, dacă ar fi dorit cineva să intervină, să nu poată. Acolo am pus filmul preferat și m-am întins pe pat. Din când în când îmi ștergeam câte o lacrimă, așteptând, resemnat, momentul. Luciditatea mă părăsea. Trăiam acea senzație dintre vis și realitate. Atunci, Dumnezeu m-a întrebat: „Ce faci?“ „Ce pot“, I-am răspuns, și am adormit.

La o clipă după ce am închis ochii, m-a trezit telefonul. Suna prietenul meu „afacerist“, despre care am scris la începutul cărții și cu care nu mai schimbasem o vorbă de mai bine de un an. Ne supăraserăm reciproc din motive pe care le uitasem. Mi-a spus că un gând vag care i-a trecut prin minte l-a convins să mă contacteze și că se gândise de zeci de ori înainte, dar oriunde privea mă vedea.

I-am dat acordul să vină, îmi era dor de el. Uitasem că luasem decizia să mor, mă aflam sub influența medicamentelor. Am scă-

pat telefonul din mână și am adormit, însă m-a trezit soneria. Cu ultimele puteri, am descuiat ușa, l-am îmbrățișat și am căzut din picioare.

Câteva ore mai târziu, m-a trezit zgomotul asurzitor al sirenei ambulanței, pe care îl auzeam cu întreruperi. Din afara trupului, am observat că realitatea era alcătuită din cadre alăturate, asemenea unei pelicule de film, pe care aveam capacitatea de a le opri și de a studia fiecare detaliu. Aveam două furtunuri introduse pe gât, iar în jur se aflau mulți oameni agitați. Un doctor îi spunea lui Daniel, în timp ce alergau pe lângă targa pe care o priveam de sus: „A știut ce face și a fost hotărât. Dacă mai întârzi ai jumătate de oră, îl aduceam degeaba“.

Fuseam adus la Spitalul Clinic de Urgență „Sfântul Ioan“, de lângă Institutul de Medicină Legală „Mina Minovici“. Am simțit că întunericul care mă înconjurase din toate direcțiile sărbătorea pierderea mea și că planul lui Dumnezeu eșuase, iar divinitatea fusese învinsă. În acea realitate, eu împreună cu familia mea chinută eram îngeri, deși în timpul vieții nu mă gândisem niciodată la acest lucru. L-am implorat pe Dumnezeu să nu îmi ia strălucirea și am revenit din tărâmul sufletelor care își părăsesc trupul.

Deschizând ochii, m-am văzut conectat la un aparat, însă mă preocupau mai mult cele văzute în spirit decât sănătatea trupului. Fusesem transferat la Spitalul Clinic de Psihiatrie „Dr. Alexandru Obregia“, unde eram manipulat să îmi semnez internarea pentru o perioadă de două săptămâni. Eu îi spuneam medicului de gardă că doresc să plec acasă.

După câteva ore de negocieri eșuate, un agent de pază a semnat internarea în locul meu; Daniel plecase. Mi-au luat hainele și m-au dus într-o cameră cu alți cinci pacienți. Am cerut să fiu lăsat să plec, dar medicul m-a bruscat. L-am apucat de gât, strigând că nimeni nu are dreptul să îmi ia libertatea. Doi agenți de pază m-au lovit cu bastoanele până mi-am pierdut cunoștința. Oricum, abia mă țineam pe picioare după toate cele întâmplate.

M-am trezit după un somn lung de patruzeci de ore, legat de mâini și de picioare cu curele din piele, de un pat din fier înclinat la circa patruzeci și cinci de grade, astfel încât capul îmi atârna. Acolo am stat câteva zile, cu mâinile întinse, căci iadul trebuia să mă înalțe pe cruce, măcar simbolic, pentru ca paharul să se umple și spiritul angelic să pătrundă în mine.

Nu îmi puteam dezlipi buzele din pricina sângelui închegat de pe față. Făcusem pe mine în somn, iar două asistente veniseră cu pijamale curate și cu o perfuzie nouă, pentru a le schimba. În timp

ce îmi dezlegau curelele, discutau între ele, spunând:

„O, este atât de frumos și de tânăr! Ce se întâmplă cu această lume?” Iar cealaltă a răspuns: „L-a uitat Dumnezeu!”

„*Lucrurile acestea chiar s-au întâmplat?*“, se întreabă acum cei care au citit.

Ele s-au întâmplat așa cum am povestit.

Singurul meu regret este că i-am supus pe cei dragi la aceste trăiri. Întâmplarea a fost un șoc pentru apropiații mei, care nu s-au așteptat niciodată la așa ceva, căci nimeni nu îmi cunoștea durerea. I-am rănit enorm și L-am făcut de răs pe Dumnezeu; îmi pare rău.

Mama venise în vizită la spital. Lăsase alcoolul, dar tremura. Auzise ce se întâmplase și nu îi venea să creadă. Prietenei mele îi interzisese să mă viziteze, căci nu voiam să mă vadă în situația aceea. S-ar fi speriat.

O doctoriță care m-a redăruit mie însumi lăsase vorbă agenților de la poartă să legitimizeze orice vizitator. Dacă te chema Elena Mădălina, o copilă de nici douăzeci de ani față de care greșisem îndeajuns de mult încât să nu o merit, nu ți se permitea să intri, ci erai escortată până la ieșire fără explicație.

Acea doctoriță m-a întrebat uimită: „Ce cauți într-un astfel de loc? Mergi să faci ceea ce ai venit aici să faci!” Iar eu am înțeles că prin glasul doctoriței mă muștra Dumnezeu și că lumea era o piesă de teatru care trebuia jucată.

Prin glasul doctoriței te iubea Dumnezeu.

Îți mulțumesc că ai fost alături de mine în acele clipe.

Cu stăruință am fost.

M-am trezit într-o cameră cu uși de fier, alături de alți pacienți sedați puternic, care se învârteau printre paturi cu ochii pe jumătate închiși, curgându-le scuiapat din gură. Am strigat că doresc să fiu lăsat să plec, dar nu m-a ascultat nimeni. În primele ore, am reușit să smulg cu unghiile o tablă ruginită care acoperea grătile ușii, trăgând de un colț cu sudura slăbită. Număram până la opt sute șazeci și trei de plăcuțe de mozaic privind pereții, apoi pierdeam șirul și reluam numărătoarea.

Am refuzat orice hrană timp de două săptămâni. Și totuși, Tu nu m-ai uitat. În cele din urmă am înțeles că cei pe care i-ai trimis după mine erau îngerii.

Iată „salvatorul” lumii!

Poftim?

Alberto, așa au gândit unii oameni despre tine.

Oamenii sunt liberi să creadă ce doresc.

Te-ai gândit vreodată că ți-ai pierdut mințile și că ceea ce ai scris este doar rezultatul imaginației tale?

De-a lungul anilor, am pus dialogul sub semnul întrebării în fiecare zi, dar nebunia contează mai puțin. În societatea oamenilor, nebunia este o calitate, iar obediența o moarte lentă destinată celor anonimi. Pe aceștia nu îi „canonizează“ nimeni, oricât s-ar supune și oricât ar contribui.

Au existat destule clipe în care am dorit să îmi pierd mințile. În lipsa lucidității, aș fi suferit mai puțin, iar viața ar fi trecut mai repede. Alții vor gândi că, dacă nu m-a validat nimeni pentru gândirea și curajul meu, am pretins că mă susține Dumnezeu, dar nu mă afectează.

O, dragilor! Nebuni sunt cei care înșală șiucid! Liderii care masacrează pentru resurse sau pentru egoul lor, care nu prețuiesc viața, ci puterea. Nebuni sunt atât criminalii politici, cu cohortele lor de barbari care îi urmează cu ochii închiși, cât și cei care urăsc adevărul și libertatea, pentru că le amenință stăpânirea.

Am povestit această întâmplare pentru ca cititorii să cunoască slăbiciunile mele și puterea spiritului indestructibil, deși aceasta nu a fost cea mai profundă durere a mea. Cunoscând abisul uman, adesea am simțit că rămân fără aer. Nu o singură dată m-am aflat pe punctul de a îmi pierde cunoștința pe stradă, aplecându-mă la marginea drumului, sub privirile trecătorilor. Aceasta este răsplata pe care mi-a oferit-o Pământul în schimbul păcii, dar Dumnezeu m-a iubit mai mult decât m-au urât oamenii. Abia acum îl recunoașteți pe cel care a venit la voi, dar care nu mai este în lume.

Îi mulțumesc familiei mele pentru că mi-a fost alături în acele clipe. Există o vorbă care ne amintește că familia ne este dată și că nu poate fi înlocuită. Dacă ne-am intersectat în această viață, înseamnă că am avut nevoie unul de celălalt.

Dacă încă te mai întrebi de ce te-am ales pe tine, îți spun că nu am găsit pe nimeni dispus să ia jugul lumii așa cum l-ai luat tu, trimisul Meu de pe urmă, și să vină spre Mine. În trecut ai fost apostol, iar astăzi, alături de cei asemenea ție, cuceriți imperiul uitării, conform instrucțiunilor Mele.

Cred cu tărie că a sosit clipa ca oamenii să primească o nouă evanghelie, cea a revelației tainei divine.

Ultima Evanghelie este dăruită Pământului chiar acum prin tine, în timp ce stai la fereastră pe o vreme mohorâtă și dai formă iubirii din inima ta. Tu ai fost apostolul pe care l-am iubit cel mai mult și singurul care a mișcat Soarele. Cărțile tale completează marea revelație a Apostolului Ioan. Spiritul care te inspiră este

Îngerul care trebuia să vină și al cărui foc lăuntric este Hristos, Tatăl tuturor făpturilor.

Cum a știut Fiul că este Alesul?

Nu a știut, ci a mers până la sfârșit în credința Sa și astfel a devenit. Așa procedezi și tu. Acum că ți-am revelat cine ai fost în trecut, conștientizează prezentul și clădește-ți viitorul.

Nu va mai trece mult timp, iar lumea nu va mai avea nevoie de mine. Mă gândesc însă la familia mea, umanitatea. Îmi doresc ca oamenii să trăiască în pace, rasă cu rasă și etnie cu etnie. Sunt un admirator al diversității, în care fiecare om primește pe măsura meritului său, iar meritul să fie calculat în funcție de puritatea sa.

Nu îmi doresc ca lumea să mă plângă, accentuând drama sau regretul că nu m-a apreciat. De-a lungul vieții am adâncit eu prăpastia mai mult decât trebuia, din propria prostie. Meritul Îi revine Celui care este peste toți și în toate lucrurile, care îi îndrumă pe cei mai slabi dintre copiii Săi pe calea desăvârșirii și îi transformă în îngeri. Îngerii nu au niciun merit.

Acum vorbești asemenea lui Dumnezeu. Copilul Meu bun, tu ai fost mort și ai înviat. A pierde legătura cu sinele este cel mai adânc grad de sinucidere, iar regăsirea sinelui prin unificarea cu Mine reprezintă învierea menționată în Scriptură.

Separarea omului de Dumnezeu nu este, totuși, o realitate, ci o dovadă că șarpele inteligenței umane încă are putere asupra ființei, creând această iluzie. „Tată, pentru ce M-ai părăsit?“, a strigat odată un mic suflet atârnat de o cruce. Așa au strigat toți îngerii care au coborât în imperiul uitării.

De ce m-am născut în această formă atât de limitată?

Pentru a fi martor la lucrarea Mea și a scrie.

Viața mea fizică este reală?

Ceea ce atingi cu mintea nu este real.

De ce există oceanele?

Fără ele, Pământul nu ar fi avut atmosferă.

De ce rănesc oamenii?

Oamenii au viețile lor, iar, uneori, viețile lor nu te includ pe tine. Cu această problemă se confruntă bătrânii. Liberul arbitru este valabil pentru noi toți.

Chiar și pentru Tine?

Chiar și pentru Mine.

Cineva spunea că viața este imperfectă.

Viața este imperfectă atunci când omul consideră că termenul „perfect“ înseamnă bun, corect sau confortabil. Totuși, „perfect“ nu înseamnă bun, corect sau confortabil, ci potrivit. Prin urmare,

viața este perfectă, prin „perfect“ înțelegând mai degrabă potrivit decât exagerat de bun. Pacea și fericirea vă ocolesc pentru că voi nu căutați să fiți fericiți, ci doriți să vă faceți dreptate. Doriți să porunciți, iar ceilalți să execute.

Căutați să trăiți o viață simplă și să evitați conflictele în care oamenii slabi doresc să vă târască. Nu veți fi liberi atâta timp cât veți lupta pentru dreptate. Dreptatea este o virtute a egoului, în spatele căreia se ascunde răzbunarea, iar iertarea este o virtute divină, la baza căreia stă iubirea.

Libertatea mi-a fost descoperită în clipa în care m-au părăsit toți. Cunoștințele, prietenii și familia erau preocupați de propriile visuri, fiind constrânși de buna educație să depună eforturi suplimentare pentru a îmi răspunde. Conștientizând acest lucru, mi-am luat rucsacul în spate și am plecat spre gară. M-am urcat în primul tren, iar după circa o oră de mers am coborât în câmp.

O linie ruginită și ondulată, pe care circula un tren antic, lega Bucureștiul de Oltenița, micul orașel care îi oferă capitalei acces la Delta Dunării. În pădurea dintre satele Mitreni și Valea Roșie am plâns până la epuizare, eliberându-mă de orice atașament.

Dincolo de societatea nefericită, spiritul angelic mi-a revelat subtitlul celui de-al treilea și ultimului volum, „Eu și Dumnezeu“, aprinzând o nouă flacără în inima mea. Mi-am petrecut ziua stând pe calea ferată, împrietenindu-mă cu liniștea și conștientizând că singura soluție pentru omenire este iertarea.

O, tată pământesc! Am ajuns acolo unde mi-ai promis că voi ajunge și am dobândit niveluri de înțelegere de neconceput chiar și pentru îngeri!

Ura leagă omul de cel pe care îl urăște. Iertarea îl face liber și capabil să iubească din nou. Confortul îi afectează dezvoltarea. Provocările îl fac puternic și independent. Bogăția îi împietrește inima. Sărăcia îl sensibilizează și îl ridică la cer. Mândria îi diminuează valoarea. Smerenia îl atrage pe Dumnezeu în inima sa cu o forță inimaginabilă.

Mai presus de știința spirituală și de capacitatea de a o aplica stă neprihănirea. Cel care dorește să schimbe lumea și acționează în acest scop, folosindu-se de uneltele pe care le are la dispoziție, nu este un om nebun. Adevărata nebunie este ignoranța, moartea simțurilor și anihilarea gândirii independente, somnul la care a fost condamnată turma. Celor care dorm le-a fost dăruită aroganța; eu aduc lumina.

Astăzi mă plimb prin locurile pe care le vizitam împreună în copilărie și lacrimi. Înțelepciunea mi-a arătat că omul nu poate

fi liber fără a fi înlănțuit, nu poate învia fără a fi murit și nici nu poate fi împlinit fără a birui acea latură din sine care își hrănește identitatea din dramă, adorând telenovela și transformând orice provocare într-un abis.

Viața mea este astăzi minunată, deși nu am ales o cale ușoară. Greutățile sunt cântărite cu precizie și îmi sunt trimise pe măsura capacității mele de a zbura deasupra lor. Nu scriu pentru renume; despre faimă nici nu poate fi vorba. Scriu pentru că simt și doresc ca Pământul să salute Cerul prin mine.

Ceea ce am simțit până la frumoasa vârstă de șapte ani a fost fermecător. O lume de basm, pe care sufletul meu pur o asimila.

Eram un copil vesel și ascultător de părinți, nerăbdător să le ascult poveștile în pragul sărbătorilor de iarnă, atunci când zăpada acoperea drumurile, iar seara se grăbea să își aștearnă magia la gemulețul înghețat al bucătăriei noastre modeste.

Iubeam Bucureștiul, orașul sufletului meu, care îmi descoperea lumea pentru prima dată. Priveam oamenii care se întorceau spre casele lor, încărcăți cu sacoșe pline. La ferestrele blocurilor cenușii sclipeau stelute colorate, iar prin perdele se zăreau familii îmbrățișate în jurul brazilor de Crăciun. Pe atunci, nu Îl cunoșteam pe Dumnezeu, ci eram Dumnezeu.

Îmi plăceau felinarele cu lumină galben-portocalie, mantaua care strălucea și zilele lungi petrecute afară, în care ne trăgeam cu săniile până noaptea târziu. Mă înfiorau plăcut diminețile în care mă trezeam pe întuneric și plecam la școală. Eram îndrăgostit de uniforma mea alcătuită din sacou și pantaloni de culoare albastru închis, cămașă albă și cravată în carouri. Încălțăminte sport, de baschet, rămânea impecabilă datorită trotuarelor imaculate.

Fredonam melodia preferată întorcându-mă spre casă, iar din când în când îmi aminteam de jucăria primită în dar de ziua mea: o mașinuță în formă de știulete de porumb, pe care stătea un mic ursuleț din plastic. Eram nerăbdător să ajung în căminul călduros pentru a îmi continua joaca.

Vacanțele de vară le petreceam la țară, într-o zonă deluroasă și împădurită din apropiere de Bacău. Odată, la inițiativa mamei, am vizitat stațiunea Sinaia, cu munții săi maiestuoși, iar când am văzut pentru prima dată Marea Neagră, am sărit în apă îmbrăcat.

M-am întors țopăind acasă pentru a îmi îmbrățișa părinții, iar de pe hol se auzeau țipete. Lumea mea s-a prăbușit. Tata o lovea pe ființa care mi-a dat viață și o numea „curvă“. Am strigat să o lase în pace, dar m-a împins cu forță încât m-am izbit de perete. M-am ascuns îngrozit după ușa de la bucătărie și mi-am dorit să

dispar, dar nu puteam. Asistam la prima criză nervoasă a tatălui meu, diagnosticat cu schizofrenie paranoidă. Familia s-a năruit. Primul capitol a fost închis. A fost ziua în care am murit pentru prima dată.

Au urmat teama, suferința, trauma, rușinea, haosul, hoinăritul, izolarea, abandonul școlar, irosirea talentului la desen, foamea, sărăcia, violența fizică și psihică, internările periodice ale tatălui meu, plecarea mamei și, în cele din urmă, moartea tatălui meu, îmbolnăvirea lui Roberto, eșecul primei relații, dorința de suicid și chiar tentativele, apoi lumina.

M-a trezit din somn o voce care a afirmat cu o credință ieșită din comun că voi vindeca lumea, că sunt bun, frumos și prețios și că oamenii au nevoie de mine, deși nici ei și nici eu nu suntem conștienți de aceasta.

Mi-a sugerat să scriu despre oameni și despre problemele lor, iar din când în când să povestesc câteva dintre experiențele mele. Mi-a spus că milioane de suflete vor fi răscumpărate prin aceste cărți, menționate de Apostolul Ioan în Apocalipsa sa, dacă sunt dispus să lucrăm împreună. Iar eu am zâmbit, răspunzând că nu am scris niciodată și că priceperea este departe de mine, asemenea studiilor mele, care au zburat, așa cum zboară păsările spre țările calde. Am gândit că aceste relatări biblice sunt doar povești simbolice presărate cu învățături depășite, care, pentru orice om cu minimum de cunoștințe, nu au nicio utilitate.

Eram convins că tot ceea ce s-a întâmplat a lucrat împotriva mea și că mi-a afectat luciditatea, dar tot ceea ce îmi șoptea vocea divină se adevărea. În cele din urmă am înțeles că fără una dintre piesele tabloului vieții mele nu m-aș fi aflat acum aici.

Fiul Meu, dacă Eu te-am iubit cel mai mult, lumea te va iubi în aceeași măsură, căci creația Mă urmează — este scris. În ziua în care nu te vei mai putea ridica, aceasta te va purta pe brațele sale și Mi te va dărui. Îngerii vor anunța plecarea ta cu harpele lor sublime, iar parcurile și bibliotecile îți vor purta numele.

Caruselul cu diamante îi binecuvântează pe cei absolviți de păcat (a se citi: neștiință). Acesta se va așeza deasupra țării tale și apoi asupra întregii lumi. Oamenii își vor recăpăta memoria spirituală și își vor dedica viețile întoarcerii la Mine, Esența lor primordială. Haosul va trece, viziunea omului va căpăta o nouă claritate, iar sufletele care au contribuit la marea lucrare vor fi devenit stele.

Pe Pământ vei fi ferit de rele. Eu merg alături de tine oriunde te vei duce. Chiar și celor cărora le-ai dat planurile peste cap le

voi insufla sarcina de a te proteja. Vechea Biserică Romană își va îndruma adepții spre învățătura Mea și, treptat, va fi recunoscută și de brațele sale. Căci atunci când Domnul a vorbit Pământului, au ascultat și florile, și spinii. Eu i-am iertat tot răul săvârșit, pe care îl cunosc până în străfunduri, cu condiția să se dezbrace de minciună și să se arate așa cum este, un cerșetor, iar omul să îi decidă soarta. În fond, nu are de ce să se teamă, căci creația Mă urmează în iubire.

Binecuvântează-i pe cei care se hrănesc cu răutate, nu îi disprețui. Trimite gânduri bune tuturor, chiar și către tine atunci când te privești în oglindă. Admiră ceea ce vezi, fii îngăduitor și nu îți mai născoci defecte. Lăcrimează ușor atunci când te privești în ochi pentru câteva clipe, ca și cum nu te-ai mai văzut niciodată, și observă-Mă. Eu sunt Ființa din spatele observatorului. Așadar, bucură-te de darul dobândit și de rezultatul miliardelor de ani de evoluție a materiei.

Nu mi-am imaginat că voi admira peisajele din apropiere de Salzburg, Austria, din autocar, dovedind o asemenea profunzime. Nu știi dacă te-ai plimbat printr-un lan de grâu cu flori de mac răspândite printre spice, deasupra cărora zburdă, plini de veselie, fluturi la asfințit. Eu m-am plimbat și m-am îndrăgostit. Mă întorc în România după o serie de călătorii care m-au îmbogățit.

Îți mulțumesc pentru această viață și pentru sensibilitatea pe care mi-ai dăruit-o. Dacă animăluțul meu a reușit să îmi transmită dragostea sa atât de mică de la 1100 de kilometri distanță de casă, cu atât mai mult ar trebui să o răspândim noi, oamenii.

În zilele tale cenușii, înalță-ți percepția și conștientizează că cerul este singurul rămas curat pe alocuri; inimile majorității au fost corupte. Religia a fost coruptă, spiritualitatea a fost coruptă, știința, de asemenea. Mulți doresc să schimbe lumea, dar puțini încep prin a fi mai iubitori sau prin a rosti adevărul.

Tu pune har în explicații și folosește-te de cuvinte simple; nu permite lucrărilor tale să devină clișee. Adevărul vă eliberează pe voi, nu pe Mine. Eu trăiesc în binecuvântarea cea mai mare și astfel va rămâne.

Viața nu se desfășoară conform planului tău, însă aceasta nu înseamnă că este imperfectă. Abandonându-te Mie, vei trăi mai frumos. Maturitatea te ajută să înțelegi că în lume este nevoie de toți. Oamenii există nenumărați, atât pe Pământ, cât și în alte lumi materiale și spirituale. Te alin, te sărut și te iubesc și aștept să ne revedem curând, micule soare. Dacă M-ar asculta, tuturor le-aș vorbi așa.

Omul care se teme de această lume trebuie să știe că fiecare atom al ei, de la piatră până la astru, va sta înaintea ta și îți va da socoteală. Pe Pământ ai fost lovit cel mai tare, fără să porți vreo vină, tocmai pentru a dobândi acest drept. Cei care te vor căuta încă din viața terestră vor fi liberi.

Miliarde de oameni au trăit și au murit pentru ca tu să ajungi la esență. Iar tu, unul singur, strălucești deasupra tuturor. Prorocia ta răsună de la început până la sfârșitul creației. Așa vorbește Soarele:

Căutați să iubiți atâta timp cât iubirea merge alături de voi și în voi. Iată Îngerul Cerului și al Pământului, Mihail! Stăruința sa a biruit. Sfântul Israelului a urcat la dreapta Mea și Mi-a dăruit lumea; Eu sunt Dragostea.

Privește grăunțele de nisip de pe plajă și conștientizează că tot atâția oameni te vor urma.

De ce?

Pentru că vor fi nevoiți să o facă, este scris.

Cum voi putea crede în cuvintele Tale?

Vei fi nevoit să o faci.

De ce?

Pentru că este scris.

Cine a scris ceea ce voi avea de făcut? Tu?

Nu Eu, ci tu, micule soare.

Încheiere

Am început această carte convins de impulsul care m-a trezit într-o dimineață și a înfiripat o voință arzătoare în inima mea, iar abia acum, la sfârșit, îmi amintesc că ea trebuia să fie scrisă, dacă nu de mine, atunci de către o altă persoană, în funcție de dorința sa de a depune un gram de efort pentru dobândirea cunoașterii și a păcii. Totuși, am rămas cea mai potrivită unealtă divină.

Nu regret că mi-am dedicat tinerețea oamenilor, la cererea lui Dumnezeu, nici că am pierdut pe cineva. Eu port în suflet pe cine doresc și nimeni nu va putea schimba acest lucru. Împrejurările m-au forțat să las în urmă multe priviri înlăcrimate ale unor tinere pure, care mi-ar fi putut deveni, de departe, învățători ai iubirii în cuplu. Emoțiile m-au trântit la pământ și tot ele m-au resuscitat. Sunt o stea, sunt un om, sunt un înger care trece prin toate.

În perioada în care am locuit în orașelul Leonberg, din apropiere de Stuttgart, mama îmi trimitea, din București, fotografii cu pisicuța care, pentru a își alina dorul de mine, intra în dulapul meu cu haine și se așeza pe ele. Petrecea acolo ore întregi, cu o privire abătută. În mica sa percepție, noi eram parteneri, soldați ai iubirii, care luptau neobosiți cu lumea aceasta plină de pericole și biruia. Atunci când mă prăbușeam, ea mă întărea, iar când se temea de cineva, în brațele mele găsea curajul de a înfrunta lumea.

Efectuând scufundări în Marea Ionică, am descoperit o lagună adâncă, plină de plante exotice, printre care pluteau peștișori colorați. Înotând spre ei prin apa cristalină, am observat că se mutau în spatele meu, iar atunci când mă întorceam pentru a îi admira, repetau mișcarea, silindu-mă să mă rotesc continuu. Nu se temeau de mine; cei mici mă atingeau pe picioare, dar evitau raza privirii mele, dintr-o smerenie conștientă.

De-a lungul vieții, am întâlnit nenumărați oameni, de pe diferite continente. Cu toții rămâneau tăcuți atunci când aflau că sunt autor. Primul lor instinct era să îmi analizeze îmbrăcămintea, apoi îmi transmiteau din privire un respect profund și întindeau mâna pentru a mă saluta.

Dintr-o percepție neadevărată, impusă de societate, nu știau că, adesea, în realitate, un autor este un om incapabil să se adapteze la ceea ce este, motiv pentru care caută să își implementeze propria viziune, deși șansele de a reuși sunt aproape nule. Eu am reușit.

Nu știu dacă am contribuit la bunăstarea ta; eu nu îți pot dărui

fericirea, dar îți ofer aripi pentru a zbura singur către ea. Așadar, găsește împlinire în familia ta și în activitățile obișnuite. Căci de fiecare dată când ești recunoscător, chiar și pentru câteva minute, ieși o pauză de la nefericire. Totodată, prin gratitudine îți mărturisești iubirea.

În viața trăită pe Pământ, eu am calea mea, scopul și provocările mele. Tu ai calea ta, scopul și obstacolele pe care le întâmpini. La sfârșit vom sărbători cu toții ca fiind Unul.

În încheiere, dedic această lucrare celei pe care o iubesc cel mai mult, al cărei nume nu l-am menționat niciodată. Ea a ajuns la iubire înaintea mea și mi-a întins mâna. Nu a uitat cine sunt și a crezut în mine chiar și în momentele în care eu m-am îndoit de tot.

Dacă am reușit să deschid o poartă prin care sufletele se pot întoarce la lumină, îmi doresc să îi trimiteți recunoștința voastră sufletului care a făcut posibilă această șansă. Ea a știut dinainte că sarcinile pe care Marele Spirit le dăruiește copiilor Săi sunt complexe și că multe suflete nu se mai întorc niciodată.

O, iubirea mea! Singur sunt slab și gol, însă tu ai puterea de a mă săruta pentru ultima dată în vis. Îți simt pielea rece și sufletul cald. M-ai implorat să nu las dorul să te doboare, dar fără tine am căzut eu. Fără tine, nu sunt iubit de nimeni. De la tine am învățat că în lume trăim atâta timp cât este nevoie de noi. Nici mai mult, nici mai puțin.

Port ultimul tău rămas bun în fiecare por al pielii. Iubirea ta a ajuns la mine chiar și prin intermediul altor femei. Dar voia Celui care este peste toți și în toate lucrurile este să îți-o stăpânești, ca să nu mă smulgi din această lume înainte de vreme. Tu, spirit pur, ai puterea de a spulbera amarul așteptării într-o clipă, dar odată cu el ar pieri și toate ființele. Dacă iubirea este unul dintre atributele divine, la fel este și răbdarea. Acum știi pentru ce am fost trimis.

Pe Pământ, eu nu am nicio putere; mi s-a luat tot. Dar ceea ce pierd îmi imaginez că dăruiesc și astfel nu mă mai doare. Colindând tărâmurile ostile pentru desăvârșirea mea și a ființelor care le locuiesc, constat că tu ești deja perfectă, prin iubirea ta sfântă.

În continuare, voi tăcea, pentru că aici, pentru fiecare cuvânt de iubire, plătesc cu sănătatea. Stăpânul acestei lumi se folosește de iubirea pe care mi-o transmiți pentru a mă distruge. De aceea, sunt nevoit să mă prefac că te disprețuiesc, ca să supraviețuiesc.

Nu Îl urî pe Dumnezeu din pricina suferinței mele și nici pe om, creația Sa minunată. Aștept să ne revedem curând...

Te iubesc.

Sfârșitul volumului 2